شناخت اباصالح المهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف)

درآموزه‌های دعا و زیارات

سید کاظم ارفع

بسم الله الرحمن الرحیم

شناخت اباصالح‌المهدی (عج) در آموزه‌های دعا و زیارت

نویسنده:

کاظم ارفع

ناشر چاپی:

فیض کاشانی

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

شناخت ابا صالح المهدی (عج) در آموزه های دعا و زیارت

مشخصات کتاب

سرشناسه : ارفع، کاظم، ۱۳۲۳ -

عنوان و نام پدیدآور : شناخت ابا صالح المهدی (عج) در آموزه های دعا و زیارت/ مولف کاظم ارفع.

مشخصات نشر : تهران: فیض کاشانی، ۱۳۸۶.

مشخصات ظاهری : ۲۷۲ ص.

شابک : ۲۰۰۰۰ ریال ۹۷۸-۹۶۴-۴۰۳-۱۴۷-۲:

وضعیت فهرست نویسی : فیپا

موضوع : محمدبن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق. -

موضوع : محمدبن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق. -- کتاب های دعا.

موضوع : دعاها.

رده بندی کنگره : BP۵۱/الف۴ش۹ ۱۳۸۶

رده بندی دیویی : ۲۹۷/۹۵۹

شماره کتابشناسی ملی : ۱۱۵۱۶۶۲

ص: ۱

اشاره

بسم الله الرّحمن الرّحيم

ص: ٣

شناخت اباصالح المهدی(عج)

در آموزه های دعا و زیارت

مولف: سید کاظم ارفع

ص: ۵

پیش سخن رابطه با امام (عج)

بسم الله الرحمن الرحیم

رابطه با امام (عج)

«یا اَیُّها الذِّین آمَنوا اصبِروُا وَ صَابِروا و رابِطوا و اتَّقُو الله لَعَلَّکُم تُفلِحونَ» (۱)

شما که ایمان دارید، صبوری کنید و ثبات ورزید و رابطه برقرار کنید و از خدا بترسید شاید رستگار شوید.

امیرالمومنین علی علیه السلام درباره ی آیه فوق فرمود:

«اصبِرُوا عَلی مَصائِبِکُم وَ صابِرُوا عَلی دِینِکُم وَ رابِطُوا لِاِمامِکُم» (۲)

در مصیبت ها صبر کنید و در دین خدا پایدار باشید و با امام خود رابطه برقرار کنید.

برای برقراری رابطه با امام علیه السلام راه های فراوانی وجود دارد که از جمله توجه به مضامین و فرازهای دعاها و زیاراتی است که از طریق محمد و آل علیهم السلام به دست ما رسیده است.

اگر دوستان و ارادتمندان به حضرت ولی عصر اروحنا فداه دقت بیشتری به دعاها و زیارتهای مشهور و غیر مشهور مربوط به آن گرامی نمایند، خواهند دید عالیترین مضامین و عبارات در شناخت مولایمان سلام الله علیه در همین دعاها و زیارات یافت می شود.

۱- آل عمران ۲۰۰

۲- اختصاص ص ۱۴۲

امام شناسی یک تکلیف است و بی تفاوتی به آن مساوی با کفر و مردن به مرگ جاهلیت.

چنانکه رسول الله صلی الله علیه و اله فرمود : «مَن ماتَ وَ هُوَ لا یَعرفُ اِمامَهُ ماتَ مِیتةً جاهِلِیَّةً» (۱)

هر که بمیرد و امام خود را نشناخته باشد به مرگ جاهلیت مرده است.

جالب است که بعضی سراغ امام معصوم و منصوب شده خدا و رسول نمیروند و با مثل حجاج بن یوسف بیعت میکنند آنها نیز مرگ جاهلیت دارن چونن امام زمان خود را نشناختند.

این مطلبی است که ابن ابی الحدید در شرح نهج البلاغه جلد ۱۳ ص۲۴۲ نقل می کند: «عبدالله بن عمر از بیعت با علی علیه السلام سر باز زد ولی برای بیعت با عبدالملک شبانه در خانه حجاج را کوبید تا مبادا آن شب را بی امام به سر برد.»

از این رو بود که او از پیامبر صلی الله علیه و اله روایت کرده بود که فرمود: هر که بدون داشتن امام و پیشوایی بمیرد به مرگ جاهلی مرده است. حجاج چنان او را حقیر و خوار شمرد که پای را از بستر بیرون اورد و گفت: برای بیعت دستت را به همین بزن!

۱- بحار ج۲۳ ص۸۸

شناخت امام زمان (عج) منافع و بهره های زیادی دارد زیرا که وجود آن حضرت ریشه همه خوبیها و راه رسیدن به خدا و دین ناب محمدی صلی الله علیه و اله است.

پیامد شناختن و نشناختن امام علیه السلام از زبان امام صادق علیه السلام:

«الْإِمَامُ عَلَمٌ بَیْنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ بَیْنَ خَلْقِهِ فَمَنْ عَرَفَهُ کَانَمُؤْمِناً وَ مَنْ أَنْکَرَهُ کَانَ کَافِراً»(۱)

امام راهنمای میان سخداوند عزوجل و آفریدگان اوست، هرکه او را بشناسد مومن است و هر که منکرش شود کافر.

درباره ی شناخت حضرت مهدی روحی له الفداء به طور خاص از امام حسن عسکری علیه السلام در پاسخ به پرسش از حجت و امام بعد از ایشان اینگونه نقل شده که فرمود: «ابْنِی محمّدٌ ، وهُو الإمامُ والحُجّهُ بَعدی ، مَن ماتَ ولَم یَعرفْهُ ماتَ مِیتهً جاهلیّهً . أمَا إنّ لَه غَیبهً یَحارُ فیها الجاهلونَ ، ویَهْلِکُ فیها المُبطِلونَ ، ویَکْذِبُ فیها الوَقّاتونَ ، ثُمّ یَخرُجُ فکَأنّی أنظُرُ إلی الأعْلامِ البِیضِ تَخْفِقُ فوقَ رأسِهِ بِنَجفِ الکوفهِ»(۲)

فرزندم محمد، اوست امام و حجت پس از من، هر که بمیرد و او را نشناسد به مرگ جاهلی مرده است.

بدانید که او را غیبتی است که جاهلان درباره ی آن سرگشته شوند و باطل گرایان به نابودی افتند. کسانی

۱- بحار ج ۲۳ ص ۳۲
۲- بحار ج ۵۱ ص ۶۵

که (برای ظهور او) زمان تعیین کنند دروغ گویند. پس از آن غیبت، ظهور می کند گویی پرچمهای سفید را میبینیم که در نجف کوفه برفراز سر او در اهتزازند.

بهترین گزینه:

آسانترین و بهترین گزینه شناخت امام عصر علیه السلام فرو رفتن و مطالعه دقیق و عمیق خطابهایی است که در دعا و زیارت به آن نازنین داریم.

اگر تاکنون نسبت به این موضوع ارزشمند بی تفاوت بوده اید با یک اراده ی قاطع و تصمیم جدی دعاها و زیارتهایی که دربارهی آن گرامی خوانده اید دوباره خوانی کنید، با این تفاوت که توجه به معنا و مفاهیم گرانقدر آنها نمایید. خواهید دید که دلتان به نور ولایت آن عزیز بیش از پیش روشن می شود و معرفت و آگاهی شما به منزلت و مقام آن بزرگوار افزون خواهد شد.

محال است کسی طالب حضرت بقیه الله روحنا فداه باشد و از شناخت او محروم باشد بالاخره به اندازه ظرف فکری و گنجایش دلش آقا را خواهد شناخت.

امیر مومنان علی علیه السلام فرمود: « مَن طَلَبَ شَیئاً نالَهُ اَو بَعضَهُ » غررالحکم، کسی که در جستجوی چیزی باشد به تمام آن یا مقداری از آن می رسد.

ص: ۱۴

مهم آن است که گمشده ما شناخت ابا صالح المهدی سلام الله علیه باشد، بنابراین تلاش ما بی ثمر نخواهد بود.

سفارش جناب محمد ب عثمان دومین نایب خاص امام عصر (عج) به احمد بن ابراهیم در برابر درخواستی که از ایشان کرده، این است: «تَوَجَّه اِلَیهِ بِالزِّیارَهِ» (۱)

به سوی حضرت به وسیله این زیارت (ظاهرا دعا و زیارت ندبه باشد) توجه نما.

از این بیان و سفارش نایب خاص مولایمان روحی له الفداء میتوان استفاده کرد که به وسیله دعاها و زیارات که ارتباط به آن گرامی دارد، انسان می تواند تا حدی به مقام و منزلت آ« حضرت پی ببرد و ققلب و باطن خود را به طرف حضرت بقیه الله علیه السلام جلب و جذب نماید.

باور کنیم که امام زمان(عج) ما را زیر نظر دارد

ابوبصیر می گوید: با امام باقر علیه السلام وارد مسجد شدم و مردم در حال رفت و امد بودند، امام علیه السلام (خود را از دیدگان مردم غایب نمودند به من فرمودند:

از مردم بپرس آیا مرا می بینند؟ من با هر کس ملاقات کردم و از او سئوال کردم که آیا امام باقر علیه السلام را دیدی؟ می گفت: نه، تا فردی نابینا به نام ابوهارون

۱- بحار ج ص ۱۷۴

وارد شد. امام علیه السلام فرمودند: از این مرد سئوال کن. به او گفتم: آیا امام باقر علیه السلام را دیدی؟ ابوهارون در جواب گفت: مگر ایشان ایجا نایستاده اند؟

ابوبصیر گفت: از او سئوال کردم تو از کجا از این مطلب آگاه شدی؟

ابوهارون گفت: چگونه به آن علم و آگاهی پیدا نکنم و حال آن که امام علیه السلام نوری است آشکار.

آنگاه ابوبصیر می گوید: شنیدم که امام باقر علیه السلام به مردی از اهل آفریقا می فرمود: حال راشد چگونه است؟ او گفت: از آفریقا که خارج شدم او زنده و سالم بود و به شما سلام می رساند.

امام باقر علیه غالسلام فرمودند: خداوند او را رحمت کند. مرد آفریقایی گفت: او مرد؟! امام علیه السلام فرمودند: آری. او پرسید در چه زمانی؟ فرمود: دو روزب بعد از خارج شدن تو از آفریقا مرد. گفت: به خدا قسم راشد نه مریض بود و نه هیچ گونه دردی داشت!

امام علیه السلام فرمود: مگر هر کس که می میرد به خاطر مرض یا درد می میرد؟ ابوبصیر گفت: از امام علیه السلام پرسیدم: این مرد آفریقایی کیست؟

فرمود دوست ما و محب خاندان ما است. آنگاه امام علیه السلام فرمود: «اترُونَ اَنَّهُ لَیْسَ لَنا مَعَکُم اَعْیُنٌ ناظِرَهٌ أسْماعٌ سَمیعَهٌ بِئْسَ ما رَأیْتُمْ وَ اللهِ لا یَخْفی

ص: ۱۶

عَلَیْنا شَیْیءٌ مِنْ أعْمالِکَم فَاحْضَرونا جَمیعاً وَعَوِّدُوا اَنْفُسَکَمُ الْخَیْرَ وَ کُونُوا مِنْ اَهْلِهِ تَعْرِفوا فَاِنّیِ بِهذا آمُرُوَلَدِی و شیعَتیِ» (۱)

آیا معتقدید برای ما با شما، چشمانی نظاره گر و گوشهایی شنوا وجود ندارد؟ چقدر بد است آنچه به آن عقیده دارید، به خدا قسم بر ما هیچ چیزی از اعمال شما پنهان نیست.

پس همه، ما را حاضر در نزد خود بدانید و نفس های خود را به کارهای پسندیده عادت دهید و اهل کارهای نیک شوید تا این حقیقت را بشناسید. آنگاه امام علیه السلام فرمود: من فرزندان و شیعیان خود را به آنچه گفتم امر می کنم.

این روایت ثابت می کند که همه ما زیر نظر مولایمان امام عصر اوحنا فداه هستیم و چیزی از اعمال ما از سمع و نظر آن گرامی پنهان نیست.

وقتی در زیارت روز جمعه خطاب به حضرت عصر عرض میکنیم «السّلامُ عَلیکَ یا عَینَ اللهِ فِی خَلقِه» «سلام بر تو ای دیده بان خدا در بین خلق خدا» یعنی اعمال و رفتار ما را میبیند. همان طور که اُذن الله است، گفتار ما را می شنود و این باید برای ما یک باور شود که وجود نازنین حضرت بقیه الله علیه السلام یکی از شاهدان اعمال و رفتار ماست. در نتیجه از محضرش شرم و

۱- بحار ج۴۶ ص۲۴۳

حیا کنیم و کاری که قلب مطهرش را می آوزارد انجام ندهیم.

حضرت ولی عصر سلام الله علیه در نامه ای به شیخ مفید فرمود: « فَإنّا نُحیطُ علماً بِأنبائِکُم وَ لا یَعزُبُ عَنّا شیءٌ مِن أخبارِکُم»(۱)

«ما بر اخبار و احوال شما، اگاهیم و هیچ چیز از اوضاع شما، بر ما پوشیده و مخفی نمی ماند».

امکان دیدار حضرت (عج):

بعضی استنادبه نامه امام عصر روحی له الفدا به آخرین نایب خاص خود می کنند که فرمود: « مَن ادَّعی المُشاهَدَه قَبلَ خُروجِ السُّفیانیّ و الصَّیحه فَهُو کَذّاب مُفتر » (۲). هر کس پیش از خروج سفیانی و صیحه آسمانی ادعای مشاهده آن گرامی را کند، دروغگو و افترا زننده است.

می گویند همین بیان حضرت دلیل بر این است که امکان دیدار امام علیه السلام نیست در حالی که گفتار آن بزرگوار نفی مشاهده است، در واقع نفی نیابت خاص حضرت و ثابت کردن این واقعیت که ظهور نخواهد بود مگر با خرج سفیانی و صیحه آسمانی، نه اینکه رویت نخواهد بود. بنابراین هر کس ادعای مشاهده ظهور قبل از خروج سفیانی و صیحه آسمانی کند دروغگو است.

ص: ۱۸

۱- احتجاج ج ۲ ص ۵۹۶

۲- بحار ج ۵۱ ص ۳۶۱

امام صادق علیه السلام به مفضل فرمود: «نمی بیند او را چشمی در وقت ظهور او، مگر این که همه چشم ها، او را خواهد دید. پس هر کس بگوید برای شما غیر این را، تکذیب کنید او را» (۱)

روایت موید این سخن است که دیدار در وقت ظهور همگانی است و کسی حق ندارد ادعای مشاهده همراه با ظهور حضرت را بنماید مگر آنکه دو علامت حتمی اتفاق افتد و دیدار حضرت برای همه مقدور باید.

نتیجه آنکه انسانهای صالح و لایق می توانند حضرت را زیارت کنند. گاه او را بشناسند و گاه بعد از پنهان شدن آن گرامی متوجه دیدار امام علیه السلام شوند.

گفتم که روی ماهت از ما چرا نهان است *** گفتا تو خود حجابی؛ ور نه رخم عیان است

آسیب شناسی ارتباط و دیدار:

هشدار به دوستان و ارادتمندان به امام زمان اروحنا فداه، که در عصر ما شیّادان و مرید بازان بسیار شده اند که تحت نام شریف مولا و سرورمان امام عصر علیه السلام دکان باز کرده و برای آنکه چند رزی در این دنیا اسم و شهرتی پیدا کنند و عقده ی حقارت خویش و کمبودهای خود را جبران کنند ادعای ارتباط با آقا را می نمایند و عده ای ساده دل را دور خود جمع

۱- بحار ج۵۳ ص۶

می کنند و در واقع مردم را به خود دعوت می کنند نه وجود نازنین حضرت بقیه الله علیه السلام.

ارادتمنـدان و عاشـقان حضـرت مهـدی روحی لـه الفـدا، بداننـد همـان طـور کـه عرض کردم و روایـت ابوبصـیر را نقـل کردم مولایمان همه ما را زیر نظر دارد و برای ارتباط با او نیاز به رفتن سـراغ مدعیان دروغگو و آنهایی که دنبال فریب خلق هسـتند، نمی باشد. بلکه هر کس در هر شرایطی می تواند با خواندن دعاهای وارده و زیارت با امام خویش مستقیم سخن بگوید و با او گفتگو کند و نیازب به نسـخه نویسی و ختوم و چله نشینی هایی که بعضی مقدمه کار خود برای فریب خلق خدا قرار می دهند نیست.

به نظر حقیر دیـدار یوسف زهرا امام مهـدی سـلام الله علیه نباید هدف نهایی ما باشد گرچه توفیق بزرگی است بلکه باید دنبال انجـام وظیفه باشـیم، واجبـات را انجـام دهیم، محرمـات را ترک کنیم؛ بی شـک دعای آن نازنین بـدرقه ما خواهـد بود و قلب مطهرش از ما راضـی. چون بسـیاری در عصـر ائمه طاهرین علیهم السـلام بودنـد و شـبانه روز چنـدین بار امام زمان خود را می دیدند اما کمترین بهره معنوی را از آن بزرگواران نبردند بلکه بعضی از آنها جزء دشمنان و مخالفین ایشان بودند.

دشمن در کمین:

از آنجایی که عقیـده به مهـدویت و ظهور منجی، آینـده روشن را برای بشـریت ترسـیم می کند و آینده روشن متعلق به پیروان مکتب حقه قرآن و عترت است، دشمن در کمین نشسته و با عناوین گوناگون در مقام تخریب این عقده است.

به لطف پروردگار شاهدیم که بسیار از مردم ما بویژه جوانان در پی شناخت موضوع مهدویت و مسایل اطراف آن هستند، ولی از دیگر سو دشـمنان اندیشه های ضعیف و حرف و سخنهای بی مبنا را داخل در حوزه معارف دینی ما کرده تا آنها را از اصل مطلب یعنی وجود مبارک حضرت بقیه الله علیه السلام و دولت کریمه اش دور کنند و با سطحی نگری مطلب را تمام نمایند.

بر مـاست که هر کـدامبه انـدازه بضاعت خویش ناب ترین مباحث مربوط به شـناخت امام عصـر روحی له الفـداء را در سلسـله نشـست ها و کنگره ها و مجله ها و روزنامه ها و کتابهایمان به مشـتاقان آن حضـرت (عج) ارائه نماییم تا به خواست پروردگار خصومت و کینه ورزی دشمن بی ثمر گردد.

و در پایان لازم است به تشـکیک و شـبهه ای که این روزها بعضـی از افراد در جرایـد درباره ی مسـجد مقدس جمکران ایجاد کرده اند عرض کنم که بر فرض که

ص: ۲۱

حرف شما درباره ی سند مسجد درست باشد، آیا برگزاری عبادت مثل نماز استغاثه به حضرت ولی عصر روحی له الفداء، و نماز تحیّت مسجد که برای تمامی مساجد استحباب دارد نیاز به سند جدید دارد.

اگر مسجد جمکران بنا بر دستور مستقیم امام زمان علیه السلام بنیان نشده باشد ولی بنام حضرت نام گذاری شده باشد مثل بسیاری از مهدیه ها و حسینیه ها که در سراسر کشور و حتی خارج کشور وجود دارد و مورد تکریم و احترام مردم است و مردم به خاطر انتساب این مراکز با اهل بیت علیهم السلام در این مکان ها حضور می یابند و حاجت می گیرند و مراتب ارادتخود را به مولایشان اظهار می دارند، چه اشکال اعتقادی و شرعی دارد؟

گذشته از آنکه سیره ی عملی علما و مراجع تقلید گذشته و حال ما در رفتن به مسجد جمکران بوده و به قصد رجاء، حضور در چنین مراکزی کار پسندیده و از شعائر دین و مکتب تشیع است.

« وَاهْدِنا بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ فیهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِکَ اِنَّکَ تَهْدی مَنْ تَشآءُ اِلی صِراطٍ مُسْتَقیمٍ وَانْصُرْنا بِهِ عَلی عَدُوِّکَ وَعَدُوِّنآ، اِلهَ الْحَقِّ آمینَ»

نیمه شعبان سالروز میلاد مصلح کل امام عصر روحی له الفداء

سال ۱۴۲۷

برابر با ۱۸ شهریور ۱۳۸۵

سید کاظم ارفع

ص: ۲۲

«بسم الله الرحمن الرحیم»

دعای عهد:

امام صادق علیه السـلام فرمود: « مَنْ دَعا اِلَی اللّهِ اَرْبَعینَ صَباحاً بِهَذَا العَهْدِ كَانَ مِنْ اَنْصارِ قَائِمنا وَاِنْ مَاتَ اَخْرَجَهُ اللّهُ اِلَیْهِ مِنْ قَبْرِهِ وَاَعْطاهُ اللّهُ بِكُلِ كَلِمَهٍ اَلْفَ حَسَنَهٍ وَمَحاعَنْهُ اَلْفَ سَیِئَهٍ » (۱).

هر كس بـا این عهـد، چهل روز به درگاه خداونـد دعا كنـد از یاران قائم ما خواهـد بود، و اگر هم پیش از ظهور آن حضـرت بمیرد خداونـد در وقت ظهور او را از قبرش خـارج خواهـد ساخت. خداونـد به ازای هر كلمه هزار حسـنه به او عطا می كنـد و هزار خطا از كارنامه اعمالش محو می نماید.

اَللّــهُمّ اَرِنیِ الطّلْعَهَ الرّشیدَهَ ، وَ الْغُرّهَ الْحَمیدَهَ:

خـدایا به من نشان بـده آن چهره زیبا و جـذاب و روی نورانی و سـتوده شـده را. یكی از راه های دیـدار با امام زمان روحی له الفداء، جلب رضایت پروردگار است چنانكه در حدیث معراج چنین وعده ای را خداوند تبارك و تعالی داده است.

به این حدیث با دقت توجه كنید « یا اَحْمَدُ: فَمَنْ عَمِلَ بِرِضائی اُلْزِمْهُ ثَلاثَ خِصال، اُعَرِّفُهُ شُكْراً لا یُخالِطُهُ الْجَهْلُوَ ذِكْراً لا یُخالِطُهُ النِّسْیانُ وَ مَحَبَّهً لا یُوْثِرُ عَلی مَحَبَّتی مَحَبَّهَ الْمخْلُوقینَ. فَاِذا اَحَبَّنی اَحْبَبْتُهُوَ اَفْتَحُ عَیْنَ

۱- بحار الانوار ج۹۴ ص۴۲

اِلی جَلالی. فَلا اُخْفی عَلَیْهِ خاصَّهَ خَلْقی» (۱).

خداونـد، به پیامبر صـلی الله علیه و اله می فرماید: هر کس به رضای من می خواهم، عمل کند و وظایف اش را انجام دهد، من سهمطلب رذا به او می دهم.

شکری که آلوده به ناآگاهی نباشد.

ذکری که فراموشـی را دنبال نداشته باشد ۳. عشق و محبتی که بـا محبت هیچکس عوض نشود. هنگامی که مرا دوست بـدارد من نیز او را دوست می دارم و چشم و دلش را به جلالـل و عظمت خـویش بـاز می کنم و بنـدگان خـاص خـود را از او مخفی نمی کنم. عرض می کنیم که تحقیقا بالاترین و برترین بنـده ی خاص خداونـد، در این زمان وجود نازنین امام عصـر سـلام الله علیه است. اگر ما به رضای الهی عمل کنیم خداوند آن گرامی را از ما مخفی نخواهد کرد.

دیدار با آن بزرگوار لیاقت و شایسـتگی می خواهد اگر به تاریخ غیبت صغری و کبری مراجعه کنید خواهدی دید، امام روحی له الفدا به سراغ بسیاری از شایستگان آمده است.

شیخ صدوق رحمه الله علیه در کتاب کمال الدین به سند خود از احمد بن اسحاق نقل می کند که: من به

۱- بحار ج۷۴ ص۲۸

محضر مولایم امام حسن عسکری علیه السلام شرفیاب شدم می خواستم از امام و حجت خدا پس از آن حضرت سئوال کنم اما قبل از آنکه سخنی بگویم. آن حضرت فرمودند: ای احمد بن اسحاق! خداوند تبارک و تعالی از زمان خلقت آدم علیه السلام تا روز قیامت، هیچ گاه زمین را از حجت خود خالی نمی گذارد، زیرا به واسطه وجود مبارک حجت خدا، بلاها از زمین برطرف ی شود و به واسطه وجود مبارک او باران نازل می شود و به واسطه او برکات زمین بیرون می آید.

سپس آن حضرت فرزندی در حدود سه سال را که صورتش مثل ماه می درخشید، به من نشان داد و فرمود: ای احمد بن اسحاق اگر آن احترام خاصی که تو نزد پروردگار عز و جل و نزد امامان معصوم (علیه السلام) داری نبود، این فرزندم (حضرت مهدی علیه السلام) را به تو نشان نمی دادم. او هم نام پیامبر خدا صلی الله علیه و اله و هم کنیه او (ابولقاسم) است و همان کسی است که زمین را پر از عدل و داد می فرماید آنچنان که پر از ظلم و جور شده باشد.

ای احمد بن اسحاق مثل او و در این امت، مثل خضر علیه السلام در پنهان زیستی و ناشناس بودن بین مردم، و مثل ذوالقرنین (در قدرت و تسلط بر جهان) است. به خدا قسم که او حتما از بین مردم خود غایب

خواهد شد و ناشناس زندگی خواهد کرد و در زمانی که او چنین زندگی می کند و هیچ کس از هلاکت و گمراهی آن زمان نجات نخواهد یافت مگر کسی که خداوند عز و جل او را بر اعتقاد راسخ به امامت آن حضرت ثابت قدم نگاه دارد و او را به دعا کردن برای تعجیل در فرج آن حضرت موفق فرماید.

احمد بن اسحاق گفت: عرض کردم: ای مولای من، آیا علامتی در این فرزند هست که قلبم به آن مطمئن گردد؟ ناگاه آن فرزند با زبان عربی فصیح و کامل فرمود: من بقیه الله در زمین هستم از دشمنان خدا انتقام می گیرم، ای احمد ب اسحاق، دیگر پس از این علامت و معجزه آشکار چه می جویی؟ (۱)

ملاحظه فرمودید که احمد بن اسحاق طبق فرمایش امام حسن عسکری علیه السلام به خاطر جایگاهش نزد پروردگار و ائمه علیهم السلام لایق دیدار امام عصر روحی له الفداء شد.

اَللّـهُمَّ اَرِنِي الطَّلْعَهَ الرَّشيدَهَ ، وَ الْغُرَّهَ الْحَميدَهَ...

۱- کمال الدین صدوق ج۲ ص۳۸۴

اگر چه حسن فروشان به جلوه آمده اند *** کسی به حسن و ملاحت به یار ما نرسد

هزار نقش برآید ز کلک صنع و یکی *** به دل پذیری نقش نگار ما نرسد

درباره طلعت زیبا و جذاب آن گرامی فرموده اند: « شابٌّ حَسَنُ الوجهِ طیّبُ الرائحه هَیُوبٌ و مع هیبتِهِ متقرّب إلی الناس » کمال الدین ج۲ ص۴۴۳.

جوانی زیباروی، خوش بوی و با هیبت که با وجود هیبت اش، رابطه ی نزدیکی با مردم دارد.

*** ** ***

دیده را فایده آن است که دلبر بیند *** ور نبیند، چه بود فایده بینایی را

*** ** ***

دعای عهد درخواست دیدار

در دعای معرفت عرض میکنیم:

« اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ تُرِیَنِی وَلِیَّ أَمْرِکَ ظَاهِراً... و أَبْرِزْ یَا رَبِّ مُشَاهَدَتَهُ وَ ثَبِّتْ قَوَاعِدَهُ وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ تَقَرُّ عَیْنُهُ بِرُؤْیَتِهِ وَ أَقِمْنَا بِخِدْمَتِهِ وَ تَوَفَّنَا عَلَی مِلَّتِهِ وَ احْشُرْنَا فِی زُمْرَتِهِ»

خدایا از تو می خواهم که جمال صاحب امرت را آشکارا به من نشان دهی ... پروردگارا مشاهده او را آشکار فرما و پایه های حکومتش را محکم گردان و ما را از کسانی قرار ده که با دیدن جمالش دیدگان

روشن می گردد و ما را در خدمتش پایدار و بر ملت و آیین او بمیران.

*** ** ***

گفتم غم تو دارم گفتا غمت سرآید *** گفتم که ماه من شو گفتا اگر برآید

گفتم که بوی زلفت گمراه عالمم کرد *** گفتا اگر بدانی هم اوت رهبر آید

گفتم که نوش لعلت ما را به آرزو کشت *** گفتا تو بندگی کن او بنده پرور آید

گفتم زمان عشرت دیدی که چون سرآمد *** گفتا خموش حافظ کاین غصه هم سرآید

*** ** ***

۲. کوَ اعْمُرِ اللَّهُمَّ بِهِ بِلادَکَ وَ أَحْیِ بِهِ عِبَادَکَ فَإِنَّکَ قُلْتَ وَ قَوْلُکَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِمَا کَسَبَتْ أَیْدِی النَّاسِ.

در عنوان فوق اشاره شـده به آیه شـریفه ۴۱ از سوره روم « ظَهَرَ الْفَسَادُ فِی الْبَرّ وَالْبَحْرِ بِمَا کَسَبَتْ أَیْدِی النَّاسِ لِیُذِیقَهُمْ بَعْضَ الَّذِی عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ» به واسطه رفتار مردم، فساد در خشکی و دریا آشکار گردید تا خداوند سزای بعضی رفتارها را به آنان بچشاند، شاید بازگردند.

کار مولایمان امام زمان روحی له الفداء آبادنی شهر ها و زنده کردن بندگان و انسانها است که گرفتار فساد همه جانبه شده اند.

در حقیقت در دوران غیبت وضع نابسمان فرهنگی بسیار شدیدی به وجود می آید چنانکه در زمان ما این ناهنجاری و چالش بزرگ را همه کسانی که درد دین دارند، احساس می کنند.

پس باید دعا کرد تا مولا و سرورمان بیاید تا به دست با کفایت حضرتش شهرها آباد و مردم حیات تازه یابند.

امام محمد باقر علیه السلام فرمود: « إِذَا قَامَ قَائِمُنَا وَضَعَ اللَّهُ یَدَهُ عَلَی رُءُوسِ الْعِبَادِ فَجَمَعَ بِهَا عُقُولَهُمْ وَ کَمَلَتْ بِهِ أَحْلَامُهُم » بحار ج۵۱ ص۱۴۰.

هنگامی که قائم ما آل محمد علیه السلام قیام کند، دستش را بر سر تمامی بندگان می گذارد و به آن طریق عقول آنها جمع و افکارشان کامل می گردد.

امام علیه السلام یک تحول انقلابی عمیق و ریشه دار به وجود می آورد که همه چیز را تغییر می دهد.

آبادانی شهرها چه در امور مادی و چه در مسایل معنوی و فرهنگی با قیام آن حضرت انجام می گیرد و مردم استعدادها و عقلهایشان شکوفا شده و در نهایت رشد و تعالی قرار می گیرند.

در عصر آن بزرگوار فقر و حرمان از اجتماع بشری خارج می شود، دلها از حزن و غم بیرون می رود و زندگی جهنمی تبدیل به نعمت و آرامش می شود و دیگر اثری از ظلم و ظالم دیده نمی شود.

در دعای بعد از نماز زیارت آن حضرت عرض می کنیم: « اللّهُمّ صَلِّ عَلَی حُجّتِکَ فِی أَرْضِکَ ... مُفَرّجَ الْکَرْبِ و مُزِیلِ الْهَم وَ کَاشِفِ الْبَلْوَی » پروردگارا درود و رحمت فرست بر حجت ات در زمین که گشاینده رنج و مشقت و برطرف کننده اندوه و غم و دافع بلیات است.

وقتی « ظَهَرَ الْفَسَادُ فِی الْبَرّ وَالْبَحْرِ» شد، تکلیف چیست؟

خودسازی و اصلاح نفس

۱. امر به معروف و نهی از منکر

۲. دعای مذاوم برای ظهور حضرت -{آمادگی کامل برای ظهور ناگهانی-{درخواست رجعت

۳. « اللّهُمّ إِنْ حَالَ بَیْنِی وَ بَیْنَهُ الْمَوْتُ الّذِی جَعَلْتَهُ عَلَی عِبَادِکَ حَتْماً مَقْضِیّاً فَأَخْرِجْنِی مِنْ قَبْرِی مُؤْتَزِراً کَفَنِی شَاهِراً »

خدایا اگر مرگ بین من و آن حضرت حایل شد آنچنانی که بر بندگانت مقرر داشتی، مرا از قبرم بیرون آور در حالی که کفن به کمر بسته ام.

ص: ۳۰

آنچه سعی است من اندر طلبت بنمایم *** اینقدر هست که تغییر قضا نتوان کرد

نظر پاک تواند رخ جانان دیدن *** که در آیینه نظر جز به صفا نتوان کرد

*** ** ***

من بینوا از بی برگ و بری اگر بمیرم *** سر پر ز شور از خاک در تو بر نگیرم

به غلامی درت مفتخرم مرانم از در *** که به جز در تو حاشا در دیگری پذیرم

شده سینه ام ز سینای غمت ز ناله چندان *** که عجب نباشد ار عرش بنالد از نفیرم

ص: ۳۱

تحقق مدینه فاضله

۴. اللّـهُمَّ اکْشِفْ هذِهِ الْغُمَّهَ عَنْ هذِهِ الاُمَّهِ بِحُضُورِهِ ، وَ عَجِّلْ لَنا ظُهُورَهُ

خدایا برطرف کن این غم و اندوه را از این امت با حضور ولی نعمتمان و در ظهورش تعجیل فرما.

روایات، این حقیقت را ثابت می کند که با حضور مولایمان سلام الله علیه و اله تمامی گرفتاری های امت اسلام برطرف می گردد و مدینه فاضله محقق می گردد.

پیش از ظهور حضرت دو حادثه اتفاق می افتد که علامت قریب الوقوع بودن آمدن امام علیه السلام است.

حادثه اول وقوع کودتایی است در سرزمین شام به رهبری عثمان سفیانی، حادثه دوم ندایی آسمانی است به مردم جهان که همه اهل هر زبانی به زبان خود آن را می شنوند. امام صادق علیه السلام فرمود: «منادی از آسمان نام صاحب این امر را، بانگ می زند که فرمانروائی از آ« فلانی فرزند فلان است، پس کشتار برای چیست؟»(۱).

عبدالله بن سنان می گوید: خدمت امام صادق علیه السلام بودم، شنیدم مردی اهل همدان به امام می گوید: اهل سنت ما را نکوهش می کنند و می گویند: شما عقیده دارید که ندا کننده ای از آسمان به اسم صاحب این امر ندا می کند!

۱- بحار ج۵۳ ص۳۶۹

حضـرت در حالیکه تکیه داده بود، خشـمناک شـد و نشـست، آنگاه فرمود: این مطلب را از من روایت نکن، بلکه از پدرم نقل نما. و از این بابت بر شـما ایرادی نیست، شهادت می دهم که پدرم می فرمود: سوگند به خدا این مطلب در کتاب خدا آشکار است آنجا که می فرماید:

«إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ» (۱).

اگر ما بخواهیم، از آسمان برای آنان آیه ای نازل می کنیم که گردن هایشان در برابر آن خاضع شود.

از روایـات اسـتفاده می شود که قیـام حضـرت در مـدت چهـارده ماه کامل می گردد، در شـش ماهه اول، امام علیه السـلام در اضـطراب و نگرانی بسـر می برنـد و حوادث را به طور نهان، توسط یاران خود رهبری می کننـد و در هشت ماه بعـدی در مکه ظهور می کنند و رهسـپار مدینه و آنگاه راهی عراق و قدس می گردد و با دشـمنان خود وارد نبرد می شود، جهان اسلام را به طور یکپارچه تحت فرمان و اطاعت خود در می آورد: و با رومیان و غربیان پیمان آتش بس می بندد.

از پیامبر صلی الله علیه و اله روایت شده است که فرمود:

«بین شما و روم چهار پیمان صلح برقرار می گردد که چهارمین آنها به دست مردی از خاندان هرقل است و

۱- شعراء – ۴

نور الهی و هادی امت و فرج مومنین

هفت ماه به طول می انجامد. مردی از عبدالقیس از پیامبر صلی الله علیه و اله پرسید. «یا رَسُولَ اللّهِ مَن امام النّاس یَومَئِذ؟ قال: المهدی علیه السلام مِن وُلدی فی اَربَعین سَنَهً» بحار ج ۵۱ ص ۸۰.

ای رسول خدا آنروز رهبر مردم کیست؟ فرمود: مهدی علیه السلام از نسل من در حالیکه چهل ساله می باشد.

حضور و ظهور مولایمان سبب می شود که امت اسلام قوت می گیرد و سایر ملتها چه بخواهند و چه نخواهند منقاد حضرتش خواهند شد.

همان طور که در فراز دعا داشتیم باید در تعجیل این حضور و ظهور دعا کنیم: «عَجِّل لَنا ظُهورَهُ» یا در پایان دعای عهد وارد است که سه بار بگوئیم: «العَجلَ، العَجلَ یا مولایَ یا صاحِبَ الزَّمان»

در دعای « اِلهی عَظُمَ الْبَلاءُ» دعای فرج سه بار می گوئیم « العَجلَ، العَجلَ، العَجلَ » و یا اینکه شیخ طوسی تاکید دارد که ذکر صلوات بر محمد و آل او را اینگونه انجام دهید: «اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّد وَآلِ مُحَمَّد وَعَجِّل فَرَجَهُم» (۱)

مرحوم مجلسی هم روایتی را از مولای مان جعفر بن محمد علیهما السلام و از پدرانش علیهم السلام نقل می کند که هر کس پس از نماز جمعه، فت مرتبه بگوید: «اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّد وَآلِ مُحَمَّد وَعَجِّل فَرَجَهُم» از اصحاب قائم صلوات الله علیه خواهد بود. بحار ج ۹۰ ص ۶۵.

۱- مصباح المتهجد ص ۲۸۴

روز جمعه و توقع ظهور

زیارت حضرت در روز جمعه:

۵. السّلامُ عَلَیْکَ یَا حُجّهَ اللّهِ فِی أَرْضِهِ السّلامُ عَلَیْکَ یَا عَیْنَ اللّهِ فِی خَلْقِهِ. سلام بر تو ای حجت خدا بر روی زمین و سلام بر تو ای چشم خدا در میان خلق.

خداوند تبارک و تعالی از ابتدای خلقت آدم علیه السلام زمین را بدون حجت و جانشین نگذشته است.

چنانکه پس از خلقت آسمانها و زمین خطاب به فرشتگان بیان می فرماید:

«نّی جَاعِلٌ فِی الأَرْضِ خَلِیفَهً» (۱). من در زمین جانشینی قرار می دهم.

و یا خطاب به داوود علیه السلام می فرماید: «یَا دَاوُودُ إِنّا جَعَلْنَاکَ خَلِیفَهً فِی الْأَرْضِ فَاحْکُمْ بَیْنَ النّاسِ بِالْحَقّ» (۲)

ای داوود! ما تو را در روی زمین جانشین قرار دادیم، بین مردم به حق قضاوت کن.

امام صادق علیه السلام فرمود: « مَا زَالَتِ الأَرضُ إِلّا ولِلّه فِیهَا الحُجّهُ یُعَرّفُ الحَلَالَ والحَرَامَ ویَدعُو النّاسَ إِلَی سَبِیلِ اللّه » (۳)

همیش و در تاریخ زمین حجتی از جانب خدا در آن بوده تا حلال و حرام را به مردم بشناساند و انسانها را به خدا دعوت کند.

ص: ۳۵

۱- بقره ۳۰

۲- ص ۲۶.

۳- کافی ج ۱ ص ۲۳۳.

امام باقر علیه السلام فرمود: « وَ اللَهِ مَا تُرِکَ الله الْأَرْضاً مُنْذُ قَبَضَ اللَهُ آدَمَ علیه السلام إِلَا وَ فِیهَا إِمَامٌ یُهْتَدَی بِهِ إِلَی اللَهِ وَ هُوَ حُجَّهُ اللَّهِ عَلَی عبادِهِ و لاَ تَبْقَی بِغَیْرِ إِمَامٍ حُجَّهُ اللَّهِ عَلَی عبادِهِ » (۱)

سوگند به پروردگار پس از قبض روح آدم علیه السلام خداوند هیچگاه زمین را بدون پیشوا نگذاشت پیشوایی که مردم را به خدا هدایت کند و حجت خدا در میان بندگانش باشد و (باز امام علیه السلام تاکید می کند) زمین بدون امام نبوده، همان که حجت خدا در بین مردم است.

«السّلامُ عَلَیکَ یا حُجَّهَ الله فی ارضِهِ» حجت بالغه الهی پس از امام حسن عسکری علیه السلام حضرت بقیه الله امام عصر روحی له الفداء است همانطور که امام حسن عسکری علیه السلام در پاسخ به پرسش از حجت و امام بعد از ایشان فرمود: فرزندم، امام و حجت پس از من است. هر کس بمیرد و او را نشناسد به مرگ جاهلی مرده است. بدانید که او را غیبتی است که جاهلان درباره ی آن سرگشته شوند و باطل گرایان به نابودی افتند. کسانی که (برای ظهور او) زمان تعیین کنند، دروغ گویند. پس از آن غیبت، ظهور می کند گویی پرچمهای سفید را می بینم که در نجف کوفه بر فراز سر او در اهتزازند» (۲)

السَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَیْنَ اللَّهِ فِی خَلْقِهِ .

۱- کافی ج ۱ ص ۲۳۴.

۲- بحار ج ۵۱ ص ۳۰.

دیـده بانی خلق از جانب خالق به امام عصـر حضـرت مهـدی سـلام الله علیه سپرده شـده او چشم خدا و مظهر عین اللهی است، شاهد و ناظر بر تمام جریانهایی است که برای مخلوقات الهی رخ می دهد و تمامی رفتارها و اعمال را زیر نظر دارد. در زیارت جـامعه کـبیره خطـاب بـه امامـان معصـوم علیهـم السـلام عرض می کنیـم: «أَنْتُمْ الصِّرَاطُ الاَقوَمُ، وَ شُهَدَاءُ دَارِ الْفَنَاءِ» شـمایید محکمترین راه هدایت و شاهدان در دنیا.

حجه بن الحسن علیه السلام درباره ی دوستان و پیروانش می فرماید « انّا غَیْرُ مُهْمِلینَ لِمُراعاتِکُمْ، ولاناسینَ لِذِکْرِکُمْ » بدانید که ما مراعات حال شما دوستان و شیعیان را می کنیم و هیچگاه شما را فراموش نمی کنیم. (۱)

پیروان راستین آن حضـرت با توجه به مطلب فوق به خود اجازه نمی دهنـد در برابر عین الله یعنی مولا امام زمان ارواح العالمین له الفداء، گناه کنندو کاری انجام دهند که آ« وجود مبارک را مکدر و غمگین سازد.

مردی بنام شـعیب می گوید: در محضر امام موسی الکاظم علیه السلام بودم ایشان بدون مقدمه فرمود: ای شعیب! فردا مردی از ساکنین غرب ترا ملاقات می کنـد و از حال من می پرسد، تو در جواب او بگو به خدا سوگند موسـی بن جعفر امامی است که حضرت صادق علیه السلام او را سفارش فرموده و تصریح به

۱- احتجاج ج۲ ص ۲۹۰.

امامتش کرده، هر چه از حلال و حرام سئوال کرد از طرف من جواب ده، گفتم فدایت شوم آن مرد مغربی چه نشانی دارد؟

فرمود، مردی بلند قد و درشت هیکل است به نام یعقوب وقتی او را ملاقات کردی ترس نداشته باش، هرچه پرسید جواب بده و اگر میل داشت پیش من بیاید او را بیاور.

شعیب سوگند یاد کرد که روز دیگر من در طواف بودم مردی قوی هیکل روی به من کرد و گفت می خواهم از تو سئوالی کنم راجع به احوال آقا و مولایت. گفتم: نام تو چیست؟ جواب داد: یعقوب. از مکانش پرسیدم گفت: از اهالی مغربم.

پرسیدم از کجا مرا شناختی؟ گفت: در خواب دیدم کسی به من دستور داد شعیب را ملاقات کن و هر چه می خواهی از او بپرس. وقتی که بیدار شدم از نام تو جستجو کردم، ترا به من راهنمایی کردند. گفتم: بنشین در اینجا تا از طواف فارغ شوم.

بعد از طواف پیش او رفتم و صحبت کردم، او را مردی دانا و فهمیده یافتم از من خواهش کرد که او را خدمت موسی بن جعفر علیه السلام برسانم، دست او را گرفتم و به خدمت حضرت بردم. اجازه ورود خواستم، بعد از رخصت داخل شدیم، همینکه امام

علیه السلام چشمش به او افتاد فرمود، ای یعقوب! تو دیروز وارد اینجا شدی، بین تو و برادرت در فلان مکان نزاعی واقع شد و کار به جایی رسید که یکدیگر را دشنام دادید. این چنین کرداری روش ما نیست. دین ما و پدران ما مخالف این کارهاست و هرگز کسی را به چنین کاری دستور نمی دهیم، از خداوند بترس و پرهیز کن. به همین زودی مرگ ما بین تو و برادرت جدایی می افکند و برادرت در همین سفر خواهد مرد، قبل از آنکه به وطن برسد، تو هم از کرده خود پشیمان می شوی، این پیشامد به واسطه آن است که قطع رحم کردید، خداوند هم عمر شما را قطع نمود.

آن مرد پرسید: فدایت گردم، اجل من کی خواهد رسید؟ فرمود: اجل تو هم رسیده بود ولی چون در فلان منزل نسبت به عمه خود مهربانی کردی و صله رحم نمودی بیست سال بر عمرت افزوده شد.

شعیب گفت: بعد از این جریان یک سال همین یعقوب را در راه مکه دیدم و احوال او را پرسیدم، گفت: در همان سفر برادرم به وطن نرسیده از دنیا رفت و او را در بین راه دفن کردم.(۱)

وجود نازنین حضرت بقیه الله علیه السلام هم از این قاعده مستثنا نیست. او همچون پدران بزرگوارش از مشاهده انحراف ها و بدعت و گمراهیها در میان امت

۱- رجال کشّی ص۲۷۶.

کریم از فرزندان با کرامت

اسـلام رنج می برد و غصه می خورد و او هم بسـیاری از حرف های دلش را چون جدش امیرالمومنین علی علیه السـلام به چاه می زند!

در برخی از روایات و نقل ها آمده که اعمال فرد فرد ما شـیعیان، بر امام زمان عرضه می گردد و هیچ یک از اعمال نیک و بد ما از چشمان غیبی و شهودی ایشان پنهان نمی ماند.

بنـابراین هرگـاه امـام علیه السـلام شاهـد اعمال نامناسب امت خود می گردد، تاسف و غصه خورده و دلشان به درد می آیـد و برعکس در مقابل کارهای نیک امت خود خشنود شده و به وجد می آید.

امام صادق علیه السـلام در ذیل آیه شـریفه: « وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَـیَرَی اللَّهُ عَمَلَکُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ » توبه - ۱۰۵. یعنی: هرچه می خواهید انجام دهید، خدا و رسول خدا و مومنان، شاهد اعمال شما هستند.

تصریح می فرماید که مراد از مومنان در این آیه، امامان معصوم علیهم السلام هستند. (۱)

یا در خبری آمـده است که شخصـی به خاطر گرفتاری هایش، خـدمت امام رضا علیه السـلام آمد و عرض کرد: آقاجان، برای من و خانواده ام دعا بفرمایید، حضـرت در جواب بدون آنکه آن شـخص از گرفتاری هایش سخنی به میان آورد، فرمود: «شما فکر می کنید من مشکلات شما را نمی دانم و برایتان دعا

۱- کافی ج ۱ ص۲۱۹.

نمیکنم، آیا نمی دانید که در هر روز و هر شب، اعمال شما بر من عرضه می گردد؟» (۱)

و این مسئله در مورد وجود مبارک امام زمان اروحنا فداء قطعا همان گونه است که درباره ی اجدادشان بوده است.

وقتی به دعایی که شخص حضرت برای اصلاح جامعه آشفته و لبریز از لغزش ها می خواند، این باور برایمان محقق می شود که گویا آن گرامی نگران است از این که به تدریج بحث حلال و حرام اله در جامعه تعطیل شود. مردم به تمام مسایل مادی و دنیایی خویش بپردازند اما نگران حجاب زنان و غیرت مردان و پاکی جوانان خود نباشند!

« اَللّهُمّ ارْزُقْنا تَوْفیقَ الطّاعَهِ وَ بُعْدَ الْمَعْصِیَهِ » تا آخر این دعا را مرحوم محدث قمی در ابتدای مفاتیح الجنان پس از دعای توسل نقل نموده است.

۶. السّلامُ عَلَیْکَ یَا نُورَ اللّهِ الّذِی یَهْتَدِی بِهِ الْمُهْتَدُونَ وَ یُفَرّجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِینَ

آنانی که نفس مهتدی دارند و آماده ی پذیرش حقایق هستند و از هدایتهای حضرت مهدی(عج) بهره مند می شوند.

القاب شریف آن گرامی عبارت است از: «الحجه، القائم، المهدیّ، اباصالح، خلف الصالح، صاحب الزّمان، صاحب الامر، المُنتظَر، الهادی، الناطق، الثائر،

ص: ۴۱

۱- کافی ج۱ ص۲۱۹.

الوتر، المعتصم، المنتقم، الکرّار، العدل، صاحب الرَّجعه، البیضا و ...» (۱)

همان طور که ملاحظه کردید دو تا از القاب حضرت «المهدی و الهادی» بود امام علیه السلام نور الهدی است که هر طالب هدایت را به راه راست هدایت می کند. ابی بصیر از امام صادق علیه السلام نقل می کند که فرمود: منظور از آیه شریفه « انّما انْتَ مُنْذِرٌ وَ لِکُلِّ قَوْم هاد » تو فقط بیم رسانی و هر گروهی را رهبری هست. منذر شخص رسول الله علیه و آله است و هادی امیر مومنین علیه السلام و امامن بعد ا او هستند « «وَ لِکُلِّ قَوْم هاد» فی کُلِّ زمانٍ امام هادٍ مبینٍ» (۲)

و مقصود از «وَ لِکُلِّ قَوْم هاد» اینست که در هر زمان یک امام هدایتگر وجود خواهد داشت.

رُوی ابنِ عباس اَنَّهُ قالَ: لَمّا نَزَلَتْ عَلَی رَسُولِ اللهِ صلی الله علیه وسلم اَنا المُنذرُ و عَلی الهادی مِن بعدی ، یا علی بِکَ یهتَدی المُهَتدونَ » (۳)

از ابن عباس روایت شده که وقتی آیه « انّما انْتَ مُنْذِرٌ» نازل شد، رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود: منذر منم و علی هادی بعد از من است یا علی بتوسط تو هر طالب هدایت به راه خواهد آمد.

۱- نقل از موسوعه زیارات المعصمومین ج۴ ص ۲۳۱.

۲- بحار ج۲۳ ص۳.

۳- بحار ج۲۳ ص۲.

نکته مهم در استفاده از هـدایت آن ذوات مقـدسه روح پـذیرش مـاست بنابراین کسانی که معتقـد به امام و هـدایتهای الهی و نورانی او نیستند محروم از هدایت آن حضرتند.

*** ** ***

وصل خورشید به شب پره اعمی نرسد *** که در آن آینه صاحب نظران حیرانند

*** ** ***

درباره قرآن نیز چنین است:

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا» (۱). و از این قرآن آیه هـا نـازل می کنیم که برای مومنان شفا و رحمت است و ستمگران را جز خسارت نمی فزاید.

*** ** ***

باران که در لطافت طبعش خلاف نیست *** در باغ لاله روید و در شوره زار خس

*** ** ***

تا مادامی که انسان روح عناد و دشمنی دارد و نمی خواهد حقایق را بفهمد و بشنود در مسیر هدایت قرار نخواهد گرفت.

*** ** ***

محل قابل و آنگه نصیحت قائل *** چو گوش و هوش نباشد چه سود حُسن مقال

۱- اسراء ۸۲

نصیحت همه عالم چو باد در قفس است *** بگوش مردم نادان چو آب در غربال

*** ** ***

اما چرادر دعا خطاب به امام عصر(عج) تعبیر به نور شده؟ « السَّلامُ عَلَیْکَ یَا نُورَ اللَّهِ الَّذِی یَهْتَدِی بِهِ الْمُهْتَدُونَ »

زیرا که قوام هستی مبتنی بر حجت خدا روی زمین است و به خاطر وجود آن نازنین زمین و آسمان ثابت و ماندگارند. چونکه وجود آنها نور است و زندگی بدون نور مقدور نیست، چنان که امام کاظم علیه السلام می فرماید: « الْإِمَامَهُ هِیَ النّورُ وَ ذَلِکَ قَوْلُهُ «فَآمِنُوا بِاللّهِ وَ رَسُولِهِ وَ النّورِ الّذِی انزَلنا» تفسیر (۱)

منظور از نور در آیه «امامت» است.

ابی خالد کابلی نقل نمود که از امام باقر علیه السلام پرسیدم که تفسیر کلام خدا « فَآمِنُوا بِاللّهِ وَ رَسُولِهِ وَ النّورِ الّذِی انزَلنا » تغابن – ۸ پس به خدا و پیامبر او و این نور که نازل کرده ایم ایمان بیاورید، چیست؟ فرمود: اباخالد! سوگند به خدا که منظور از نور، نور ائمه از آل محمد صلی الله علیه و آله تا روز قیامت است. قسم بخدا که آنها نور خدا در آسمانها و زمین می باشند و سوگند به خدایا اباخالد، نور امام در

۱- نور الثقلین ج۱۶ ص۳۴۱.

قلب بندگان مومن درخشنده تر از نور خورشید در روز است، سوگند به خدا که اینها دلهای مومنین را نورانی می کنند و البته خداوند نور اهل بیت را از هر که بخواهد محجوب می دارد و دلهای این افراد را تاریک می کند.

« وَ اللَّهِ یَا أَبَا خَالِدٍ لَا یُحِبُّنَا عَبْدٌ وَ یَتَوَلَّانَا حَتَّی یُطَهِّرَ اللَّهُ قَلْبَهُ وَ لَا یُطَهِّرُ اللَّهُ قَلْبَ عَبْدٍ حَتَّی یُسَلِّمَ لَنَا وَ یَکُونَ سِلْماً لَنَا فَإِذَا کَانَ سِلْماً لَنَا سَلَّمَهُ اللَّهُ مِنْ شَدِیدِ الْحِسَابِ وَ آمَنَهُ مِنْ فَزَعِ یَوْمِ الْقِیَامَهِ الْأَکْبَرِ » (۱)

قسم به خدای اباخالد! تا کسی زمینه قلبش پاکیزه نباشد ما را دوست نخواهد داشت و زیر بار ولایت ما نخواهد رفت و قلب کسی پاکیزه نمی شود مگر آنکه تسلیم ولایت ما اهل بیت شود و هر کس تسلیم ما شد خداوند او را از شدت حساب سلامت می دارد و از فزع بزرگ روز قیامت در امان خواهد بود.

السَّلامُ عَلَیْکَ یَا نُورَ اللَّهِ الَّذِی یَهْتَدِی بِهِ الْمُهْتَدُونَ »

*** ** ***

ای شاهد عالم سوز در حسن و دلارائی *** وی شمع جهان افروز در جلوه و زیبایی

حسن تو تجلی کرد در طور دل عشاق *** چون سینه سینا شد هر سر سویدایی شد

عشق رخ تو آتش در خزمن هستی زد *** شد هر شررش شوری در هر سر و سودایی

ص: ۴۵

۱- کافی ج۱ ص۱۹۴.

مرغان چمن هر یک در نغمه بیاد تو *** بلبل بغزل خوانی، طوطی به شکرخایی

ما سوخته هجریم افروخته هجریم *** آموخته هجریم با صبر و شکیبایی

دلداده ی روی تو آشفته ی موی تو *** سرگشته کوی تو چون واله و شیدایی

ای خاک درت برتر ز آئینه اسکندر *** اقلیم ملاحت را امروزه تو دارایی

ای سرو و قدت رعنا اندر چمن خوبی *** خوبان همه در معنی اسم و تو دارایی

از مفتقر دلریش کاری نرود از پیش *** جز آنکه بلطف خویش این عقده تو بگشایی

از دیوان آیه الله کمپانی

و یُفَرِّجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِینَ

به وجود مولایمان امام زمان علیه السلام گشایش برای مومنین حاصل خواهد شد. او که بیاید تمامی هم و غمها از جامعه اسلامی خصوصا شیعیان و ارادتمندان به حضرت برطرف می گردد.

فرج امام عصر(عج)، فرج و گشایش همه انبیاء و اولیاء و اهل ایمان است. « السَّلَامُ عَلَی الْمَهْدِیِّ الَّذِی وَعَدَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ بِهِ الْأُمَمَ أَنْ یَجْمَعَ بِهِ الْکَلِمَ وَ یَلُمَّ بِهِ الشَّعَثَ وَ یَمْلَأَ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطاً وَ عَدْلاً وَ یُمَکِّنَ لَهُ وَ یُنْجِزَ بِهِ وَعْدَ الْمُؤْمِنِین»«زیارت مخصوص حضرت»

ص: ۴۶

سلام بر آن مهدی که خداوند به امتها وعده ی او را داده تا به وسیله او اتفاق کلمه فراهم سازد و پراکندگی را برطرف کند. و زمین را از عدل پر کند و او را امکانات دهد تا وعده ی به مومنان را عملی سازد.

از تاریخ گذشته تا کنون، روز خوش و آرامش برای پیروان مکتب توحید وجود نداشته پیروان مذهب آسمانی و در آخر جامعه اسلامی همواره درگیر ظلم و ظالم بوده اند و از ناحیه طاغوتها و مستکبرین آسیب دیده اند. باید روزی فرا برسد که او بیاید و جامعه عدل مداری به وجود آورد و ستمکاران را نابود و مومنین را سرافراز و آزاد کند.

*** ** ***

ای خرم از فروغ رخت لاله زار عمر *** باز آ که ریخت بی گل رویت بهار عمر

از دیده گر سرشک چو باران چکد رواست *** کندر غمت چو برق بشد روزگار عمر

*** ** ***

ولی نعمتمان در لحظات نخستین پس از تولد، لب به سخن گشود و به کتاب خداوند و رسالت حضرت محمد صلی الله علیه و اله و امامت همه امامن گواهی داد.

سپس چنین فرمود: « پروردگارا، وعده هایت را در مورد من جامه عمل بپوشان و کار مرا به پایان رسان،

گام هایم را استوار بدار و به وسیله من، زمین را از عدل و داد پر کن» (۱)

در حکومت مهدوی چنان گشایشی برای مومنین پیش می آید که در همه جا امنیت برقرار می شود و کسی برای ادامه زندگی هیچگونه نگرانی ندارد.

امام صادق علیه السلام در تفسیر این بخش آیه ۵۵ سوره نور « وَ لَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا» و بعد از نگرانیها، ترس آنان را به امنیت مبدل خواهد نمود، فرمود: « این آیه شریفه درباره ی امام زمان علیه السلام است. در آن زمان، چندان امنیت بر سراسر گیتی گسترده می شود که از هیچ چیز به چیز دیگر زیان نمی رسد، ترس و وحشتی به چشم نمی خورد، حتی جانوران و حیوانات در میان مردم رفت و آمد می کنند و به یکدیگر آزاری ندارند». (۲)

۷. اَلسَّلامُ علیکَ اَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخائِفُ اَلسَّلامُ عَلَيْکَ اَيُّهَا الْوَلِيُّ النّاصِحُ.

تا زمینه ظهور حضرت آماده نشود و جهان مستعد آماده پذیرش آن گرامی نگردد، خوف کشتن او وجود دارد چنانکه زراره می گوید: «اِنَّ لِلْقائِمِ غَيْبَةً قَبْلَ ظُهوره قُلتُ: لِمَ؟ قال: يُخافُ القَتل» برای حضرت قائم (علیه السلام) غیبتی قبل از ظهورش هست. سائل پرسید برای چه؟ گفت: ترس از آنکه او را بکشند.

ص: ۴۸

۱- کمال الدین ج۳ ص۴۲۸

۲- غیبت نعمانی ص ۲۴۰.

ممکن است کسی بگوید ایشان ظهور کنند بر فرض که همانند پدران بزرگوارش به شهادت برسد. پاسخ عرض می کنیم آیا به محض ظهور و شهادت ایشان چیزی که همه انبیاء و اولیاء و از همه مهمتر خداوند تبارک و تعالی وعده و نوید آن را داده یعنی حکومت عدل و دولت کریمه محقق خواهد شد؟ قطعا این طور نیست.

« وَ لَقَدْ کَتَبْنا فِی الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّکْرِ أَنَّ الْأَرْضَ یَرِثُها عِبادِیَ الصّالِحُونَ» (۱)

در زبور از پی آن کتاب نوشتیم که زمین را بندگان صالح من به میراث می برند. امام باقر علیه السلام فرمود: « هُم أصحابُ المَهدی علیه السلام فِی آخر الزَّمان»(۲)

اینها اصحاب مهدی علیه السلام در آخر الزمانند.

رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود: اگر فقط یک روز از عمر دنیا باقی مانده باشد، خدا آن روز را طولانی می کند تا مردی صالح از اهل بیت من را مبعوث گرداند و زمین را چنانکه پر از ظلم و جور شده است پر از عدل و داد کند. همان مدرک ج۷ ص۶۷.

پس با کشته شدن آن گرامی زمین همچنان در ظلم و تباهی غرق خواهد بود و چیزی عوض نخواهد شد.

و نیز آن حضرت فرمود: « یَکُونُ فِی أُمَّتِی الْمَهْدِیُّ... یَتَنَعَّمُ اُمَّتِی فِی زَمانِهِ نَعیمًا لَم یَتَنَعَّمُوا مِثْلُهُ قَطّ البرّ وَ

۱- انبیاء – ۱۰۵.

۲- مجمع البیان ج۷ ص۶۶.

الفاجِر یُرسِلُ السَّماءُ عَلیهم مَدراراً ولاتدَّخرُ الاَرضُ شیئاً مِن نَباتِها »(۱)

در امت من، مهـدی (عـج) قیام کنـد.. و در زمان او، مردم به رفاه و نعمت هایی دست می یابنـد که در هیچ زمانی دست نیافته باشند، همه چه نیکوکار و چه بدکار، آسمان باران رحمتش را بر آنان ببارد و زمین چیزی از روییدنی خود را پنهان ندارد.

بـدین ترتیب بایـد حضـرتش زنـده بماند و تشـکیل حکومت دهد تا عمران و آبادی زمین و بهره برداری از امکانات آن محقق شود.

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوَلِیِّ النّاصِحُ:

سخنان و رهنمودهای امام عصر(عج) سراسر، حکمت و نور است و برای عاشقان و جویندگان حقیقت، رهگشا و راهنماست.

او سـرپرستی خیرخواه است که چون طبیبی دلسوز بیمـاران خویش را مـداوا می کنـد. اغلب کسـانی که موفق به ملاقات با آن حضرت در خواب و بیداری شده اند از نصیحتهای آن بزرگوار بهره مند گشته اند.

أُبَلِّغُکُمْ رِسَالَاتِ رَبِّی وَأَنَا لَکُمْ نَاصِحٌ أَمِینٌ »(۲)

پیامهای پروردگارم را به شما می رسانم و برای شما نصیحت کننده ای خیر خواه می باشم.

۱- بحار ج ۵۱ ص۸۳.

۲- اعراف – ۶۸.

ای پادشه خوبان داد از غم تنهایی *** دل بی تو به جان آمد وقت است که بازآیی

دایم گل این بستان شاداب نمی ماند *** دریاب ضعیفانرا در وقت توانایی

مشتاقی و مهجوری دور از تو چنانم کرد *** کز دست بخواهد شد پایان شکیبایی

ای درد توام درمان در بستر ناکامی *** وی یاد توام مونس در گوشه تنهایی

در دایره قسمت ما نقطه تسلیمیم *** لطف آنچه تو اندیشی حکم آنچه تو فرمایی

*** ** ***

کلمات حکمت آمیز حضرت فراوان است به چند نمونه از آن مجموعه توجه کنید:

۱. « مَا أُرْغِمَ أَنْفُ الشَّيْطَانِ بِشَيْ ءٍ مِثْلِ الصَّلَوهِ فَصَلِّهَا وَ أَرْغِمْ أَنْفَ الشَّيْطَانِ » (۱)

هیچ چیز مانند نماز بینی شیطان را به خاک نمی مالد، پس نماز بخوان و بینی شیطان را به خاک بمال.

۲. « قَدْ آذَانَا جُهَلَاءُ الشِّيعَهِ وَ حُمَقَاؤُهُمْ » (۲)

نادانان و کم خردان شیعه ما را آزار می دهند.

۱- بحار ج۵۳ ص۱۸۲.

۲- احتجاج ج۲ ص۴۷۴.

۳. و مَن بَخلَ مِنهُم بِما اَعارَهُ اللهُ مِن نِعمَتِهِ عَلی مَن اَمَرهُ بِصِلَتِهِ فَاَنَّهُ یَکونَ خاسِراً بِذلِك لِاولاهُ وُ آخرتهِ » بحار ج۵۳ ص۱۸۲.

و آنکس که در دادن نعمت هایی که خداوند به او کرامت فروده به کسانی که فرمان رسیدگی به آنها را داده بخل ورزد، در دنیا و آخرت زیانکار خواهد بود.

۴. « وَ أَمّا وَجْهُ الِانْتِفَاعِ بِی فِی غَیْبَتِی فَکَالِانْتِفاعِ بِالشَّمْسِ إِذَا غَیَّبَهَا عَنِ الْأَبْصَارِ السَّحَابُ » (۱)

اما کیفیت بهره برداری مردم از من در دوران غیبتم، همانند بهره وری آنان از خورشید است، هنگامی که ابر، خورشید را از دیدگان می پوشاند.

۵. « أَکْثِرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِیلِ الْفَرَجِ فَإِنَّ ذَلِکَ فَرَجُکُم » (۲)

برای تعجیل فرج بسیار دعا کنید که فرج شما در همان است.

۶. « مَن کانَ فِی حاجَه الله کان اللهُ فی حاجَتِه » (۳)

کسی که در راه انجام اوامر و حاجات الهی باشد، خداوند نیز او را در نیازها و برطرف شدن حاجت هایش یاری کند.

۷. « لُوبُنَا أَوْعِیَهٌ لِمَشِیَئَهً اللّهِ فَإِذَا شَاءَ اللّهُ شَیْئاً شِئْنَا » (۴)

۱- احتجاج ج۲ ص۴۷۱.
۲- بحار ج۵۳ ص۱۷۷.
۳- بحار ج۵۱ ص۳۳۱.
۴- بحار ج۵۲ ص۵۱.

دلهای ما ظرف مشیت و خواست الهی است، پس هر گاه او بخواهد ما خواهیم خواست.

۸. «اَغلُقوا اَبوابَ السوالِ عَمّا لا یُغنیکُم، وَ لاتَتَکَلَّفُوا عِلمَ ما قَد کَفَیتُم» (۱)

از آنچه که به حالتان فایده ای ندارد سئوال نکنید و خود را برای دانستن آنچه که از شما نخواسته اند به مشقت نیاندازید.

۹. « أعُوذُ بِاللّه مِنَ الْعَمی بَعْدَ الْجَلاء، وَمِنَ الضَّلالَهِ بَعْدَ الهُدی وَ مِنْ مُوبِقاتِ الْأعْمالِ، وَ مُردیاتِ الفتَن » (۲)

پناه می برم به خدا از نابینایی پس از وشنایی، و از گمراهی پس از هدایت، و از رفتار هلاکت بار و فتنه های نابود کننده.

۱۰. « اَقْدارَ اللهِ عَزَّ وَ جَلَّ لا تُغالَبُ ، وَ إرادَتُهُ لا تُرَدُّ ، وَ توفیقَهُ لا یُسْبَقُ» (۳)

تقدیرهای خداوند بزرگ مغلوب نمی شوتد و اراده او سرکوب نمی گردد و هیچ چیز، بر توفیق او پیشی نمی گیرد.

۱۱. إنّی أمانٌ لِأهلِ الأرضِ کَما أنَّ النُّجُومَ أمانٌ لِأهلِ السَّماءِ » (۴)

من برای اهل زمین موج امان و امنیت می باشم، همچنانکه ستارگان برای اهل آسملان اینگونه هستند.

۱- کمال الدین ج۲ ص۴۸۵.

۲- کمال الدین ج۲ ص۵۱۱.

۳- بحار ج۵۳ ص۱۹۱.

۴- کمال الدین ج۲ ص۴۸۵.

۱۲. وَلیَعلَموُ اَنَّ الحقَّ مَعَنا وفینا، لا یَقُوُلُ ذلک سوانا إلاّ کذّابٌ مُفتَر وَ لا یَدَّعیهِ غَیْرُنا إلاّ ضالٌ غَویٌّ» (۱)

باید بدانند که حق با ما و در نزد ماست، و این سخن را کسی جز ما نمی گوید مگر دروغگوی تهمت زننده و جز ما کسی این ادعا را ندارد مگر گمراه و گمراه کننده.

اَلسّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوَلِیِّ النّاصِحُ

*** ** ***

ای درد توام درمان در بستر ناکامی*** وی یاد توام مونس در گوشه تنهایی

در دایره قسمت ما نقطه تسلیمیم *** لطف آنچه تو اندیشی حکم آنچه تو فرمایی

* ** *

۸- هذا یَوْمُ الْجُمُعَهِ، وَهُوَ یَوْمُکَ الْمُتَوَقَّعُ فیهِ ظُهُورُکَ

روز جمعه در هفته برتری و امتیاز بر سایر ایام دارد، حتی از روزهایی که در سال جزء اعیاد بزرگ اسلامی محسوب می شود.

رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود: « یَومُ الجُمُعَهِ سَیّدُ الأیّامِ و أعظَمُ عِندَ اللّه ِ مِن یَومِ الأضحی و یَومِ الفِطرِ» (۲)

روز جمعه بزرگ روزهاست و نزد خداوند عزوجل از روز قربان و روز فطر نیز ارجمندتر است.

۱- کمال الدین ج۲ ص۵۱۱.

۲- بحار ج۱۰۴ ص۷۳

مولایمان علی علیه السلام می فرمود: « أَطْرِفُوا أَهَالِيَكَمْ فِی كُلِّ جُمُعَهٍ بِشَیْ ءٍ مِنَ الْفَاكِهَهِ وَ کی يَفْرَحُوا بِالْجُمُعَه» همان مدرک.

هر روز جمعه مقداری میوه به خانواده خود نوبر دهید تا از آمدن جمعه خوشحال شوند.

امام باقر علیه السلام فرمود: «روز جمعه ثواب صدقه دو چندان می شود، زیرا روز جمعه بر دیگر روزها فضیلت دارد.» (۱)

در دعا و زیارت روز جمعه درباره ی امام عصر روحی له الفداء خواندیم که امروز جمعه است و روز توست و روزی است که توقع ظهورت می باشد.

تلاش کنیم شب و روز جمعه به هر بهانه ای ارتباط صمیمانه با آن گرامی برقرار کنیم زیرا که روز آن حضرت و روز ظهورش می باشد.

در اینکه آن بزرگوار به طور قطه روز جمعه ظهور می کند، تردید هست چون روایات متعددی داریم که « يَخْرُجُ الْقَائِمُ علیه السلام يَوْمَ السَّبْتِ يَوْمَعَاشُورَاءَ الْيَوْمَ الَّذِی قُتِلَ فِيهِ الْحُسَيْنُ علیه السلام» (۲): قائم علیه السلام در روز شنبه روز عاشورا همان روزی که امام حسین علیه السلام به شهادت رسید، قیاممی کند. مولف محترم منتخب الاثر روایاتی مشابه به متن فوق از ارشاد شیخ طوسی، اربعین خاتون آبادی،

۱- ثواب الاعمال ص۲۲۰.

۲- منتخب الاثر ص۴۶۴ نقل از کمال الدین صدوق

کشف الاسرار و البرهان فی علامات مهدی آخر الزمان (عج) نقل می کند. در کتاب مهدی موعود به نقل از شیخ صدوق (ره) از کتاب خصال از عبدالله بن ابی عمیر اینچنین آورده که او از چندین نفر از اصحاب و آنها از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند که فرمود: قائم ما اهلبیتدر روز جمعه قیام می کند». (۱)

یونس بن ظبیان از امام صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: « چون شب جمعه فرا رسید، خداوند فرشتگان خود را به آسمان دنیا می فرستد و طلوع صبح منبری از نور در جنب بیت المعمور برای محمد و علی و حسن و حسین علیهم السلام می گذارد و آنها از آن بالا می روند سپس خداوند فرشتگان و پیغمبران و مومنان را پای منبر آنها جمع می کند و درهای آسمان گشوده می شود آنگاه هنگام ظهر پیغمبر صلی الله علیه و اله عرض می کند: پروردگارا! اکنون موقع وعده ایست که در کتاب خود وعده داده ای و آن این آیه است «وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ» (۲)

خداوند به آنانی که از شما ایمان آورده و کارهای پسندیده انجام داده اند وعده می دهد که در روی زمین جانشینشان کند.

۱- مهدی موعود ص۷۵۶.

۲- نور۵۵.

فرشتگان و سایر انبیا نیز همین مطلب را می گویند سپس محمد و علی و حسن و حسین علیهم السلام به سجده می افتند. آنگاه می گوینـد: خـدایا بر بی دینان غضب کن زیرا حریمت هتک شـده و بر گزیـدگانت کشـته شدنـد و بنـدگان نیکوکارت خوار گردیده اند، پس خداوند آنچه خواهد می کند و این وقت معلومی است.» (۱)

شاید جمع بین روایات این باشد که آغاز ظهور و قیام جمعه است و شنبه روز استقرار دولت کریمه است.

۹- أَنْتَ يَا مَوْلایَ كَرِيمٌ مِنْ أَوْلادِ الْكِرَامِ:

پیـامبر و خانـدان او همگی اهـل کرم و کرامتنـد زیرا کسـی را از در خانه خود رد نمی کننـد هر حاجتمنـدی به آن بزرگواران رجوع کند، نا امید بر نمی گردد چون عادت آنها احسان و سجیت ایشان کرم است.

« عادَتُكُمُ الاِحسان و سَجِيَّتُكُمُ الكَرَمُ» فرازی از زیارت جامعه کبیره.م

کریم به کسـی می گوینـد که در هنگـام قـدرت عفو می کنـد، به وعـده های خویش وفا می نمایـد و در موقع احسان بیش از آنچه را که اشخاص متوقعند می بخشد و باکی ندارد که چقدر بدهد و به چه کسی عنایت کند.

امـام صـادق علیه السـلام فرمود: «اِنّا اَهلَ البَيتِ مُرُوَّتُنا العفوُ عَمَّن ظَلَمَنا» (۲). مـا خـانواده ای هستیم که خوی ما بخشـش و عفو نمودن کسانی است که بر ما ظلم کرده اند.

ص: ۵۷

۱- همان مدرک ص۷۷۳.

۲- وسایل الشیعه ج۲ ص۱۵۵

استغاثه به حضرت صاحب الزمان

دعای استغاثه به حضرت

۱۰. صاحِبِ الزّمانِ وَ مُظْهِرِ الاِیْمانِ وَ مُلَقِّنِ اَحْکامِ الْقُرانِ وَ مُطَهِّرِ الْاَرْضِ وَ ناشِرِ الْعَدْلِ فِی الطُّولِ وَ الْعَرْضِ

او صاحب زمان و آشکار کننده ایمان و آموزنده احکام قرآن و پاک کننده زمین و نشر دهنده ی عدل در طول و عرض زمین و زمان است.

اگر صاحب به معنای مصاحب باشد انعطاف و لطف خاص حضرت را نسبت به همه حاجتمندان می رساند و کافی است که از ناحیه دوستانش ارتباطی با آن گرامی برقرار شود و دعا و نیایشی انجام گیرد، مصاحبت و همراهی آن بزرگوار قطعی است و اگر به معنای صاحب زمان باشد اشراف و احاطه آن حضرت را از جانب پروردگار به همه می رساند. در واقع هر امام و حجت خدا در عصر امامت، خود صاحب زمان است.

و مُظهِرِ الاِیمان:

ظهور ایمان و دین خدا در سطح جهان به دست با کفایت حضرت مهدی (عج) انجام خواهد گرفت. خداوند تبارک و تعالی در سه جای قرآن به نکته ای اشاره فرموده که هنوز مصداق خارجی پیدا نکرده و آن جهانی شدن دین اسلام است.

« هُوَ الَّذی أَرسَلَ رَسولَهُ بِالهُدیٰ وَدینِ الحَقِّ لِیُظهِرَهُ عَلَی الدّینِ کُلِّهِ» (۱)

ص: ۵۸

۱- توبه – ۳۳فتح – ۲۸صف – ۹

اوست که پیغمبر خویش را با هدایت و دین حق فرستاده تا بر تمامی ادیان برتری پیدا کند.

این کلام امام صادق علیه السلام در ذیل آیه فوق است که فرمود: « مَا نَزَلَ تَأْوِيلُهَا بَعْدُ وَ لَا يَنْزِلُ تَأْوِيلُهَا حَتَّى يَخْرُجَ الْقَائِمُ ع فَإِذَا خَرَجَ الْقَائِمُ لَمْ يَبْقَ كَافِرٌ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَ لَا مُشْرِكٌ بِالْإِمَامِ إِلَّا كَرِهَ خُرُوجَهُ حَتَّى لَوْ كَانَ كَافِرٌ أَوْ مُشْرِكٌ فِي بَطْنِ صَخْرَةٍ لَقَالَتْ يَا مُؤْمِنُ فِي بَطْنِي كَافِرٌ فَاكْسِرْنِي وَ اقْتُلْه» (۱)ص۱۲۱.

هنوز تاویل آیه نازل نشده و نخواهد شد تا آنکه قائم علیه السلام خروج کند، وقتی او خروج کرد دیگر هیچ کافر به خدا و منکر امامی نمی ماند مگر اینکه از خروج آن جانب ناراحت می شود (زیرا آن جناب عرصه را بر آنان چنان تنگ می گیرد که راه گریزی نمی یابد) حتی اگر کافری در دل سنگی پنهان شود، آن سنگ، مومنین به آن حضرت را اطلاع می دهد که در شکم من کافری پنهان شده، مرا بشکن و او را بیرون بیاور و به قتل برسان. مولایمان امیر مومنان علی علیه السلام فرمود: « صاحب الامر غائب شد زیرا که خدعه و نیرنگهای مردم به آن حضرت از حد گذشت. آنها نسبت به ایشان بقدری کینه و عداوت در دل می گیرند که نزدیک ترین افراد به آن حضرت دشمنترین خواهد بود. در این هنگام خداوند او را با لشکریان غیبی خود یاری می کند تا دین جدش رسول

ص: ۵۹

۱- تفسیر برهان ج۲

ظاهر کننده ی دین خدا

الله صلی الله علیه و آله را به دست با کفایت خویش بر همه ادیان جهان غلبه دهد، اگر چه مشرکان کراهت داشته باشند.» (۱)

مقداد بن اسود می گوید، شنیدم از رسول خدا صلی الله علیه و آله که فرمود: «هیچ خانه گلی و غیر آن در روی زمین به جا ندارد جز آنکه کلمه اسلام در آن داخل گردد، یا با عزت و یا به خواری، یا اینکه اسلام آنان را عزیز گرداند و خدا آنانرا اهل دین نماید و در نتیجه به وسیله آن عزیز گردند و یا خوارشان گرداند و به خواری تحت اطاعت اسلام درآیند» (۲)

این جهانی شدن که امروزه مطرح است به معنای واقعی در عصر امام زمان روحی له الفداء انجام خواهد گرفت.

حکومت واحد، دین واحد و عدالت همه جانبه بر جهان حاکم خواهد شد. در عصر آن حضرت مردم کشورهای افریقایی به همان نسبت از منابع و منافع کره زمین استفاده می کنند که مردم اروپا و امریکا و یا خاور میانه استفاده می نمایند.

مولایمان علی علیه السلام به امام حسین علیه السلام فرمود: «التّاسِعُ مِنْ وُلْدِکَ یا حُسینُ هو القائمُ بِالحَقِّ وَالمُظْهِرُ لِلدّینِ والباسِطُ لِلْعَدْلِ» ای حسین نهمین پسر تو، همان کسی است که به حق قیام می کند، دین

۱- تفسیر صافی ص ۲۳۰.

۲- مجمع البیان ج۵ ص۲۵.

خدا را ظهر می سازد و عدالت را در سطح جهان گسترش می دهد.

این غلط نیست که عصرآن گرامی را عصر نور و عصر علم و عصر عدالت بشماریم؛ بله در عصر آن بزرگوار فقر و حرمان از جامعه بشری خارج می شود، دلهای جهانیان از حزن و غم بیرون می رود و زندگانی جنهمی تبدیل به نعمت و آرامش می شود و دیگر اثری از بی عدالتی دیده نمی شود.

وَ مَلَقَّنِ اَحکامِ القُرآنِ:

او آموزنده ی احکام قرآن است؛ بدون شک سعادت و نیکبختی اقشار مختلف انسان در هر کجای جهان باشند در پرتو اجرای قوانین الهی و قرآنی است.

در زمان حکومت دولت کریمه این خصوصیت وجود دارد که قوانین قطعی قرآن، لازم الاجرا می گردد.

از ویژگیهای آن گرامی است که به علم و اطلاع خویش به حوادث و وقایق حکم می کند و منتظر شاهد و ادله ای که ادعا را ثابت کند، نمی ماند. و از آنجا که طبق روایات فراوان و متواتر باید زمین به دست مبارک آن حضرت پر از عدل و داد شود و از ظلم و جور پاکیزه گردد، چاره ای جز این نیست که امام علیه السلام به علم خویش عمل کند و در غیر این صورت ممکن است انسانی مرتکب جنایت و

آدم کشی شود و هیچکس از جرم او مطلع نگردد و خون طرف مقتول پایمال شده و قصاص نشود و چنانکه در تاریخ زندگانی بشر فراوان رخ داده، بنابراین چنین چیزی با «یَملَأُ الله بِهِ الاَرضَ قِسطاً وَ عَدلاً» منافات دارد.

حضرت صادق علیه السلام فرمود:

«إذا قامَ قائمُ آلِ محمّدٍ علیه السلام حَکَمَ بینَ الناسِ بحُکمِ داودَ لا یَحتاجُ إلی بَیِّنَهٍ ، یُلهِمُهُ اللّه ُ تعالی فَیَحکُمُ بعِلمِهِ ، و یُخبِرُ کلَّ قَومٍ بما استَبطَنوهُ» (۱) زمانی که قائم آل محمد علیهم السلام قیام کند بین مردم به حکم داود حکم می نماید. احتیاج به اقامه دلیل ندارد، خداوند تبارک و تعالی به او الهام می کند امام علیه السلام به علم خود درک می کند با خبر می سازد.

احکام تعطیل شده قرآن در دولت آن حضرت به اجرا در می آید و حکم خارج از محدوده قرآن و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله صادر نخواهد شد.

و مُطَهِّر الاَرضِ:

امام زمان روحی له الفداء، مطهر زمین است، تطهیر از شرک و گناهان و فساد و فسق و فجور.

طهارت مقابل نجاست است. به قرآن مراجعه کنیم و ببینیم چه چیزهایی پلید و نجس است که باید در

ص: ۶۲

۱- بحار ج ۵۲ ص ۳۳۹.

پاک کننده ی زمین

عصر آن گرامی برچیده شود و زمین از لوث وجودشان پاک گردد.

۱. مشرکان:

«یَا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِکُونَ نَجَسٌ» (۱) ای اهل ایمان، بدانید که مشرکان نجس هستند.

۲. خبائث:

«قُلْ لَا یَسْتَوِی الْخَبِیثُ وَالطَّیِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَکَ کَثْرَةُ الْخَبِیثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ یَا أُولِی الْأَلْبَابِ لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ» (۲)

بگو ناپاک و پاکیزه یکسان نیستند و اگر چه تعداد زیاد ناپاکان تو را به تعجب واداشت، ای صاحبان اندیشه از خدا بترسید، شاید رستگار شوید.

۳. شراب و قمار:

«یا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَ الْمَیْسِرُ وَ الْأَنْصابُ وَ الْأَزْلامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّیْطانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ» (۳)

ای اهل ایمان، شراب و قمار و بتها و وسایل قمار پلیدند و از کارهای شیطانند. از آنها دوری کنید، شاید رستگار شوید.

۴. فحشا و منکرات:

«إِنَّ الَّذِینَ یُحِبُّونَ أَنْ تَشِیعَ الْفاحِشَةُ فِی الَّذِینَ آمَنُوا لَهُمْ عَذابٌ أَلِیمٌ فِی الدُّنْیا وَ الْآخِرَهِ وَ اللَّهُ یَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ لا تَعْلَمُونَ» (۴) آنانی که دوست دارند فحشا را

۱- توبه – ۲۸

۲- مائده – ۱۰۰.

۳- مائده – ۹۰.

۴- نور- ۱۹

در بین اهل ایمان شایع سازند، در دنیا و آخرت عذاب دردناک خواهند داشت و خدا می داند و شما نمی دانید. « قل إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّیَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْیَ» (۱)

بگو: پروردگارم کارهای بد را چه آشکار و چه پنهان حرام کرده، و همچنین هر نوع گناه و تجاوز را نیز حرام نموده است.

او می آید و باط شرک و خباثت و شراب و قمار و فحشا را بر میچینند و زمین را پاک و پاکیزه می نماید. پاک کننده باید پاک باشد.

«إِنَّما یُرِیدُ اللَّهُ لِیُذْهِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَیْتِ وَ یُطَهِّرَکُمْ تَطْهِیراً» (۲)

خداوند اراده کرده پلیدی را از شما اهل بیت دور کند و شما را پاک و پاکیزه گرداند.

امام رضا علیه السلام در توصیف امام معصوم می فرمود: «الامامُ، المُطَهِّر مِن الذُّنوبِ، المُبَّرا عَن العُیُوبِ» (۳)

امام، پاکیز از گناهان و مبرای از عیبهاست.

وَ ناشروُا العَدلِ فِی الطّول وَ العَرضِ:

مهدویت و عدالت قرین هم هستند، امام زمان روحی له الفداء یعنی عدالت و عدالت یعنی حضرت مهدی علیه السلام.

ص: ۶۴

۱- اعراف – ۳۳.

۲- احزاب – ۳۳.

۳- مسند امام رضا علیه السلام ص۲۵۷.

عدالت گستر

وقتی گفته شود آن بزرگوار ناشر عـدل در پهنه ی گیتی است یعنی در هیـچ جـای کره خاکی سـتمگری وجود نداشـته و همه طاغوتها و متجاوزین نابود می شوند.

رسول الله صلی الله علیه و اله دربـاره ی عـدالت مهـدوی می فرمایـد: «تـاوی اِلَیه اُمَّتُهُ کَمـا یَاوِی النَّحلُ اِلی یَعسُوبِها ، وَ یُسَـیطِرُ العَدلَ حَتّی یَکُونَ النّاسُ عَلی مِثلِ اَمرِهِمُ الاَوَّلِ ، لایُوقِظُ نائِماً وَ لا یُهریقُ دَماً» (۱)

امت اسـلامی به مهـدی عجـل الله تعالی فرجه الشـریف مهر می ورزنـد و به سویش پناه می برنـد، عـدالت را در پهنه جهان می گستراند و صفا و صمیمیت صدر اسلام را به آنها باز می گرداند. خفته ای را بیدار نمی کند (یعنی کسی مزاحم آسایش کسی نمی شود) و خونی را به ناحق نمی ریزد.

رمز موفقیت حضـرت، عدالت خواهی اوست چون انسان از درون و نهاد خویش خواهان عدالت است و از ظلم متنفر می باشد. علت اینکه قلب ها به سوی آن حضـرت جذب می شود آنست که: اولا قبل از ظهور، مردم رنج فراوانی از بی عدالتیها کشـیده اند و ثانیا به طور محسوس عدالت را در وجودنازنین آن گرامی لمس می کنند و همین باعث ثبات حکومت حضرتش خواهد شد.

۱- منتخب الاثر۴۷۸.

عزت بخش مومنین

امام باقر علیه السلام فرمود:« إِذَا قَامَ مهدیُّنا أَهْلِ الْبَیْتِ قَسَّمَ بِالسَّوِیَّهِ وَ عَدَلَ بالرَّعِیَّهِ فَمَنْ أَطَاعَهُ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَ مَنْ عَصَاهُ فَقَدْ عَصَی اللَّهَ.» (۱)

چون مهدی ما اهل بیت قیام کند، مال را به طور مساوی تقسیم می کند و عدالت را در میان مردم اجرا می کند. هر کسی از او اطاعت کند، از خدا اطاعت کرده است و هر کس او را نافرمانی کند، خدای را نافرمانی کرده است.

امام صادق علیه السلام فرمود: «اوّل ما یُظهرُ القائم العدلَ أن یُنادی مُنادیه: أَن یُسلِّمَ صاحِبُ النّافلهِ لصاحب الفریضه الحجر الاسود والطَّواف» (۲)

نخستین چیزی که از عدالت قائم علیه السلام ظاهر می شود، این است که منادی اعلام می کند، آنانی که طواف مستحبی می کنند، محل طواف و حجر الاسود را برای کسانی که طواف واجب می کنند خالی کنند.

آنهایی که حج مشرف شده اند، شاهدند که چه ازدحام و فشاری برای طواف وجود دارد و اغلب طواف کنندگان افرادی هستند که طواف مستحب به جا می آورند. و جای آنانی را که طواف واجب بجا می آورند اشغال می کنند!

اینک که مولایمان در پس پرده غیبت است راه جلب رضایت حضرت و شایستگی توفیق دیدارش به داشتن عدال و اجرای آن است.

ص: ۶۶

۱- غیبت نعمانی ص۱۲۴.

۲- بحار ج۵۲ ص۳۷۴.

۱۰. السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِینَ الْمُسْتَضْعَفِینَ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُذِلَ الْکَافِرِینَ الْمُتَکَبِّرِینَ الظَالِمِینَ .

سلام بر تو ای کسی که مومنین را به استضعاف کشیده و در بند را عزت و قدرت میبخشی و بینی کافران متکبر و ظالم را به خاک می مالی و ذلیلشان می کنی! شیرین ترین میوه انقلاب حضرت مهدی روحی له الفداء، آن است که مردم رنج دیده و ستم کشیده با چشمان خود آزادی و رهایی خود و ذلت و زبونی کافران متکبر را مشاهده می کنند.

امام علیه السلام تمام طاغوتها را به زیر می کشد و بیعت با هیچکدام آنان ندارد چرا که خود فرمود: «إِنِّی أَخْرُجُ حِینَ أَخْرُجُ وَ لَا بَیْعَهَ لِأَحَدٍ مِنَ الطَّوَاغِیتِ فِی عُنُقِی» (۱)

من زمانی قیام می کنم که بیعت هیچ طاغوتی را بر گردن نداشته باشم. در دوران حکومت اوست که جامعه آرمانی پیامبران پا به عرصه وجود می گذارد و هدف از زندگی واقعی محقق می شود.

نمرودها، شدادها، فرعون ها، خلفای غاصب نگذاشتند که پیامبران و امامان معصوم علیهم السلام رسالت و امامت خود را به خوبی انجام دهند و همواره مردم بی گناه را در بند می کشیدند و مانع می شدند که از انبیاء و ائمه پیروی کنند و اکثرا به جرم تبعیت از آن

۱- احتجاج ج۲ ص۲۶۹.

سرکوب کننده ی ستمگران

بزرگواران در بند کشیده و شکنجه گردیده و کشته می شدند.

ولی اراده خداوند تبارک و تعالی این است:

« وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ » (۱)

و ما اراده کردیم که بر آن مردم ضعیف شده در روی زمین منت گذاریم و آنان را رهبران مردم کرده و وارثانشان نماییم.

امیرالمومنین علی علیه السلام فرمود: «هُم آلُ مُحمّدٍ یَبعثُ الله مَهدیِّهم بَعدَ جَهدِهم فَیُعِزُّهم وَ یُذِلُّ اَعداءَهُم.» تفسیر صافی ص۴۰۳.

ایشان آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین هستند خداوند مهدی آل محمد را بر می انگیزد ت توسط او مومنان را عزیز و دشمنان را ذلیل و زبون گرداند.

امام صادق علیه السلام در ذیل آیه فرمود: «انَّ هذِهِ الآیَهَ مَخصُوصَهُ بِصاحِبِ الأمرِ الَّذی یَظهَرُ فی آخِرِ الزَّمان، وَ یُبیدُ الجَبابِرَهَ و الفَراعِنَهَ، وَ یَملِکُ الأرضَ شَرقاً وَ غرباً، فَیَملأُ ها عَدلاً، کَما مُلِئَت جورًا.» (۲)

این آیه به صاحب الامر اختصاص دارد. یعنی همان کسی که در آخر الزمان ظهور می نماید، ستمگران و فرعونها را نابود کرده و بر شرق و غرب عالم مسلط

۱- قصص -۵.

۲- تفسیر برهان ج۳ ص۲۲۰.

گشته و همه جا را پر از عدل و داد می کند پس از آنکه پر از ظلم و جور شده باشد.

در دعای ندبه به خدای خویش عرضه می داریم:

« أَیْنَ المُعَدُّ لِقَطْعِ دابِرِ الظَّلَمَهِ » کجاست آنکه آماده برای ریشه کن کردن ستمکاران است؟!

« أَیْنَ المُرْتَجی لإِزالَهِ الجَوْرِ وَالعُدْوانِ» کجاست شکننده شوکت متجاوزین؟!

« أَیْنَ قاسِمُ شَوْکَهِ المُعْتَدِینَ» کجاست شکننده شوکت متجاوزین؟!

« أَیْنَ مُبیدُ الْعُتاهِ وَ الْمَرَدَهِ» کجاست نابود کن سرکشان و متمردان؟!

« اَینَ مُعِزِّ الاَولِیاءِ وَ مُذِلُّ الاَعدَاء » کجاست عزت بخش دوستان و خوار کننده ی دشمنان؟!

ص: ۶۹

او به وسعت همه جهان هادی است

۱۱. اَشهَدُ اَنَّک الاِمامُ المَهدِیُّ قَولًا وَ فِعلاً

امـام علیه السـلام مظهر اسم شـریف خداونـد«الهـادی» است. او که تربیت شـده ی خـدای هـدایتگر است و در گفتار و عمل به وسعت همه جهان هادی است.

راغب در مفردات آورده که «اَلهِدایَهُ دِلالَهٌ بِلُطفِ» هدایت یعنی دلالت و راهنمایی که همراه با لطف و محبت باشد.

حضرت مهدی روحی له الفداء، چون پدر مهربان و همدمی شفیق و همراهی خیرخواه به دردها و آلام روحی انسانها التیام می بخشد.

او واسـطه فیض بین مردم و خـداست. در عصـر ما تنها اوست که هـدایت ظاهری و باطنی را به عهده دارد و به نفوذ در باطن و ضمیر وجود اشخاص لایق و مستعد، آنها را به سوی کمال واقعی سوق می دهد.

مقام هدایت به امر که در قرآن بدان اشاره شد خاص پیامبران و ائمه طاهرین علیهم السلام است.

«وَ جَعَلنا مِنهُم أئِمَّهٌ یَهدونَ بِأمرِنا لَمّا صَبَروا وَ کانوا بِآیاتِنا یوقِنُون» (۱)

ما از آنان امامانی قرار دادیم که مردم را به امر ما هدایت کنند، چون صبر کردند و به آیت ما یقین داشتند.

این نوع رابطه هدایت به امری که رابطه ای عاطفی و سازنده ایت کم و بیش برای اکثر دوستان و شیعیان

۱- سجده — ۲۲.

آل محمـد علیهم السـلام اتفـاق افتـاده است. در احوال علمـاء برجسـته شـیعه عنایـات سـری و مخفیـانه امامـان علیهم السـلام و بخصوص مولایمان امام عصـر ارواح العالمین له الفـداء در مواقع حساس و برخورد با دشـمنان فراوان دیـده می شود. بی تردید هر نوع توفیق و جـذبه روحانی که بر دلهای دوسـتان آل محمد صـلوات الله علیهم اجمعین به وجود می آید همان تصـرف امام معصوم علیه السلام بر باطن آنهاست.

شاهد این حقیقت مردمی هستند که در عین بی خبری و عامی بودن گاهی به مناسبتهای مختلف ارتباط با ائمه و به طور خاص با مولا امام زمان(عج) برقرار می کنند و راهنمائیهای لازم را از آن بزرگوار دریافت می کنند.

شیخ صدوق (ره) کتاب «کمال الدین و تمام النعمه» را به امر امام زمان (عج) تالیف کرده، چنانکه در مقدمه کتاب می نویسد: شیـخ نجم الـدین ابوسـعید محمـد حسن قمی «اَدام الله توفیقه» از من درخواست نمود تـا کتـابی در احوال حضـرت حجت علیه السلام تالیف نمایم و من وعده کردم بعد از اینکه از قم به ری برگشتم، خواهش او را اجابت کنم.

شبی در عالم رؤیا دیدم گویا در مکه هسـتم و دور کعبه طواف می نمایم، در نشوط هفتم حجر السود را اسـتلام و بوسه زدم و می گفتم «امانتی اَدَّیتُها وَ میثاقی

ص: ۷۱

تَعاهَدتُهُ لِتَشهَدَ لی بِالمُوافاهِ.» امانتم را ادا کردم و پیمانم را وفا نمودم تا شاهد وفای شما باشم.

در این هنگـام دیـدم حضـرت صـاحب الزمان «صـلوات الله علیه» درب کعبه ایسـتاده انـد، پس با پریشانی و حال تفکر، نزد آن جناب رفتم. آن بزرگوار افسردگی مرا از رخسارم متوجه شدنـد. پس سـلام کردم و جواب فرمودنـد و گفتنـد: «لِمَ لا تُصَـنِّفُ کِتاباً فی الغِیبَهِ تَکفی ما قَد هَمَّکَ؟ » چرا کتابی درباره غیبت تالیف نمی کنی که نگرانی و ناراحتی تو را برطرف کند؟»

عرض کردم «یابن رسول الله! درباره غیبت کتابی نوشته ام.»

فرمود: «لَیسَ عَلی ذلـکَ السَّبیـلِ، وَلکِن صَـنِّفِ الآنَ کِتاباً فی الغَیبَهِ واذکُر فیهِ غَیَباتِ الاَنبیاءِ علیهم السـلام » بر آن شـیوه ای که کتـاب سـابقت را نوشـته ای نمی گویم بلکه هم اکنون کتـابی درباره ی غیبت تالیف کن که در آن غیبت های انبیاء را یادآور شده باشی.

پس آن بزرگوار از نظرم غایب شدنـد و من هراسان از خواب بیـدار شدم و تا طلوع صـبح مشـغول دعا و گریه بودم. وقتی روز شد، مشغول تالیف کتاب «کمال الدین» شدم و امتثال امر ولی الله و حجت خدا را نمودم.

امام علیه السلام به مثل علامه حلی رحمه الله علیه نشانی حدیث می دهد:

ص: ۷۲

علامه حلی در شب های جمعه تنها به زیارت قبر مولای خود اباعبدالله الحسین علیه السلام می رفت. ایشان بر حیوانی سوار بود و تازیانه برای راندن آن به دست داشت. اتفاقا در اثنای راه شخصی پیاده در لباس اعراب به ایشان برخورد کرد و با ایشان همراه شد.

در بین راه شخص عرب مساله ای را مطرح کرد. علامه حلی فهمید که این عرب مردی عالم و با اطلاع بلکه کم مانند و بی نظیر است. لذا بعضی از مشکلات خود را از ایشان سؤوال کرد، تا ببیند چه جوابی برای آنها دارد، با کمال تعجب دیدایشان حلال مشکلات و معضلات و کلید معماهاست! باز مسائلی را که بر خود مشکل دیده بود، سوال نمود و از شخص عرب جواب گرفت و خلاصه متوجه شد که این شخص علامه دهر است، زیرا که تا به حال کسی را مثال خود ندیده بود ولی خوش هم در آن مسائل متحیر بود! تا آن که در اثناء سئوال ها، مساله ای مطرح شد که آن شخص در آن مسئله، به خلاف نظر علامه حلی فتوا داد. ایشان قبول نکرد و گفت: این فتوا بر خلاف اصل و قاعده است و دلیل روایتی را که مستند آن شود، نداریم.

آن جناب فرلمود: دلیل این حکم که من گفتم، حدیثی است از شیخ طوسی در کتاب تهذیب نوشته است.

ص: ۷۳

علامه گفت: چنین حدیثی در تهذیب نیست و به یاد ندارم که دیده باشم که شیخ طوسی یا غیر او نقل کرده باشند.

آن مرد فرمود: آن نسخه از کتاب تهذیب را که تو داری، از ابتدایش فلان مقدار ورق بشمار، در فلان صفحه و فلان سطر، حدیث را پیدا می کنی!

علامه با خود گفت: شاید این شخص که در رکاب من می آید، مولای عزیزم بقیه الله روحی فداه، باشد، لذا بری اینکه واقعیت برایش روشن شود درحالی که تازیانه از دستش افتاد، پرسید: آیا ملاقات با حضرت صاحب الزمان امکان دارد یا نه؟

آن شخص چون این سئوال را شنید، خم شد و تازیانه را برداشت و با دست با کفایت خود در دست علامه گذاشت و در جواب فرمود: چطور نمی توان دید در حالیکه الان دست او در دست تو می باشد؟! همین که علامه این کلام را شنید، بی اختیار خود را از بالای حیوانی که بر آن سوار بود بر پای آن امام مهربان انداخت تا پای مبارکشان را ببوسد ولی از کثرت شوق بیهوش شد.

وقتی به هوش آمد، کسی را ندید و افسرده و ملول گشت، بعد از آن که به خانه خود رجوع نمود، کتاب تهذیب را ملاحظه کرد و حدیث را در همان جایی که آن بزرگوار فرموده بود مشاهده کرد و در حاشیه

تهذیب خود نوشت: این حدیثی است که مولای من صاحب الامر علیه السلام مرا به آن خبر دادند و حضرتش به من فرمودند: در فلان ورق و فلان صفحه و فلان سطر می باشد. (۱)

آری او، هدایت یافته ی کامل و هدایت کننده تمام عیار بشر از جانب خداوند تبارک و تعالی است.

۱- قصص العلماء ص۳۵۹.

مرحوم ملا احمد نراقی در دیوان مثنوی طاقدیس چنین می سراید:

** *** **

سامره جان باشد و تن این جهان *** گشته جان این جهان آنجا نهان

سامره مصر است و من یعقوب پیر *** یوسفم گم گشته آنجا با بشیر

ای فغان کز جور اخوان زمان *** یوسفم در چاه کنعان شد نهان

ای دریغا یوسفم در چاه شد *** از فراقش ناله ام تا ماه شد

مهدی اندر چاه و از دیدن نهان *** می دود دجّال در گرد جهان

سیّدی قد ذاب قلبی فی فذاک *** لب شَویَ هل مِن یکن یوم اراک

هل اِلی فی لَیلَه وجه الحبیب *** هل یُداوی هذه المرضی طَبیب

ای طبیب درد بیدرمان من *** ای دوای رنج بی پایان من

ی به یادت آه عالم سوز من *** ای ز هجرت تیره شام و روز من

گرچه در ابری نهان شد آفتاب *** چهره خود را نهفت اندر نقاب

از شعاعش لیک عالم روشنست *** روزها پیدا و شبها و مامن است

ای تو خورشید جهان افروز ما *** ای تو روز ما و هم نوروز ما

من گرفتم دامنت ای ذوالحسب *** هم دخیلت گشتم ای فحل العرب

*** ** ***

ص: ۷۷

زیارت آل یس:

۱۲. سَلامٌ عَلی آل یس، السَّلامُ عَلَیکَ یا داعیَ اللهِ وَ رَبّانِیَّ آیاتِهِ:

در روایات «یس» اسـمی از اسماء پیامبر اسلام حضرت محمد صلی الله علیه و آله است و آل هم اطلاق به عزت و اهل بیت آن گرامی شده است.

سفیـان بی سـعید ثوری به امـام صـادق علیه السـلام گفت: «یابنَ رَسولِ اللهِ ما مَعنی قَولِ اللهِ عزّوَجّلَّ «یس»؟ قال: اِسمٌ مِن اسـماء النَّبی، وَ مَعناهُ یا اَیُّهَا السّامِعُ الوَحیِ، وَ القُرآنِ الحَکیمِ اِنَّکَ لَمِنَ المُرسَلینَ عَلی صِراطٍ مُستَقیمٍ » (۱)

ای پسـر رسول خـدا معنای کلام خداوند عزوجل «یس» چیست؟ فرمود: اسـمی از اسـماء پیامبر است و معنای آن این است «ای شنونده وحی و قرآن حکیم بدرستی که تو از رسولان هستی بر راه راست.»

مرحوم طبرسـی در احتـاج از امیرالمومنین علی علیه السـلام نقـل می کنـد «فَسُمّی اللهُ النَّبی بِهـذا الاسمِ حیثُ قال «یس والقُرآنِ الحَکیمِ اِنَّکَ لِمَنَ المُرسلینَ» خداوند پیامبر را به این اسم نامید هنگامی که فرمود: « یس والقُرآنِ الحَکیمِ اِنَّکَ لِمَنَ المُرسلینَ ».

در روایت دیگر، طبرسـی از محمـد بن مسـلم و او از امام باقر علیه السـلام نقل می کند که فرمود: «دوازده نام برای رسول خدا صلی الله علیه و اله هست که پنج تای

ص: ۷۸

۱- تفسیر برهان ج۴ ص۳.

آن در قرآن آمده، محمد، احمد و عبدالله و یس و نون» همان مدرک

السَّلامُ عَلَیک یا داعیَ اللهِ وَ ربّانِّی آیاتهِ.

درود بر تو ای دعوت کننده به سوی خدا و تبیین کننده و پرورش دهنده آیات پروردگار.

امام زمان(عج) سیره جد بزرگوارش حضرت محمد صلی الله علیه و آله را ادامه می دهد و مردم را به سوی خدا می خواند و در مقام تبیین و تشریح آیات اهلی برمی آید، به دو آیه ذیل توجه کنید.

«وَ داعیاً اِلی اللهِ بِاِذنِهِ» (۱)

و مردم را با اجازه پروردگار به سوی او بخوانی.

«وَ اَنزَلنا اِلَیکَ الذِّکرَ لِتُبَیِّنَ للنّاسِ ما نُزِّلَ اِلَیهِم وَ لَعَلَّهُم یَتَفَکَّرونَ» (۲)

و این آیه را به تو نازل کردیم تا برای مردم آنچه را به ایشان نازل شده بیان کنی، شاید اندیشه کنند.

تبیین آیات غیر از تلاوت و نقل متن آیات است در واقع خداوند از پیامبرش می خواهد که آیات را برای مردم شرح و تفسیر دهد و به ظاهر آیات اکتفا نکند و به پیام آیات و اهداف آن کلمات نورانی بپردازد، شاید مردم به فکر افتند و در اثر فهم قرآن شریف، رستگار شوند.

به صراحت می توان گفت که آیه فوق برخلاف تصور گفتار و بعضی که گفتند قرآن ما را بس است،

۱- احزاب - ۴۵.

۲- نحل — ۴۴.

دعوت کننده و مبین آیات الهی

موضع گیری مناسب و به حق می کند. خیر، بس نیست بلکه باید مثل رسول الله صلی الله علیه و آله در مقام تبیین و تشریح ایات شریفه آن برآیند چنانکه در عمل شاهیدم بسیاری از احکام شرعی در قرآن، کلی بیان شده و سنت و بیان رسول الله و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین به شرح آن کلیات پرداخته و وارد جزئیات شده اند.

به عبارتی دیگر آیه فوق دلالت بر حجیت کلام پیامبر صلی الله علیه و اله دارد که در بیان آیات شریفه قرآن بوده است و بی جهت نبود که در حدیث ثقلین آن حضرت قرآن و عترت را کنار هم قرار داده و آن دو را از هم جدا نمی داند و آن حدیث دلالت بر عدم حجیت گفتار و غیر عترت پیامبر می کند. و آیه قبل یعنی آیه ۴۳ سوره مبارکه نحل سفارش می کند «فَسَئَلوا اَهلَ الذِّکرِ اِن کُنتُم تَعلَمونَ» اگر خودتان نمی دانید از اهل ذکر سئوال کنید. ذکر نام دیگر قرآن است.

از امام صادق علیه السلام نقل شده که درباره ی کلام خدا « فَسَئَلوا اَهلَ الذِّکرِ اِن کُنتُم تَعلَمونَ » فرمود: اَلکتابُ الذِّکرُ وَ اَهلُهُ آلُ مُحَمَّدٍ صلی الله عَلیه و آلهِ، اَمَرَ اللهُ عَزَّ وَ جَلَّ بِسُوالِهِم وَ لَم یُومَر بِسُوالِ الجُهّالِ وَ سُمِّی القرآنُ ذکراً فَقالَ تبارک وَ تَعالی وَ اَنزَلنا اِلیک الذِّکرَ لِتُبَیِّنَ لِلنّاسِ ما نُزِّلَ اِلَیهِم وَ لَعَلَّهُم یَتفکّرون» (۱)

۱- تفسیر برهان ج۲ ص ۳۷۰.

ذکر، قرآن است و اهل آن آل محمد صلی الله علیه و اله می باشند. خداوند مردم را امر فرموده که از این خانواده بپرسند و سراغ جهال و نادانان نروند، پروردگار قران را ذکر نامیده چنانکه می فرماید«و این قرآن را به تو نازل کردیم تا برای مردم آنچه را به ایشان نازل شده بیان کنی، شاید اندیشه کنند.

۱۳. السَّلامُ علیکَ یا بابَ اللهِ وَ دیّانِ دِینِهِ:

سلام بر تو ای درب فیض و رحمت خداوند و حافظ و نگهبان دین او.

قبل از هر چیز باید بدانیم که ذوات مقدسه معصومین علیهم السلام بهانه آفرینش هستند و خداوند افتتاح و اختتام خلق را به آنها فرموده است.

چنانکه این عبارت را در زیارت جامعه کبیره خطاب به آن بزرگواران عرض می کنیم:

«بِکُم فَتَحَ اللهُ وَ بِکُم یَختِم» خلقت عالم به وجود شماست و به شما نیز ختم خواهد شد.

«وَ بِکُم یُنَزِّلُ الغیثَ وَ بِکُم یُمسِکُ السَّماءَ اَن تَقَعَ عَلَی الارضِ اِلّا بِاِذنهِ وَ بِکُم یُنَفِّسُ الهَمَّ وَ یَکشِفُ الضُّرَّ» به وجود شما خداوند باران مرحمتش را نازل می کند و به خاطر شماست که نمی گذارد آسمان بر زمین خراب شود و برای خاطر شماست که غم و غصه را بیرون برده و گرفتاریها را برطرف می نماید.

ص: ۸۱

باب الله و نگهبان دین خدا

و نیز در همـان زیـارت عرض می کنیم: «اَللّهمَّ اِنّی لَو وَجِـدَتُ شُـفَعاءَ اقرَبُ اِلَیـکَ مِن مَحَمَـدٍ وَ اَهـلِ بَیتِهِ الَاخیـارِ الأئمَّه الَابرار لَجَعَلتُهُم شَـفعائی» پروردگـارا! اگر من شـفاعت کننـدگانی نزدیکتر به تو از محمـد و اهـل بیت خوب و امامان نیک می یافتم، آنان را نزد تو شفیع قرار می دادم.

رسول الله صلی الله علیه و اله فرمود: «هُمُ العُروَهُ الوُثقی وَالوَسیلَهُ اِلی اللهِ» (۱). اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام ریسمان محکم و وسیله هستند برای رسیدن به خدا.

در ذیل آیه ۳۵ سوره مبارکه مائـده «یا اَیُّها الـذّینَ امَنوا اتَّقُوا اللهَ وَ ابتَغوا اِلَیهِ الوَسـیلَهَ» ای ایمان آورندگان! تقوای الهی را پیشـه کنید و با داشـتن وسـیله نزد او بروید. مولایمان امیرالمومنین علی علیه السـلام فرمود: «اَنا وَسیلَتُهُ» من وسیله تقرب به خدا هستم. (۲)

در تفسیر قمی آمده که منظور کلام خدا از وسیله برای تقرب به خدا «تَقَرَّبوا اِلَیهِ بالامامِ» تقرب به خدا پیدا کنید و با وجود امام علیه السلام.

خواننده گرامی با عنایت به مطالب فوق، باب الله بودن حضرت مهدی روحی له الفداء، را انشاالله بهتر دریافت می کند و به این حقیقت می رسد که برای شناخت و کسب رحمت واسعه الهی باید به در خانه امام زمان

۱- تفسیرصافی ج۱ ص۴۴۱

۲- مناقب ابن شهر آشوب ج۳ ص۷۳.

(عج) رفت چرا که آنه نازنین واسطه فیض پروردگار است.

و دَیّانِ دِینِهِ:

او حافظ و نگهبان دین خداست، در عصر غیبت مذهب حقّه همواره مورد حمله و تجاوز دشمنان بوده و گاهی چنان عرصه بر دوستان اهلبیت علیه السلام تنگ شده که بعضی گرفتار یاس و نومیدی می شدند ولی خداوند به وسیله وجود مبارک مولایمان امام عصر ارواح العالمین له الفداء حفظ دین نموده، نقشه شوم دشمنان را نقش بر آب کرده است.

غافل از دعای آن بزرگوار نباشیم ما او را مستجاب الدعوه می دانیم به طور قطع او برای پیروزی پیروان و یاران خویش دعا می کند، همانهایی که تمام تلاش خود را برای حفظ ارزشهای دینی می نمایند و گاهی از جان خود مایه می گذارند تا این آئین سلامت بماند.

*** ** ***

سینه پر درد و فغان است چه پنهان از تو *** سبزه را بوی خزان است چه پنهان از تو

ای دریغا! شاهبازان به په قانع شده اند *** دل نرگس نگران است چه پنهان از تو

** *** **

دشمنان در زمان ما سرمایه گذاری فراوانی در راه مبارزه با اندیشه ی حیت بخش ما می کنند و از سه

ص: ۸۳

تالی و بازگو کننده مقصود آیات

موضوع مهم وحشت دارند و ما به این سه موضوع بسیار اهمیت می دهیم و تمام همت خود را برای ترویج آن سه گذارده ایم

۱. غدیر

۲. عاشورا

۳. مهدیت!

غدیر آغاز ولایت و امامت، عاشورا احیاء و حیات دوباره آن و مهدویت استمرار و جاودانگی آن اعتقاد است.

آری با امام زمان خود سلام الله علیه و آله عهد کرده ایم که مدافع حریمش باشیم و در برطرف کردن حوائج و خواسته های او که در حقیقت خواسته های ما و به نفع خود ما است، کوشا باشیم.

اَللّـهُمَّ اجْعَلْنی مِنْ اَنْصارِهِ وَ اَعْوانِهِ وَ الذّابّینَ عَنْهُ وَ الْمُسارِعینَ اِلَیْهِ فی قَضاءِ حَوائِجِهِ وَ المُتَثلینَ لِأوامرِهِ وَ المُحامینَ عَنهُ وَالسّابقینَ اِلی اِرادَتهِ وَ المُستَشهَدینَ بَینَ یَدیهِ» «فرازی از دعای عهد حضرت»

۱۵. السّلامُ عَلیکَ یا تالِیَ کتابِ اللهِ و تَرجُمانَهُ:

سلام بر تو ای تلاوت کننده کتاب خداوند و بازگو کننده ی مقصود آن! تاویل و تفسیر قرآن را باید از کسانی بیاموزیم که مخاطب قرآن و راسخ در علم بودند.

«وَ ما یَعلَمُ تاویلَهُ، اِلّا اللهُ وَ الرّاسِخونَ فی العلمِ» (۱)

۱- آل عمران – ۷

بقیه الله

تاویل قرآن را جز خدا و آنها که در دانش ریشه دارند، کسی نداند. ابی بصیر از امام جعفر صادق علیه السلام نقل نموده که فرمود: «نَحنُ الرّاسِخونَ فی العِلمِ نَحنُ نَعلَمُ تأویلَهُ» (۱)

راسخون در علم و نیز آگاه از تاویل آیات قرآن ما هستیم.

در زیارت جامعه کبیره به آن بزرگواران عرض می کنیم خداوند شما گرامیان را «اَنصاراً لِدینِهِ وَ حَفَظَهً لِسِّرِهِ وَ حَزَنَهً لِعِلمهِ وَ مُستَودَعاً لِحِکمَتهِ وَ تَراجِمَهً لِوَحیهِ»

یاورانی را برای دینش، نگهبانانی برای رازش، خزانه دارانی برای علمش، ودیعه دارانی برای حکتش و ترجمانی برای وحیش قرار داد و امام عصر روحی له الفداء، نیز بازگو کننده و ترجمان وحی الهی است.

۱۶. السَّلامُ عَلَیکَ یا بقیَّهَ اللهِ فی اَرضهِ:

سلام بر تو ای باقی مانده (حجت های) خدا در زمینش.

بقیه الله برگرفته از آیه ۸۶ سوره مبارکه هود است «بقیَّهُ اللهِ خَیرُ لَکُم اِن کُنتُم مومِنینَ» باقی مانده ی خدا برای شما بهتر است، اگر به راستی ایمان آورده اید.

امام عصر علیه السلام بقیه السِّلف است؛ آنچه خوبان همه دارند او به تنهایی دارد. تمام صفات انبیاء و اهداف بزرگ آنان در وجود آن گرامی جلوه گر است. آنچه سیزده معصوم قبل از آن حضرت داشتند ر او جمع و آشکار است.

۱- بحار ج۲۳ ص۱۹۹.

از امام صادق علیه السلام نقل شده که در هنگام ظهور، قیام ما علیه السلام به خانه خدا به پشت خود تکیه زده، می گوید: «ای مردمهر که می خواهد آدم و شیث را ببیند، بداند که من آدم و شیث هستم و هر که می خواهد نوح و فرزندش سام را ببیند، بداند که من همان نوح و فرزندش سامم، هر که مایل است ابراهیم و اسماعیل را ببیند، بداند که من همان ابراهیم و اسماعیل می باشم و هر که می خواهد موسی و یوشع را ببیند، من همان موسی و یوشع هستم و هر کس می خواهد عیسی و شمعون را ببیند من همان عیسی و شمعون هستم. و هر که می خواهد محمد صلی الله علیه و اله و امیرالمومنین علی علیه السلام را ببیند، بداند که من همان محمد و علی هستم و هر که می خواهد حسن و حسین را ببیندمن همان حسن و حسینم و هر که می خواهد امامان از ذریه حسین را ببیند، بدانید که من همان ائمه اطهار هستم. دعوتم را بپذیرید و به نزدم جمع شوید که هر چه گفته اند و هر چه را نگفته اند به شما خبر می دهم.» (۱)

همه نبیاء و ائمه طاهرین علیهم السلام جزء اهدافشان دین گرایی همه انسانها و بسط عدالت در پهنه گیتی بوده ولی هیچکدام به خواسته خود نرسیدند زیرا که طاغوتها و زورمندان و پیروان نادن آنان مانع از این می شدند تا آن بزرگواران به اهدافشان برسند.

ص: ۸۶

۱- مکیال المکارم ص ۲۸۰.

مولایمان امیرالمومنین علی علیه السلام تنها امامی بود که در راس حکومت قرار گرفت ولی در پنج سال تقریبی حکومت، سه جنگ تحمیلی برای او به وجود آوردند و با ترور ختم شد.

پس بقیه الله ارواحنا فداه، تنها کسی است که آرمان جد بزرگوارش که همان گسترش دین خدا و عدالت در جهان است و به مرحله ی عمل خواهند رساند.

«اِذا قامَ القائِمُ لا یَبقی اَرضٌ اِلّا نودیَ فیها بِشهادهِ اَن لا اِلهَ اِلّا الله وَ انَّ مُحَمَّداً رسول اللهِ» (۱)

امام صادق علیه السلام فرمود: «زمانی که قائم علیه السلام قیام کند هیچ سرزمینی باقی نمی ماند مگر آنکه در آن ندای توحید و نبوت و شهادتین شنیده شود. اللُّهُمَ اِنّا نَرغَبُ الَیکَ فِی دَولَهٍ کَریمَهٍ، تُعِزّبِها الاِسلامَ وَ اهلَهُ وَ تِذِّلَّ بِها النِّفاقَ وَ اَهلَهُ»

خدایا! امید و میل داریم هر چه زودتر دولت کریمه مولایمان رحی له الفداء، برقرا شود که در آن دولت اسلام و اهلش را عزت بخشی و نفاق و اهلش را خوار کنی.

مولایمان علی علیه السلام درباره ی فرزندش مهدی روحی له الفداء، می فرمود: «قَد لَبِسَ لِلحِکمَهِ جُنَّتها وَ اَخَذَ بِجَمیعِ أدَبها... بَقیّهُ اللهِ فی اَرضِهِ، وَ المُنتَقِمُ مِن اَعدائِهِ» (۲)

ص: ۸۷

۱- نور الثقلین ج۱ ص۳۶۲.

۲- شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید ج۱ ص۹۵.

زره حکمت را پویـد و آن را با همه آداب و شـرایطش فرا گرفت ... او باقیمانـده حجتهای خـدا است و جانشـینی از جانشـینان پیامبران اوست.

هنگامی که امام عصر (عج) تشریف بیاورند، بانک می زنند: «اَنا بَقِیَّهُ اللهِ اَرضِهِ وَ المُنتَقِمُ مِن اَعدائِهِ» کمال الدین ج۲ ص۳۸۴.

من بقیه الله (باقیمانده خدا) در زمینم و از دشـمنان او انتقام می گیرم. امام باقر علیه السلام فرمود: هر گاه قیام کند به کعبه تکیه دهـد و سـیصد و سـیزده مرد بر گردش حلقـه زننـد. نخسـتین سـخنی کـه می گویـد ایـن آیـه است: «بَقیَّهُ اللهِ خَیرٌ لکُم اِن کُنتُم مومنینَ» آنگاه می فرماید: من بقیه الله هستم و حجت و جانشین او برای شما. هیچ مسلمانی به او درود نگوید مگر چنین:

«السَّلامُ عَلَیکَ یا بَقیَّهَ اللهِ فی اَرضِهِ» (۱)

به امام باقر علیه السـلام عرض شد: آیا به قائم علیه السـلام با عنوان امیرالمومنین علی علیه السلام سلام کنیم؟ فرمود: نه! این نام را خداونـد بر امیرالمومنین علی علیه السـلام قرار داده و هیچ کس چه قبل از ایشان و چه پس از آن حضـرت به این نام خوانده نمی شود، مگر اینکه کافر باشد.

۱- تفسیر نور الثقلین ج۲ ص۳۹۲.

به حضرت عرض شد، پس چگونه به ایشان سلام کنیم؟ فرمودند: بگویید «السَّلامُ عَلیکَ یا بَقیَّهَ الله» (۱)

*** ** ***

قربان ماه رویت ای مهر عالم آرا *** شوق لقایت از دل برده شها قرارا

تا کی در انتظارت روز و شبان بنالم *** رحمی به این بلاکش کن از کرم خدا را

در حال بینوایی از نی کشم نوایی *** گویم شها کجایی در یاب بینوا را

با یاد و خال رویت تا چند اشک ریزم *** حتی متی اُنادی یا مطلق الاساری

دلدادگان عشقت در سوز و یاز تا کی *** مستوحشین هجرا مستوقدین نارا

تا چند پرده داری بی پرده چهره بنما *** دلهای عاشقان بر، زان چهره دلا را

حیران زنار هجران آتش گرفته جانش *** آیا شود که بیند روی تو آشکارا

** *** **

زیارت امام عصر (عج) در سرداب:

۱۷. «السَّلامُ علی النُور الَّذی اَرادَ اَهلُ الکُفرِ اِطفائَه فَاَبی اللهُ اِلّا اَن یُتِمَّ نورَهُ بِکُرهِهِم وَ اَیَّدَهُ بِالحَیوهِ حَتّی یُظهِرَ عَلی یَدِه الحَقَّ بِرَغمِهِم» درود بر نوری که اهل کفر

ص: ۸۹

۱- صراط مستقیم ج۲ ص۲۳۱.

نوری که خدا نخواست خاموش شود

اراده کردند خاموشش کنند و خدا نخواست جز آنکه نور خود را کامل نماید گرچه کافران خوش نداشته باشند و خداوند او را طول عمر داد تا حق به رغم دشمنان به دستش ظاهر شود.

شباهت امام عصر علیه السلام با حضرت موسی علیه السلام شباهت عجیبی است، حضرت موسی علیه السلام دوران حملش مخفی بود. حضرت قائم (عج) نیز همین طور، داوران حملشان مخفی بود، حضرت موسی علیه السلام ولادتشان مخفیانه صورت گرفت، امام زمان علیه السلام ولادتشان مخفیانه انجام شد.

موسی علیه السلام از قومش دو غیبت داشت که یکی از دیگری طولانی تر بود، غیبت اول از مصر بود و غیبت دوم هنگامی که به سوی میقات پروردگارش رفت. مدت غیبت نخستین ۲۸ سال بود و مدت غیبت دوم چهل شب بود.

امام عصر (عج) نیز دو غیبت داشته اند که یکی از دیگری طولانی تر می باشد.

فرعون افراد زیادی را کشت تا موسی متولد نشود ولی آنچه خدا خواست همان شد.

فرعون های زمان ائمه اطهار علیهم السلام نیز به منظور قتل امام عصر(عج) چه بسیار از فرزندان پیامبر صلی الله علیه و اله را کشتند چنانکه از امام صادق

ص: ۹۰

علیه السلام درباره ی بیان شباهت آن حضرت به موسی علیه السلام چنین نقل شده: «وقتی فرعون مطلع شد که زوال و نابودی حکومتش به دست موسی است، دستور داد کاهنان را حاضر کنند، پس آنها بر نسب بر اندازنده ی حکومتش دلالت کردند، و اینکه آن شخص از بنی اسرائیل است، پس پیوسته دستور داد که شکم زنان باردار بنی اسرائیل را پاره کنند تا آنجا که بیست و چند هزار نوزاد را کشت ولی نتوانست به موسی دست یابد، زیرا که خداوند تبارک و تعالی او را حفظ کرد. همین طور بنی امیه و بنی العباس وقتی دانسند که سقوط سلطنت و ریاست امیران و جبارانشان به دست قائم ما خواهد بود، به دشمنی ما پرداختند و شمشیرهای خود را در کشتن رسول صلی الله علیه و آله و نابود کردن نسل آن حضرت به کار گرفتند به طمع اینکه به قتل قائم علیه السلام دست یابند. البته خداوند عزوجل نمی پذیرد که امر خود را برای یکی از ستمگران فاش نماید، مگر اینکه نور خود را به کمال رساند، هر چند که مشرکین را خوش نیاید» (۱)

«یُریدونَ لِیَطفِئوا نُورَاللهِ بِاَفواهِهِم و اللهُ مِتِمُ نُورِهِ وَ لو کَرِهَ الکافِرونَ» (۲)

۱- کمال الدین ج۲ ص۳۵۴.

۲- صف-۸.

طول عمر حضرت (عج)

اراده می کننـد تا نور خـدا را با دهانهای خود خاموش کننـد، درحالیکه خداوند تکمیل کننده ی نور خود است. گرچه کافران کراهت داشته باشند.

*** ** ***

وصل خورشید به شب پرّه اعمی نرسد *** که در آن آینه صاحب نظران حیرانند

زاهد اررندی حافظ نکند فهم چه شد *** دیو بگریزد از آن قوم که قرآن خوانند

** *** **

۱۸. وَ اَیَّدَهُ بِالحَیوهِ حَتّی یُظهِرَ عَلی یَدِهِ الحَقَّ بِزَعمِهِم:

خداوند امام زمان اراواحنا فداه، را طول عمر داد تا حق به رغم دشمنان به دستش ظاهر شود.

موضـوع طـول عمر آن گرامی از منظر آیـات قرآن و روایـات تاییـد شـده است زیرا که نمونه هـایی از پیـامبران مثـل نوح علیه السلام را مثال زده شده که عمر طولانی داشته اند.

و از دیـدگاه زشـکان و اهل طبابت نیز امری غیرواقعی نیست چون همان افراد سالهاست مشـغول مطالعه و آزمایش برای ازدیاد عمر انسـان هسـتند و بـاور دارنـد که اگر بشـر با حفظ اصول بهـداشت و تغـذیه خوب در آب و هوای سالم زیست نمایـد عمر طولانی خواهد داشت.

ص: ۹۲

یاد و ذکر او

از عوامل طبعی طول عمر که بگذریم ما خداوند را قادر مطلق می دانیم یعنی آنکه ذات بی مثال الهی توانایی و قدرت بر ایجاد اشیاء و عدم آنهارا دارد و او استیلا و اقتدار بر ایجاد اشیاء و عدم آنها را دارد و او استیلا و اقتدار کامل بر موجودات دارد و هر چه در عالم واقع می شود به قدرت کامله اوست.

پس اگر بخواهد، برای او زنده نگه داشتن انسانی در نهایت سلامت و جوانی مقدور است.

*** ** ***

حکیمی کاین جهان پاینده دارد *** تواند حجتی را زنده دارد

** *** **

روزی امام صادق علیه السلام، یکی از اصحاب را مشاهده نمودند که از طول غیبت حضرت ولی عصر، عجل الله تعالی فرجه الشریف، دچار شگفتی شده است.

به همین مناسبت چنین فرمودند:

خدای تبارک و تعالی سه ویژگی از سه تن از پیامبران را در قائم ما جاری ساخته است: ولادت او را همچون ولادت حضرت موسی قرار داده است، غیبت او را همانند غیبت حضرت عیسی مقرر فرموده است و عمر طولانی او را چون عمر حضرت نوح قرار داده است.

آنگاه به بنده صالح خود حضرت خضر عمر طولانی داده تا دلیل عمر او باشد. (۱)

ص: ۹۳

۱- یوم الخلاص، ص۲۴۴.

به دنبال همین عبارات زیارت حضرت در سرداب عرض می کنیم:

«اَشهَدُ اَنَّ اللهَ اِصطَفیکَ صغیراً وَ اَکمَلَ لَکَ عُلومَهُ کَبیراً وَ اَنَّکَ حَیٌّ لا تَموتُ حتی تُبطِلَ الجِبتَ وَ الطّاغوتَ» گواهی می دهم که خداوند ترا در کودکی برگزید و در بزرگی علوم خود را برای تو کامل کرد و تو زنده ای و نمیری تا جبت و طاغوت را از میان برداری.

جبت و طاغوت یک جریان اعتقادی و سیاسی بودند که اسلام ناب محمدی صلی الله علیه و آله را به انحراف کشاندند و تابعین آنان تا ظهور امام علیه السلام هستند و باید به دست نازنین امام عصر روحی له الفداء و انقلاب بزرگ حضرت ان جریان انحراف ریشه کن شود.

ص: ۹۴

۱۹. «اَللّهُمَّ کَما جَعَلتَ قَلبی بِذِکرِهِ مَعموراً، فَاجعَل سِلاحی بِنُصرَتِهِ مَشهوراً»

خداوند! همان طور که دلم را به یاد او آباد ساختی، اسلحه ام را برای یاریش شهره کن. یکی از وظایف ما در عصر غیبت یاد و ذکر امام زمان ارواحنا فداه، است. آری به هر بهالنه ای باید دل را متوجه آن گرامی کنیم که وظایف ما در عصر غیبت یاد و ذکر امام زمان ارواحنا فداه است. آری به هر بهانه باید دل را متوجه آن گرامی کنیم که مواهب بسیاری را در پی دارد در قالب دعا و پرداخت صدقه برای حفظ جان او از حوادث آسمانی و زمینی یا نیابت از حضرت در انجام مناسک و زیارات در مشاهد مشرفه و ذکر صولتا و نوشتن عریضه و رفتن به مسجد سهله و جمکران و هر جایی که به نام آن حضرت ثبت شده است. همه اینها حکایت از دوستی و عشق ما به آن سرور دارد.

کسی که به یاد اوست در واقع او را یکی از شاهدان بر اعمال خود می داند بنابراین اطراف گناه نمی گردد.

آنکه ذکرش مهدی سلام الله علیه است مقید به نماز اول وقت و برپایی فرائض در وقت فضیلت آنهاست، چون می داند محبوبش چنین تقیداتی دارد. موهبت دیگر یاد او، رسیدگی به فقرا و بینوایان است او چون

ص: ۹۵

اجداد بزرگوارش یاور محرومان و سرپرست یتیمان است.

یاد مهدی علیه السلام ایجاد سنخیت می کند همان طور که انسان با هر چیزی انس بگیرد آرام، آرام، رنگ و بویش را به خود می گیرد.

امام علیه السلام با کسانی که همواره به یاد اویند مانوس است و در دل آنها جا میگیرد، تا آنجا که برخی از این ارتباط لذت مدام دارند.

*** ** ***

یک چشم زدن غافل از آن شاه نباشی *** شاید که نگاهی کند آگاه نباشی

** *** **

در توقیعات حضرت (عج) آمده: «وَ لو اَنَّ أشیاعَنا وَفَّقَهُمُ اللهُ لِطاعَتِهِ عَلی اِجتِماعٍ مِنَ القُلوبِ فی الوَفاءِ بِالعَهدِ عَلَیهِم لَما تَأَخَّرَ عَنهُمُ الیُمنَ بِلِقائِنا وَ لَتَعَجَّلَت لَهُم السَّعادهُ بِمُشاهِدَتِنا عَلی حَقِّ المَعرِفَهِ وَ صِدقُها مِنهُم بِنا فَما یَحبُسُنا عَنهُم اِلّا ما یَتَّصِلُ بِنا مِمّا نُکرِهُهُ وَلا نُوثِرُهُ مِنهُم» (۱)

اگر شیعیان ما که خداوند در طاعتش آنان را موفق بدارد همگی یکدل می شدند در وفای به عهدی که دارند، توفیق دیدار ما برایشان به تاخیر نمی افتاد و در رسیدن آنان به سعادت و نیکبختی با مشاهده ما در عین شناخت درست، شتاب می شد و صداقت ایشان

۱- احتجاج برسی ج۲ ص۴۹۹

به ما سبب می شد که ما از نظرشان پنهان نباشیم و این اختفاء فقط به خاطر چیزهایی است که ما از آنها سراغ داریم که عبارت باشد از زشتیها و کارهایی که ما نمی پسندیم.

السَّلامُ عَلیَ المَهدیِّ الَّذی وَعَدَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ بِهِ الامَم، اَن یَجمعَ بِهِ الکَلِمَ وَ یَلُمَّ بِهِ الشَّعَثَ:

سلام بر آن مهـدی که خداونـد او را به ملتها وعـده داده، تا اتفاق کلمه و وحدت واقعی به وجود آورد و پراکندگی را از میان بردارد.

نخست به موضوع موعود ملتها بپردازیم که مسئله بسیار مهمی است از این جهت که تنها ما نیستیم که انتظار مصلح کل را می کشیم.

راسل فیلسوف معاصر انگلیسی پس از جنگ دوم جهانی خطاب به ملتها گفت: ای مردم دنیا، شما دیگر روی خوش نخواهید دیـد و همچنان در جنگ و خونریزی و ظلم به سر خواهیـد برد مگر زمنی کع یک حکومت جهانی واحد تشکیل شود و یک دولت و یک قانون بر دنیا حاکم گردد و یک مصلح کل در راس قرار گیرد!

انتظار موعود منحصرا خواسته مسلمانان و شیعیان نیست بلکه چیزی است که پیشروان مکتبهای آسمانی و حتی غیر آسمانی امید آنرا دارند. و این بدان جهت

او وعده الهی برای همه امتهاست و جهانی شدن حکومتش

است که همگی به طور فطری خواستار اجرای عدالت و اخلاق هستند و هنوز به این آرزوی درونی خویش نرسیدند.

روایاتی داریم که دلالت بر اهمیت و محوریت اخلاق و کمال یا بی واقعی و رشد معنوی و عقلانی انسان ها در دولت مولایمان امام زمان رحی له الفداء، دارد.

امام باقر علیه السلام فرمود: «اذا قامَ قائِمُنا، وَضَعَ یَدَهُ عَلی رُؤوس العِبادِ فَجَمَعَ بِهِ عُقوَلَهُم وَاکمَلَ بِهِ اَخلاقَهُم » (۱)

چون قائم ما قیام کند، دستش را بر سر بندگان می گذارد و عقول آنها را متمرکز ساخته و اخلاقشان را به کمال می رساند.

« اذا قامَ قائِمُنا، وَضَعَ یَدَهُ عَلی رُؤوس العِبادِ فَجَمَعَ بِهِ عُقولَهُم و کَمُلَت بِهِ اَفهامَهُم » (۲)

وقتی قائم ما قیام کند، دست عنایتش را بر سر بندگان می نهد و بدین وسیله ی عقل آنها زیاد شده و فهم شان بالا می رود و کامل می گردد.

پیامبر صلی الله علیه و اله فرمود:

«یَملَأهُ قُلوبُ العِبادِ عِبادَةً وَ یَسَعُهُ عدلَهُ»، «اَن یَصلِحَ اُمَّةً بَعدَ اِفسادِها»

امام زمان (عج) دل های بندگان را پر از عبادت می کند و عدلش فراگیر می شود، و این امت را پس از آنکه تباه و فاسد شده اند، اصلاح می کند.

۱- بحار ج۵۲ ص۳۳۶.

۲- کافی ج۱ ص۲۵.

جهانی سازی و جهان گرایی علاوه بر اینکه یکی از اهداف مصلحین عالم بوده اساسا ریشه در تعالیم انبیاء و ادیان بزرگ الهی دارد.

با مراجعه به قرآن به این حقیقت بیشتر نزدیک می شویم.

«وَ هَوَالَّذی جَعَلَکُم خَلائَفَ فِی الارضِ» (۱)

اوست خدایی که شما را جانشین خود در زمین قرار داده این مضمون در سه آیه دیگر در سوره های یونس (آیه های ۱۴و ۷۳) و فاطر آیه ۱۳۹ آمده است.

«اِذ قالَ رَبُکَ لِلمَلائِکَهِ اِنِّی جاعِلٌ فی الارضِ خَلیفَهً» (۲)

و چون پروردگار تو به فرشتگان گفت: من در زمین جانشینی خواهم گماشت و خطاب به داود پیامبر علیه السلام آمده است:

«یا داوُدُ اِنّا جَعَلناکَ خَلیفَهً فی الارضِ» (۳)

ای داود ما تو را در زمین به خلافت و جانشینی گماردیم.

این آیات بیانگر این است که مدیریت انبیاء مربوطه به کل پهنه زمین و همه ملتهاست و نه در بخش خاص و با نژادی ویژه، چنانکه خطاب به رسول مکرم اسلام صلی الله علیه و آله میفرماید:

«وَ ما اَرسَلناکَ اِلّا کافَّهً لِلنّاسِ بَشیراً وَ نَذیراً» (۴)

۱- انعام -۱۶۵.

۲- بقره -۳۰.

۳- ص-۲۶

۴- سبا-۲۸.

و ما تو را جز مژده و هشدار دهنده برای همگی مردم نفرتادیم.

«قُل یا اَیُّها النّاسُ اِنّی رَسول اللهِ اِلیکُم جَمیعاً» (۱)

بگو ای مردم، من پیامبر خدا به سوی همه شما هستم.

قرآن اساسی ترین هدف بعثت پیامبران و فرستادن کتابهای آسمانی را محقق ساختن عدالت در کل جهان توسط مردم معرفی کرده است. یعنی باید یک روزی این خواسته فطری مردم محقق شود و مهدی (عج) که موعود مردم است به این خواسته پاسخ مثبت دهد.

«لَقَد اَرسَلنا رُسُلَنا بالبَیِّناتِ وَ اَنزَلنا مَعَهُمُ الکِتابَ وَ المیزانَ لِیَقومَ بِالقِسطِ» (۲)

به تحقیق که ما پیامبران را با دلایل روشن فرستادیم و با آنها کتاب و میزان نازل کردیم تا مردم به عدالت قیام کنند.

آری تنها شیعه دقایق انتظار موعود را شماره نمی کند بلکه پیامبران الهی در انتظار ظهور آخرین حجت خدا ثانیه شماری کرده و در آتش هجر او سوخته اند، اینک یک هزار و یکصد و هفتاد و دوسال تمام است که این انتظار ادامه دارد.

در کتاب زبور حضرت اوود علیه السلام از ظهور موفورالسّرور آن محبوب قرون و زمانها سخن به میان

ص: ۱۰۰

۱- اعراف-۱۵۸.

۲- حدید -۲۵.

آمده است «عهد عتیق، مزامیر ۳۷ بندهای ۹–۱۸و ۹۶ بندهای ۱۰–۱۳»

اشعیای نبی گسترش عدل و برچیده شدن ستم را به دست آن یگانه دوران خبر داده، از رجت مردگان سخن گفته و منتظران ظهور را ستوده است. عهد عتیق اشعیای نبی – فصل۶۵- بندهای ۹–۱۳ و ۲۰–۱۸.

دانیال نبی از حوادث آخر زمان به تفصیل سخن گفته، در پایان فرموده است. «خوشا به حال آنان که انتظار کشند» عهد عتیق دانیال نبی، فصل ۱۲ – بندهای ۱–۵ و ۱۰–۱۳.

حضرت حیقوق نیز نوید ظهور داده، از طول غیبتش سخن گفته و به امت خود فرموده است: «اگر چه تاخیر نماید، برایش منتظر باش، که البته خواهد آمد». عهد عتیق حیقوق نبی، فصل۲- بندهای ۳–۵.

حضرت عیسی علیه السلام در بیش از ۵۰ مورد از منجی عالم سخن گفته و به انتظار سازنده فرمان داده و از غفلت و بی توجهی بر حذر داشته است. عهد جدید انجیل لوقا، فصل ۱۲ بندهای ۳۵و۳۶.

آری با تحقیق و جستجو در کتب ادیان و مذاهب آسمانی به این نتیجه قطعی و مسلم میرسیم که اعتقاد به آینده نیک و روشن برای همه ادیان هست.

در کتاب مذهبی زرتشتیان بنام (زند) درباره انقراض اشرار و وراثت صالحان آمده است:

لشکر اهریمنان با ایزدان دایم در روی خاکدان، محاربه و کشمکش دارند و غالبا پیروزی با اهریمنان باشد امام نه به طوری که ایزدان را محو و منقرض سازد، چه در هنگام تنگی از جناب اور مزد که خـدای آسـمان است به ایزدان که فرزنـد اوینـد، یاری می رسـد و محـاربه ایشـان نه هزار سال طول می کشـد، آنگاه پیروزی بزرگ از آن ایزدان می شود و اهریمنان را منقرض می سازد و تمام اقتدار اهریمنان در زمین است و در آسمان راه ندارند.

در کتاب «جاماسب نامه» نقل شـده «نجات دهنـده ی بزرگ، دین را به جهان رواج دهد. فقر و تنگ دستی را ریشه کن سازد، ایزدان را از دست اهریمن نجات داده، مردم جهان را هم فکر و هم گفتار و هم کرداز گرداند.»

در کتـاب (دیـد) که نزد هنـدوها از کتب آسـمانی است آمـده: پس از خرابی دنیـا، پادشاهی در آخر الزمان پیـدا می شود که پیشوای خلاـیق باشـد و نـام او «منصور» باشـد و تمـام عالم را بگیرد و به دین خود آورد. و آخرین پیامبر خـدا حضـرت محمد صلی الله علیه و آله درباره ی آخرین وصیتش فرمود: «طوبی لِمَن لَقیَهُ وَ طوُبی لِمَن أحبَّهُ وَ طوبی لِمَن قائِلٌ بِهِ» (۱)

۱- کمال الدین ج ص۲۶۸.

خوشا به حال کسی که او را دیدار نماید، خوشا بعپه حال کسی که او را دوست بدارد، خوشا به حال کسی که به امامت او معتقد باشد.

مولایمان امیرالمومنین علی علیه السلام دست روی سینه می گذاشت و می فرمود:

«هاهُ، شوقاً اِلی رَؤیَتِهِ» (۱)

آه چقدر مشتاق دیدار اویم!

امام حسن مجتبی علیه السلام می فرمود: «فَطوبی لِمَن أدرَکَ اَیّامَهُ وَ سَمِعَ کَلامَهُ» (۲)

خوشا به حال آنان که روزگار همایونش را درک نموده به فرمانش گوش جان بسپارند.

امام حسین علیه السلام فرمود: « دوازده امام مهدی از ما هستند اول آنها امیرالمومنین علی بن ابی طالب علیه السلام و آخر انها نهمین پسر من که قیام بر حق خواهد نمود و زمین را پس از مرگ آن زنده خواهد کرده، اوست که دین حق را بر سایر ادیان غلبه خواهد داد، اگر چه مشرکان کراهت داشته باشند. برای حضرت مهدی علیه السلام غیبتی است که عده ای در آن مدت گرفتار شک و تردید می شوند ولی عده ای دیگر ثابت قدم و پابرجا خواهند ماند. و بعضی به این گروه مقام می گویند که پس کی وعده الهی محقق می شود؟! اگر راست می گویید! به تحقیق کسی که بر اذیت و تکذیب دشمنان در عصر غیبت آن گرامی صبر

۱- بحار ج۵۱ ص۱۱۵.

۲- یوم الخلاص ص۳۷۴.

کند همانند مجاهد مصلحی است که در کنار رسول خدا صلی الله علیه و اله با دشمنان اسلام جنگیده است. مان مدرک

امام سجاد علیه السلام می فرمود: «القائِمُ مِنّا تُخفِی ولادَتُهُ عَلی النّاسِ حَتّی یَقولوا لَم یُولَدُ» (۱)

قائم ما ولادتش بر مردم مخفی است تا آنجا که عده ای می گویند که چنین کسی به دنیا نیامده است!

امام باقر علیه السلام فرمود: «فَإن اَدرَکتَ زَمانَهُ قَرَّت عَینُکَ» (۲)

اگر آن روزگار مبارك را درك كنی، دیدگانت روشن گردد. امام صادق علیه السلام فرمود: «وَ لو اَدرَکتُهُ لَخَدمِتُهُ اَیّام حیاتی» الغیبه، نعمانی ص۲۴۵. اگر من زمان او را درك می کردم، همه عمر در خدمت او بودم.

امام کاظم علیه السلام به هنگام تشریح ان ایام مسعود به برادر ارجمندش علی بن جعفر فرمود: « عقلهای شما از درك آن ناتوان و استعدادهای شما از دریافت ان عاجز است. اگر زنده بمانید، آن را در میابید» (۳)

امام رضا علیه السلام هر وقت نام نامی «قائم آل محمد» را می شنید، بر می خاست، دست بر سر می گذارد و

۱- بحار ج ۵۱ ص۱۰۸.
۲- اصول کافی ج ۱ ص۲۷۶.
۳- کمال الدین ج ۲ ص۳۶.

برای تعجیل فرج آن بزرگوار دعا می کرد» (۱)

امام جواد علیه السلام از قیام شکوهمند آن حضرت و برنامه های اصلاحی اش در مدینه منوره سخن می گفت و با یاد آن، دل خود را تسکین می داد، (۲)

امام هادی علیه السلام در زندان سامرا به یاد مهدی فاطمه علیها السلام اشک می ریخت و از اختصاص روزهای جمعه به آن حضرت سخن می گفت» (۳)

امام حسن عسکری علیه السلام نیز فرزند دلبندش را چون قرص قمر در شب بدر، به شیفتگان و دلدادگان نشان داده، خطاب به احمد بن اسحاق فرمود: «اگر نبود که تو در نزد خدا و اولیای خدا منزلت خاصی داری، فرزندم را به تو نشان نمی دادم» (۴)

احمد بن اسحاق می گوید: از امام حسن عسکری علیه السلام شنیدم که فرمود: حمد خدایی را که مرا از دنیا نبرد تا اینکه جانشین خود را دیدم، همان کسی که شبیه ترین مردم از نظر خلقت و اخلاق به رسول خدا صلی الله علیه و آله است و خداوند تبارک و تعالی او را در عصر غیبتش حفظ می کند تا اینکه او را ظاهر سازد» (۵)

۱- قاموس الرجال ج۴ ص۳۹.
۲- اعلام الوری ج۲ ص۲۴۳.
۳- کمال الدین ج۲ ص۳۸۳.
۴- اعلام الوری ج۲ ص۲۸۴.
۵- بحار ج۵۱ ص۱۶۱.

همـانطور که ملاـحظه کردیـد امامـان معصوم علیهم السـلام نیز چون انبیاء، موعودشان اباصالـح المهـدی ارواحنا فـداه، است و همگی جزء منتظران آن وجود نازنین بوده اند.

«اَن یَجمَعَ بِهِ الکَلِمَ وَ یَلُمَّ بِهِ الشَّعَثَ:

او می آید تا اتفاق کلمه و وحدت واقعی به وجود آورد و پراکندگی را از میان بردارد.

امام باقر علیه السـلام فرمود: «خداونـد تبارك و تعالی می دانست که مردم بعـد از مرگ رسول خدا صـلی الله علیه و اله متفرق می شونـد و گرفتار اختلاف خواهنـد شـد بنابراین آنها را منع کرد و از تفرقه و جـدایی همان طور که پیشـینیان را نهی فرمود و آنگاه امت را امر فرمود که همگی بر ولایت آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین متحد شوند و تفرق را کنار بگذارند. (۱)

از بیان فق نتیجه می گیریم ك وجود مبارك امام زمان (عـج) تمام پراکنـدگیهای بعـد از پیامبر را از میان بر می دارد و همه را تحت لوای ولایت محمد آل محمد علیهم السلام به وحدت کلمه و اتحاد واقعی می رساند.

چون وحدت در زیر سایه ی توحید و نبوت و امامت معنا دارد و در غیر اینصورت بی معناست.

«وَ اعتَصِموا بِحَبلِ اللهِ جمیعاً وَ لا تَفَرَّقُوا» (۲)

ص: ۱۰۶

۱- تفسیر صافی ص۹۸.

۲- آل عمران – ۱۰۳.

همگی به ریسمان خدا چنگ زنید و پراکنده نشوید.

امام باقر علیه السلام در ذیل آیه شریفه می فرماید: «آلُ مُحَمَّدٍ صَلواتُ اللهِ عَلیهِم هُم حبلُ اللهِ المَتینِ الذِّی اَمَرَ بِالاعتِصامِ بِهِ فَقالَ وَ اعتَصِموا بِحَبلِ اللهِ جَمیعاً وَ لاتَفَرَقُوا» (۱)

آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین، ریسمان خدایی برای بندگان ستند که خداوند به انسانها امر فرموده بدانها تمسک جویند.

چه نعمتی بزرگتر از نعمت وحدت که آرزوی همه انبیاء و اولیا خدا بوده که مع الاسف در هیچ زمانی محقق نشده. امید همهخوبان عالم به این است روزی فرا رسد که همه مردم روی زمین وحدت کلمه پیدا کنند و اختلافات قومی و نژادی و مذهبی را کنار بگذارند.

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود:

«یَتَنَعَّمُ اُمَّتی فِی زَمَنِ المَهدیِّ عَلَیهِ السّلام نِعمَهً لَم یَتَنَعَّمُوا قَبلَها قَطُّس» (۲)

امت من در زمان مهدی علیه السلام به نعمتی از نعمت ها دست می یابند که پیش از آن هیچ دوره ای دست نیافته بودند.

*** ** ***

حسنت به اتفاق ملاحت جهان گرفت *** آری به اتفاق جهان می توان گرفت

۱- معانی الاخبار ص۱۳۲.

۲- بحار ج ۵۱ ص۸۳.

اتفاق کلمه و وحدت به دست او انجام می گیرد

افشای راز خلوتیان خواست کرد شمع *** شکر خدا سر دلش در زبان گرفت

زین آتش نهفته که در سینه من است *** خورشید، شعله ایست که در اسمان گرفت

می خواست گل دم زند از رنگ و بوی دوست *** از غیرت صبا نفسش در دهان گرفت

خواهم شدن بکوی مغان آستین فشان *** زین فتنه ها که دامن اخر زمان گرفت

حافظ چو آب لطیف ز نظم تو می چکد *** حاسد چگونه نکته تواند بر آن گرفت

** *** **

در بخشی از دعای سرداب مقدس درباره نقش امام زمان (عج) در ایجاد اتفاق وحدت ملتها می گوییم:

«وَ تُطَّهِّ ر بِهِ بِلادِکَ وَ تُشفِیَ بِهِ صُدورَ عِبادِکَ وَ تَجمَعَ بِهِ المَمالِکَ کُلّها، قَریبَها وَ بَعیدَها، عَزیزَها و ذَلیلَها، شَرقَها وَ غَربَها، سَهلَها وَ جَبَلَها، صَباها و دُبورَها، شِمالَها وَ جنوبَها، بَرَّها و بَحرها، خزُونَها وَ عُورَها، یَملَاها قِسطاً وَ عَدلاً، کَما مُلِئَت ظُلماً وَ جوراً»

پروردگارا سرزمین هایت را به کمک امام عصر روحی له الفداء پاکسازی کنی و سینه های بندگانت را شفا بخشی و تمام مملکت ها را یکی کنی، نزدیک ان را و دور آن را، با عزت آن را و زیر دست و ذلیل آن را، شرق آن را و غرب آن را، دشت آن را و کوه ان را،

ص: ۱۰۸

دعایی دیگر در اعمال روز جمعه

امام علیه السلام منصور به رعب است

چراگاه های آن را و بیابان های آن، شمال و جنوب آن را خشکی و دریای آن را، زمینهای دشت و برآمده و راه های سخت و دشوار آن را، همه را پر از عدل و داد می گرداند همان طور که پر از ظلم و جور شده باشد.

دعایی دیگر در اعمال روز جمعه:

۲۰. وَ اَیِّدهُ بِانَّصرِ وَ النصُرهُ بالرُّعبِ، وَقَوِّ ناصِریهِ وَ اخذُل خاذِلیه وَ یَلحِقُ بِها التالی:

بار الها امام زمان علیه السلام را با یاری خود تایید کن و او را با رعب و ترسی که در دلها می اندازی پیروزش نما و هر که او را کمک می کند یاری فرما و هر که او را خوار می نماید. خوارش کن.

نکته مهم در این قسمت از دعا که مضمون آن در روایات نیز آمده آن است که حضرت مهدی روحی له الفداء، منصور به رعب است. یعنی برای پیروزی حضرت بر دشمنان نیاز به بکارگیری اسلحه های مدرن و خانمان سوز نیست. بلکه خداوند تبارک و تعالی چنان ترس و وحشتی از ناحیه ی آن گرامی در دلها می اندازد که اکثر مخالفان را وادار به تسلیم در برابر حضرتش می نماید.

از ان گذشته حوادثی قبل از ظهور و هنگام ظهور اتفاق می افتد که پیروزی حضرت را قطعی می سازد.

ص: ۱۰۹

امـام صادق علیه السـلام فرمود: «ظهور قائم(عـج) رخ نخواهـد داد مگر بعـد از آنکه دو سوم مردم از بین می رونـد. محمـد بن مسـلم و ابوبصـیر می گویند: عرض کردیم اگر دو سوم مردم از بین بروند، که باقی می ماند! فرمود: «أما تَرضونَ اَن تَکونوا فی الثُلثِ الباقی؟! (۱)

آیا دوست ندارید که از یک سوم باقیمانده باشید؟!

امام سـجاد علیه السـلام فرمود: «زمانی که قائم ما قیام کند، خداوند افت را از شـیعیان ما بزداید و دلهای آنان را چون پاره های آهن (سخت و تزلزل ناپذیر)کند و هر مرد آنانرا قدرت هل مرد دهد. آنان فرمانروا و سالار جهان خواهند شد».(۲)

این روایت را جوانـان رزمی کار شـیعه بیشتر توجه کننـد و اگر در ورزش رزمی اشـتغال دارنـد قصـد خود را قربت کرده برای قهرمانی و گرفتن مدال، منحصرا تلاش نکنند بلکه خود را آماده کنند که انشا الله جزء یاران امام عصر ارواحنا فداه شوند.

امام باقر علیه السلام فرمود: «اِذا وَقَعَ أمرُنا وَ جاءَ مَهدِیُّنا عَلیهِ السّلامُ کان الرّجلُ مِن شیعَتِنا أجری مِن لَیثٍ وَ اَمضی مِن سِنانٍ، یَطا عَدُوَّنا بِرِجلَیهِ وَ یَضرِبُهُ بِکَفیَّهِ، وَ ذلکَ عِندَ نُزولِ رَحمَهِ اللهِ وَ فَرَجِهِ عَلی العِبادِ» (۳)

۱- بحار ج۵۲ ص۱۱۳.

۲- مشکاه الانوار ص۷.

۳- بحار ج۲ ص۱۹۰.

هر گاه زمان ما فرا رسد و مهدی ما علیه السلام بیاید شیعه ما از شیر دلیرتر و از سر نیزه برنده تر خواهد بود. دشمن ما را با ضربه ی پای و ضربت دست از پا در می آورد این هنگامی است که رحمت و گشایش خدا بر بندگان فرود آید.

*** ** ***

گهی به کعبه جنان سفر توانی کرد *** که در منای و فاترک سر توانی کرد

براه عشق توانی که رهسپر گردی *** اگر سرای سینه ی خود را سپر توانی کرد

ز فیض گفت و شنودش چه بهره ها ببری *** اگر به طور شهودش گذر توانی کرد

ره ار چه تیره و تار است و طیّ او مشکل *** ولی به همت اهل نظر توانی کرد

جدا مشو ز در دوست مفتقرق هرگز *** که پاره ی دل ازین رهگذر توانی کرد

** *** **

به امید آن روز که صدای دلنوازش را از مکه و کعبه بشنویم و لیاقت همراهی و ملازمت با حضرتش را پیدا کنیم و مورد عنایت و پذیرش ان گرامی رار گیریم.

مفضل بن عمر از امام صادق علیه السلام سئوال کرد آقای من حضرتش مهدی (عج) از کجا و چگونه ظهور می کند؟ امام علیه السلام فرمود:

«ای مفضل تنها ظاهر می شود و تنها به خانه ی خدا می آید و تنها وارد کعبه می شود و ان روز را به تنهایی به شب می رساند. چون شب فرا آمد و مردم همه خواب رفتند جبرئیل و میکائیل و صفوف فرشتگان از آسمان نزد او فرود می آیند. جبرئیل به او می گوید آقای من سخنت روا و امرت نافذ است. آن حضرت دست مبارکش بر صورت خود می کشد و می گوید: ستایش خدای را که وعده خویش استوار فرمود و زمین را در قبضه ما گذاشت. در هر کجای بهشت که بخواهید منزل می گیریم، چقدر خوب است اجر و پاداش عمل کنندگان. در بین رکن و مقام می ایستد و به آوار بلند می گوید:

ای جماعت نقبا، ای خاصان و آنان که شما را (خداوند) پیش از ظهور برای نصرت من ذخیره کرد، از صمیم دل اطاعت کامل نزد من آیید. صدای مبارک آن حضرت در شرق و غرب عالم به آنها می رسد، بعضی از آنها در محراب به عبادت مشغول و بعضی در رختخواب می باشند. به همین یک صدا همه آوار او را می شنوند، دعوتش را اجابت کرده و به اندازه ی یک چشم بر هم زدن به مکه می آیند.

ص: ۱۱۲

همه ی آنان پیش او در بین رکن و مقام حاضر می شوند. خداوند امر می فرماید نوری از آسمان تا زمین ستون وار کشیده شود و به آن نور همه ی مومنان که در روی زمین هستند روشنایی می گیرند و نوری از آن به اندرون خانه های مومنان می تابد و دلهای آنان به تابش آن نور خرم و خرسند می شود.» (۱)

*** ** ***

هزار دشمنم ار می کنند قصد هلاک *** گرم تو دوستی از دشمنان ندارم بک

مرا امید وصال تو زنده می دارد *** وگرنه هر دمم از هجر تست بیم هلاک

نفس نفس اگر از باد بشنوم بویت *** زمان زمان چو گل از غم کنم گریبان چاک

بضَربِ سیفُکَ قَتلی حیاتنا اَبداً *** لاَنَّ روُحی قَد طابَ ان یَکونَ فِداکَ

ترا چنانکه تویی هر نظر کجا یابد *** بقدر دانش خود هر کسی کند ادراک

بچشم خلق، عزیز جهان شود حافظ *** که بر ره تو نهد روی مسکنت بر خاک

** *** **

وَانصرُهُ بِالرُّعبِ: خدایا او را با ترسی که در دلها می اندازی پیروز و یاریش فرما.

۱- بحار ج۵۳ ص۷.

اعتدال از اهداف دولت کریمه است

امام باقر علیه السلام فرمود: «قائم، به سبب پیدایش ترس در دل دشمنن پیروز می گردد.

و به یاری شدن از ناحیه خدا تایید می شود و زمین برای او پیموده می شود و گنج های زمینی برایش آشکار می گردد. و فرمانروایی و سلطنت وی شرق و غرب جهان را فرا می گیرد و خداوند دین خود را به وسیله ی او بر تمام مکتبهای جهان پیروز می گرداند هر چند مشرکان ناخشنود و مخالف باشند.» (۱)

۲۱. اللّهمَّ اَسئَلُکَ بِنا عَلی یَدیهِ مِنهاجَ الهُدی وَالمَحَجَّهَ العُظمی وَالطَریقهَ الوُسطی الَّتی یَرجَعُ اِلَیها الغالِ وَ یَلحَقُ بِها التّالی:

پروردگارا از تو می خواهم که به دست امام زمان(عج) راه های هدایت و دلایل بزرگ و راه میانه محقق گردد. همان مسیری که سبب شود تندروها، بازگشت به اعتدال کنند و عقب ماندگان به آن گرامی ملحق گردند.

یکی از اهداف دولت کریمه ایجاد اعتدال و میانه روی درتمام زمینه هاست اعم از مایل اعتقادی یا اخلاقی و یا اقتصادی زیرا که همه گرفتاریهایی که در طول تاریخ بر سر بشر آمده به خاطر افراط و تفریط بوده برای آنکه از صراط مستقیم و جاده اعتدال خارج شده است.

۱- بحار ج۵۲ ص۱۹۱.

مولایمان امیرالمومنان علی علیه السلام می فرمود: «اَلیَمینُ وَ الشِّمالُ مَضَلَّهٌ وَ الطَّریقُ الوُسطی هِیَ الجادَّهُ عَلَیها باقی الکِتابِ وَ آثارُ النُّبُوَّهِ وَ مِنها مَنفَذُ السُّنَّه وَ اِلَیها مَصیرُ العاقِبَهِ» (۱)

راست و چپ گرایی هر دو گمراهی است، راه میانه راه نیکبختی و سعادت است. کتاب خدا قرآن آثار پیامبر صلی الله علیه و اله بدان گواه است. سنت و روش رسول الله صلی الله علیه و اله از همین راه نفوذ می کند و عاقبت کار هم بدان منتهی می شود.

غالی به کسانی گفته می شود که درباره ی مخلوق غلوّ کرده اند، همان کسانی که گفتند عُزیر پسر خداست! عیسی بن مریم پسر خداست!

«وَ قالَتِ الیَهُودُ عُزیزٌ ابنُ اللهِ وَ قالتِ النَّصاری المَسیحُ ابنُ اللهِ» (۲)

امام بزرگوار ما به همان اندازه که از افراد بی اعتقاد نفرت داشتند از افراد غالی و غلو کننده نیز بیزار بودند.

امیرالمومنین علی علیه السلام فرمود: «هَلَکَ فیَّ رَجُلانِ: مُحِبٌّ غالٍ وَ مُبغِضٌ قالٍ» (۳)

دو کس درباره ی من هلاک شدند: دوست غلو کننده و دشمنی که بغض مرا در دل کاشت.

۱- نهج البلاغه خطبه۱۶.

۲- توبه-۳۰.

۳- نهج البلاغه حکم و مواعظ – ۱۱۳.

برخی کمالات وجودی مولایمان علی علیه السلام را نادیده گرفتند و حتی زبان به لعن و ناسزا گشودند.

*** ** ***

آنان که پاس حرمت حیدر نداشتند *** ایمان به ذات خالق اکبر نداشتند

گوش همه ز فضل علی در غدیر خم *** پر شد ولی چه سود که باور نداشتند

** *** **

گروهی هم درباره ی آن گرامی غلو کردند و تا سر حد خدایی و الوهیت او را دانشته و گفتند:

*** ** ***

اگر کفر است اگر ایمان، بگو فاش *** خدا را حول و قوه جز علی نیست

نادانی دیگر گفته:

*** ** ***

در مذهب عارفان آگاه *** الله علی، علی است الله

غالی دیگری گفته:

*** ** ***

باز دیوانه شدم زنجیر کو *** من حسین اَللهی ام تکفیر کو

***

ص: ۱۱۶

که البته این دیوانگان را همان طور که خود گفته اند باید به زنجیر بست تا حضرت مهدی روحی له الفداء بیاید و به خاطر کفرشان حد لازم را دربارهی آنها به اجرا دراورد.

پیامبر بزرگوار اسلام می فرمود: «لا تَرفَعونِی فَوقَ حَقِّی فَانَّ اللهَ تَعالی اِتَّخِذَنی عَبداً قَبلَ اَن یَتَّخِذَنی نَبیاً» (۱)

مرا از حق خودم بالاتر نبرید، خدای تعالی مرا پیش از آن که پیامبر کند، بنده قرار داده.

امام رضا علی السلام فرمود: «مَن تَجاوَزَ بِاَمیرالمومِنینَ علیه السلام العبُودیَّهَ فَهُوَ مِنَ المَغضوبِ عَلَیهِم وَ مِنَ الضّالینَ» بحار ج۲۵ ص۲۶۶.

کسی که امیرالمومنین علیه السلام را از مرز بندگی خدا فراتر برد، از شمار کسانی است که مورد خشم خدا و از گمراهان است.

«اتَّخَذوا اَحبارَهَم وَ رَهبانَهُم اَرباباً مِن دونِ اللهِ والمَسیحَ ابنَ مریمَ وَ ما اُمروا اِلّا لِیَعبُدوا اِلهاً واحداً لا اِله اِلّا هُوَ سُبحانَهُ عَمّا یُشرِکونَ» (۲)

اهل کتاب، دانشمندان و راهبان خود را خدایان خود در برابر پروردگار قرار دادند و همچنین مسیح پسر مریم را به خدایی گرفتند، درحالیکه هیچ وقت به آنها دستوری داده نشده جز اینکه خداوند یکتا را بپرستید، خدایی که غیر از او خدایی نیست و از آنچه برایش شریک می آورند، منزه است.

ص: ۱۱۷

۱- میزان الحکمه ج۹ ص۴۳۸۶

۲- توبه — ۳۱.

پیروانش به آن حضرت ملحق می شوند

و يَلحقُ بِها التّالِى:

تالی در لغت به معنای تلاوت کننده، تابع وپیرو، از پی آینده و دنباله رو و آنکه بعد بیاید آمده است.

درباره امام زمان علیه السلام باید اینگونه معنا کنیم که پروردگارا پیروان حضرتش را به او ملحق فرما، که چنین خواهد شد.

«فَاستَبِقوا الخَيراتِ أينَ ما تَكونوا يَأتِ بِكُمُ اللهُ جَميعاً اِنَّ اللهَ عَلى كلِّ شَىءٍ قَديرٌ» (۱)

در کارهای خیر از یکدیگر سبقت گیرید، هر کجا باشید، خداوند همه ی شما را حاضر خواهد کرد و او بر همه چیز تواناست.

امام رضا علیه السلام فرمود: «وَ ذالِكَ وَ اللهِ لَو قامَ قائِمُنا يَجمَعُ اللهُ اِلَيهِ جَميعَ شيعَتنا مِن جَميعِ البُلدان» (۲)

سوگند به پروردگار هر موقع قائم ما قیام کند خداوند جمیع شیعیان ما را از شهرها به سوی او جمع می کند.

*** ** ***

دمی با تو بودن که جان جهانی *** بود خوشتر از یک جهان زندگانی

بکن جلوه ای شاهد عالم آرا *** که چون شمع دارم بسر سرفشانی

تو ای خضر رهبر، دلیل رهم شو *** که زین وادی هولناکم رهانی

ص: ۱۱۸

۱- بقره-۱۴۸

۲- مجمع البیان ج۱ ص۲۳۱.

بسی دورم از شاهراه طریقت *** ز کوی حقیقت ندیدم نشانی

چه باشد که افتاده ای را به همّت *** بسر حد اقلیم عزت نشانی

خرابم کن از باده عشق چندان *** که آسوده گردم ز دنیای فانی

دل مفتقر در هوای تو خون شد *** بیا تا باقی بود نیمه جانی

ص: ۱۱۹

دعا و صلوات مشهور حضرت(عج)

۲۲. اللّهُمّ کُنْ لِوَلِیِّکَ الْحُجّهِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَعَلی آبائِهِ فی هذِهِ السّاعَهِ وَفی کُلّ ساعَهٍ وَلِیّاً وَحافِظاً وَقائِداً وَناصِراً وَدَلیلًا وَعَیْناً حَتّی تُسْکِنَهُ أَرْضَکَ طَوْعاً وَ تُمَتِّعَهُ فیها طَویلًا : (۱)

خدایا درودت را بر ولی خودت حجه ابن الحسن و پدرانش در این ساعت و در تمام ساعات بفرست و او را سرپرست و نگهبان و پیشوا و یاری کننده و راهنما و دیده بان باش تا اینکه حضرتش را ساکن کره ی زمین کنی در حالی که مردم از او اطاعت می کنند و او را در مدت طولانی بهره مند ساز.

بدون تردید مشهور ترین دعا در بین دوستان امام زمان علیه السلام دعای فوق است که حکایت از نهایت ذوق و شوق و ارادت انها به ولی نعمتشان می کند.

نکته نخست در دعا، درخواست صلوات و درورد بر آن بزرگوار و پدران گرامیش هست در تمام ساعات زندگی. درود بر محمد و ال محمد هر چه وسیع تر و عیمق تر باشد قطعت ثواب بیشتر را همراه دارد و نشان معرفت بالای درود فرستنده است.

مثلا به این درود دقت کنید:

«اللّهُمَّ صَلِّ عَلی فاطِمَهَ وَ اَبیها وَ بَعلِها وَ بَنیها وَ السِّرِّ المُستَودَعِ فیها، بِعَدَدِ ما اَحاطَ بِهِ عِلمُکَ» (۲)

ص: ۱۲۱

۱- مفاتیح الجنان آداب شب ۲۳ رمضان.

۲- صحیفه مهدیه ص۴۱۳.

دعا و صلوات مشهور حضرت

خدایا درود فرست بر فاطمه و پدر بزرگوارش و همسر گرامیش و فرزندان عزیزش به آن رازی که در وجود او به ودیعه نهادی، (مقصود از آن راز و سر مستودع در وجود نازنین زهرای مرضیه علیه السلام حضرت حجه ابن الحسن(عج) است به تعداد آنچه که دانش تو بر آن احاطه دارد.

ملاحظه می کنید درودی که به تعداد احاطه علمی خدا مربوط شود محدودیت ندارد و در یک سطح وسیع و گسترده خواهد بود.

نکته دیگر درخواست خداوند تبارک به اینکه: «تا لحظه اسکان حضرتش بر روی زمین و برقراری دولت کریمه اش او را سرپرست و محافظ و راهنما و ... باش» این نیز حکایت از عشق و علاقه دوستان امام علیه السلام دارد که از خدای خویش عاجزانه می خواهند که او را تحت الحفظ کامل خویش قرار دهد.

*** ** ***

آن سفر کرده که صد قافله دل همراه اوست *** هرکجا هست خدایا به سلامت دارش

لِکُلَّ اُناسٍ دُولَهٌ یَرقبونَها *** وَدوُ لَتُنا فی آخِرِ الدَّهرِ یَظهَرُ

** *** **

منسوب به امام صادق علیه السلام

ص: ۱۲۲

هر جمعیتی از مردم دولتی دارند که انتظار آن را می کشند ولی دولت ما در آخر الزمان آشکار میگردد.

*** ** ***

خیال روی تو در هر طریق همره ماست *** نسیم موی تو پیوند جان آگه ماست

بر غم مدعیانی که منع عشق کنند *** جمال چهره ی تو حجت موجه ماست

ببین که سیب زنخدان تو چه می گوید *** هزار یوسف مصری فتاده در چه ماست

اگر بزلف دراز تو دست ما نرسد *** گنا، بخت پریشان و دست کوته ماست

به حاجب در خلوتسرای خاص بگو *** فلان گوشه نشینان خاک درگه ماست

بصورت از نظر ما اگرچه محجوبست *** همیشه در نظر خاطر مرفه ماست

اگر بسالی حافظ دری زند بگشای *** که سالهاست که مشتاق روی چون مه ماست

** *** **

ص: ۱۲۳

دعای افتتاح

دعای افتتاح:

۲۳. اللّهمَّ صَلِّ عَلی وَلّیِ اَمرِکَ القائِمِ المُؤَمِّلِ:

خدایا درود فرست بر ولی امر خود که قائم است و مورد امید.

ولی امر به کسی می گویند که اطاعت امرش برای مردم جامعه و آنانی که بر آن ولایت دارد واجب است.

«یا ایُّها الَّذینَ آمَنوا اَطیعوا الله وَالرَّسولَ وَ اولِی الاَمرِ مِنکُم» (۱)

ای اهل ایمان اطاعت خدا و رسول و صاحبان امر خویش را بنمایید.

ابن بابویه از جابربن عبدالله انصاری رویات می کند: وقتی این آیه نازل شد، گفتم: ای رسول خدا! خدا و رسول را شناختیم و اولی الامر که خداوند اطاعتشان را همراه اطاعت تو قرار داده چه کسانی هستند؟ فرمود: ای جابر آنان جانشینان منند، و پیشوایان مسلمین پس از من، اول ایشان علی ابن ابیطالب است و پس از وی حسن و حسین و علی بن الحسین و فرزند علی بن الحسین محمد که در تورات به باقر معروف است و تو وی را خواهی دید، وقتی دیدی سلام مرا به او برسان، و سپس صادق جعفر بن محمد و بعد از موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و حسن بن علی بعد همنام و هم کنیه من که حجت خدا و بقیه او در روی زمین و نزد بندگان

۱- نساء — ۵۹.

است و فرزندحسن بن علی، که خدا به دست وی مشرق و مغرب زمین را خواهد گشود و کسی است که از شیعیان و دوستان خود پنهان خواهد شد، به امامت وی کسی پابرجا نخواهد ماند مگر آنکس که خدا قلبش را به ایمان آزموده باشد.

جابر می گوید: پرسیدم، ای رسول خدا آیا شیعه در غیبت او از وی استفاده خواهد برد؟

فرمود: آری سوگند به کسی که مرا به پیامبری فرستاده از نور وی روشنایی می گیرند و از ولایت وی در غیبتش منتفع می شوند مانند استفاده مردم از خورشید، گرچه ابر آن را بپوشاند.

یا جابرُ: هذا مِن مَکنوُن سِرِ الله وَ محزوُن عِلمِ اللهِ فَاکتِمهُ اِلا عَن اَهلِهِ» (۱)

ای جابر: این از اسرار الهی و خزینه ی علم خداست و از غیر اهلش پنهان ساز.

امیرالمومنین علی علیه السلام ولی امر را در عهدناکه خود به مالك اشتر اینگونه تشریح می فرماید: فَاِنَّکَ فَوقُهُم وَ والیِ الامرِ عَلیکَ فَوقَکَ وَاللهُ فوقَ مَن وَلاکِ» (۲)

ای مالک، تو ولی امر جامعه ای امیرالمومنین ولی تو و خدا ولی امر امیرالمومنین است. کلمه ی ولی به معنای والی، حاکم، سیّد و صاحب اختیار و سرپرست آمده

۱- تفسیر برهان ج۱ ص۳۸۱.

۲- نهج البلاغه نامه۳۳.

است بنابراین ولایت عبارت از ان قدرت و حاکمیت الهی ست که به شخص والی و ولی امر عطا می گردد.

اللّهُمَّ صَلِّ عَلی وَلِیّ اَمرکَ القائِمِ المؤمّلِ:

زنـدگی آرمانی هر مومن در عصر حضرت مهـدی روحی له لفداء محقق خواهد شد، بلکه باید گفت هر انسان در هر کجای عالم که طالب اجرای عـدالت و حاکمیت صلح و صـفاست امید و آرزو به ولی امری دارد که خواسـته فطری اش را پاسـخگو است.

*** ** ***

مژده ای دل که مسیحا نفسی می آید *** که ز انفاس خوشش بوی کسی می آید

از غم هجر مکن، ناله و فریاد که دوش *** زده ام فالی و فریاد رسی می آید

** *** **

امام صاق علیه السـلام دربارهی عصـر امیـد و روزگاران حکومت مهـدی اروح العالمین له الفـداء فرماید: « زمانی که حضـرت قائم علیه السـلام قیام کنـد، به عـدالت حکومت می کند، و در دوران حکومت او در روی کره زمین از ظلم و جور اثری یافت نمی شود، راه هـا امن می گردد، زمین برکـات خود را خارج می سازد، هر حقی به صاحب حق بر می گردد و هیـچ پیرو دینی در روی زمین باق نمی ماند مگر اینکه دین اسلام را می پذیرد و ایمان میآورد. آیا نشنیده اید که خداوند

ولی امر روحی له الفداء

سبحان می فرماید: «وَ لَهُ اَسلَمَ مَن فی السَّمواتِ وَ الاَرضِ وَ کَرها و اِلَیهِ یُرجَعونَ» (۱)

هر کس در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه در برابر او تسلیم هستند، و همه به سوی او باز می گردند.

حضرت قائم علیه السلام در میان مردم به حکم حضرت داود علیه السلام حکم می کند و نیز به حکم حضرت محمد صلی الله علیه و اله. در آن زمان است که زمین گنجینه های خود را آشکار می سازد، و برکت هایش را بیرون می فرستد، دیگر انسان برای صدقه و بخشش محلی پیدا نمی کند، زیرا بی نیازی همه ی مومنان را در بر می گیرد.

سپس فرمود: دولت ما در پایان همه دولتها خواهد بود (و همه قبل از ما به حکومن خواهند رسید) و هیچ خاندانی که بخواهند به حکومت برسند، باقی نخواهند ماند مگر این که پیش از ما حکومت خواهند نمود، و این بدان جهت است که وقتی راه و روش ما را دیدند، نگویند: اگر ما هم به حکومت ی رسیدیدم مانند اینها به عدالت رفتار می نمودیم. و این است معنای قول خدای تعالی که فرموده است: «وَ العاقِبَهُ للمُتّقینِ» سرانجام کار، از آن پرهیزکاران است. (۲)

حضرت سید الشهدا حسین بن علی علیهما السلام در احتجاجش با معاویه در مسئله امامت می فرمود:

ص: ۱۲۷

۱- (آل عمران-۸۳)

۲- غیبت شیخ طوسی ص ۲۸۲.

«فأطیعونـا فَبِأَنَّ طاعَتَنـا مَفروضَهٌ، اَن کـانَت بطاعَهِ اللهِ وَ رَسولِهِ مَقرونَهُ، قالَ اللهُ عَزَّ وَجلَ: « اَطیعوا اللهَ وَ اَطیعوا الرَّسولَ وَ أولی الامرِ مِنکُم فَاِن تَنازَعتُم فِی شِیء فَرُدُّهُ اِلیَ اللهِ وَ الرَّسولِ» وَ قالَ: « وَ لو رُدُّوهُ اِلیَ الرَّسولِ و الی اولیِ الامر مِنکم لَعلِمَهُ الذِّینَ یَستَنبَطونَهُ مِنهم وَ ل لا فَضلُ اللهِ علیکم و رحمَتُهُ لا تَّبَعتُمُ الشَّیطانَ اِلّا قلیلا» (۱)

اطـاعت مـا کنیـد که این اطاعت جزء فرائض و واجبات است و قرین به اطاعت خـدا و رسول می باشـد. «خـدا را فرمان بریـد و پیغمبر و اولی الامر را فرمان برید چون در چیزی اخلاف کردید به خدا و پیامبر ارجاع دهید».

آنگاه فرمود: اگر مسایل مورد اختلاف خود را به رسول خدا و اولی الامر ارجاع می دایدید متوجه واقعیات و حقایق می شدید و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نباشد به جز عده ی قلیلی اکثرا به سراغ شیطان خواهید رفت.

ص: ۱۲۸

۱- احتجاج ج۲ ص۲۳.

خلیفه خدا روی زمین و مصداق آیه ۵۵ سوره نور

۲۴. استَخلِفهُ فی الارضِ کَما ستَخلَفتَ الذِّینَ مِن قَبلِهِ، مَکِّن لَهُ دینَهُ الذّی ارتَضَیتَهُ لَهُ، اَبدِلهُ، مِن بَعدِ خوفِهِ اَمناً:

او را خلیفه روی زمین قرار ده، همـان طور که پیشـینیان را گمـاردی، او را تممکین ده بر دینی که برایش می پسـندی و پس از خوفش امنیت عطایش کن.

این فراز از دعای افتتاح دقیقا برگرفته از آیه شریفه ۵۵ سوره مبارکه نور است.

وَعَدَ اللهُ الذّینَ آمَنوا مِنکم وَ عَمِلوا الصالِحاتِ لِیَستَخلِفَنَّهُم فی الارضِ کما استَخلَفَ الذّینَ مِن قَبلِهِم وَ لَیُمَکِّنَنَّ لَهم دینُهُم الذّی ارتضی لَهُم وَ لِیُبَدِّلَنَّهُم مِن بَعدِ خَوفِهِم اَمناً» (۱)

خداوند به آنانی که از شـما ایمان آروده و کارهای پسـندیده انجام داده اند وعده می دهد که در روی زمین جانشـینشان کند، همان طور که پیشـینیان را نیز جانشـین کرد و ادینشان را که برای آنها پسـندیده، مستقر سازد و بعد از نگرانیها، ترس انان را به امنیت مبدّل خواهد نمود.

از امام سـجاد علیه السـلام روایت شـده وقتی این آیه را تلاوت کرد، فرمود: ایشان به خدا سوگند شـیعیان ما اهل بیتند که خدا این وعـده خود را در حق ایشـان به وسـیله مردی از ما مطالبه خواهـد کرد و او مهـدی این امت است «مَهـدی هـذِهِ الاُمَّهِ، وَ هُوَ الَّذی قالَ رَسولُ اللهِ صلی الله علیه و آله لَو لم یبقِ مِنَ الدُّنیا اِلّا یومٌ لَطَوَّلَ اللهُ

ص: ۱۲۹

۱- نور-۵۵.

ذالک الیَومَ حَتّی یَلی رَجُلٌ مِن عِترتی اِسمُهُ اِسمی یَملأُ الارضَ عَدلا وَ قِسطاً کَما مُلِئَت ظُلماً وَ جوراً» (۱)

او کسی است که رسول خدا صلی الله علیه و اله درباره اس فرمود: اگر از دنیا نماند مگر یک روز، خدا آن روز را آنقدر طولانی می کند تا مردی از عترتم قیام کند که نامش نام من است، زمین را پر از عدل و داد کند انچنانکه پر از ظلم و جور شده باشد.

و از امیرالمومنین علی علیه السلم روایت شده که این ایه مربوط به زمانی است که از اسلام جز اسمی باقی نخواهد ماند و از قرآن جز رسمی و صاحب الامر به علت عذری که دارد و به علت آلوده شدن قلبها به فتنه ها تا جایی که نزدیکترین افراد به آن حضرت دشمن ترین است آن حضرت ایب خواهد بود تا اینکه پروردگار با لشکریان غیبی خود او را تایید می کند و دین پیامبر صلی الله علیه و اله را بر همه ادیان غلبه می دهد اگرچه مشرکان ناراحت شوند. (۲)

نکند ما در عصری باشیم که از قرآن جز رسمی و جز اسمی باقی مانده باشد و به فتنه های آخرالزمان آلوده شده باشیم! ۶۵

براستی تا از کاری که باعث آزردن مولایمان حضرت مهدی روحی له الفداء می شود پرهیز نکنیم فقط اسم

۱- مجمع البیان ج۷ ص۱۵۲.

۲- تفسیر برهان ج۳ ص۱۴۶.

مسلمانی را بر خود نهاده ایم. آنانی که این روزها خودشان را به دیدن بعضی فیلم ها و سی دی ها و ... عادت داده اند مردانشان در کسب کار رعایت آداب معاملات صحیح را نمی کنند و با اموال حرام، سفره خویش را رنگین می کنند و زنانشان با کشف حجاب و ارایش برای غیر شوهر در اجتماعات حضور می یابند آیا از قران جز رسمی برایشان مانده است؟! آیا خانه های ما به گونه ای هست که اگر آقا گذرشان به خانه ما افتاد قدم بر کلبه ما بگذارند، از حضرتش شمنده نباشیم؟

چرا باید دل ما را آنقدر غبار گناه بگیرد مه دیگر جایی سالم برای محبت راستین آن نازنین نباشد.

*** ** ***

هر آنکو خاطر مجموع و یار نازنین دارد *** سعادت همدم او گشت و دولت همنشین دارد

حریم عشق را در گه بسی بالاتر از عقل است *** کسی آن آستان دارد که جان در آستین دارد

دگر گوید نمی خواهم چو حافظ عاشق مفلس *** بگوید که سلطانی، گدایی همنشین دارد

** *** **

نکته مهم آرامش و امنیت واقعی در حکومت حضرت مهدی (عج) است،

دولت کریمه حضرت (عج)

«اَبدِلهُ مُن بَعدِ خَوفِهِ اَمناً»، «و لَیُبَدِّلَنَّهُم مِن بَعدِ خوفِهِم أمنا»

امروزه نـاظر بر نامنیها در سـطح بین الملل هستیم. امنیت شـغلی، خانوادگی و امنیت راه ها و جاده ها روز به روز ضـعیف و کم می شود با اینکه میلیون ها انسان مامور حفاظت بر آنها هستند،

درصد قتلها و سـرقتها و تصادفات رو به افزایش است. تردید نداریم که به همان نسـبت که انسانها از دین و معنویت فاصـله می گیرند و ترس از خدا و حساب قیامت کمرنگ شده و آمار جنایات و تجاوزات به مال و جان و ناموس مردم افزایش می یابد.

هنگامی که دولت کریمه امام زمان(عـج) برقرار گردد چنان امنیتی در سـطح جهان برقرار می شود که حتی حیوانات آزار نمی رسانند.

امیرالمومنین علی علیه السـلام فرمود: هنگامی که قائم ما قیام کنـد، به واسـطه ی ولایت و عدالت او، آسـمان آن چنان که باید ببـارد می بـارد و زمین نیز می رویـد و کینه از دل هـای بنـدگان زدوده می شود و میـان حیوانـات درنـده و اهلی آشـتی برقرار میشود، به گونه های که یک زن میان عراق و شام پیاده خواهـد رفت و آسـیبی نخواهـد دیـد و هرجا که قدم می گذارد، همه سبز و خرم است. و بر روی سرش زینت هایش را گذارده و هیچکس او را آزار ندهد و نترساند» (۱)

۱- تحف العقول ص ۱۰.

از این نوع رایات استفاده می شود که در حکومت جهان شمول حضرت مهدی (عج) عدالت و امنیتی فراگیر در همه جای دنیا برقرار می شود و بهره آن به همه ساکنان زمین می رسد.

امام حسین علیه السلام می فرمود: «اِذا قامَ القائمُ، العَدلُ وَسِعَ وُسعَةً عَدِلَ البِرُّ وَ الفاجِر» (۱)

هنگامی که قائم قیام می کند، عدل گسترده می شود و این گستردگی عدالت، نیکوکار و فاجر را در بر می گیرد.

امنیت در زمان ظهور امام زمان ارواح العالمین له الفدا<، امنیتی غالب بر اساس عدالت است نه در سایه ی سرکوب و خودکامگی او با روشی الهی و انسانی امنیت را برقرار می کند.

به امید آن روزی که برقراری دولت کریمه را ببینیم و شاهد آن باشیم که همه جای دنیا صلح و صفا حاکم است و مال و جان و ناموس و آبروی مردم مورد هجوم هیچ فردی قرار نمی گیرد و همه مردم عالم در نهایت امنیت در راه رشد و کمال خویش گام بر میدارند.

*** ** ***

هله ای نیازمندان که گه نیاز آمد *** سر و جان بکف بگیرید که سروناز آمد

هله ای کبوتران حرم حریم عزّت *** که همان عرش پیما سوی کعبه بازآمد

۱- بحار ج۲۷ ص۹۰.

هله ای امیدواران به امّید خود رسیدند *** که صلای رحمت از حضرت بی نیاز آمد

هله ای مفتقر در این راه بکوب پای همت *** که به همت است هر بنده که سر فراز آمد

** *** **

ص: ۱۳۴

۲۵. اللّهُمَّ اِنّا نَرغَبُ اِلَیکَ فی دَولَهٍ کَریمَهٍ تُعِزُّ بِها الاسلامَ و اَهلَهُ وَ تُذِلَّ بِها النِّفاقَ اَهلَهُ:

خـدایا میـل و رغبت داریم به برقراری دولت بـا کرامتی که در سـایه آن اسـلام و مسـلمین عزت یابنـد و نفـاق و منـافقین ذلیل گردند.

امتیازاتو ویژگیهای دولت امام زمان علیه السلام علت وصف آن به «کریمه» شده است.

پایبندی آن حضـرت به اجرای عدالت در سطح گیتی و تقسیم بیت المال بطور مساوی بین مردم، کوتاه کردن دست متجاوزین به حقوق محرومین، اجرای احکام ناب و دست نخورده قرآن و سنت و فرامین اهل بیت علیهم السلام و... همگی سبب شده که دولت حضرتش، دولت کریمه نام گیرد.

رئیس دولت موعود شخصـیتی است که در زیارت روز جمعه خطاب به او عرض می کنیم: «یا مولایَ یا صاحِبَ الزَّمان صلوات الله علیک و علی آل بیتِکَ هـذا یومَ الجُمعهِ وَ هُوَ یَومُکَ المُتَوَقَّعُ فیهِ ظُهورُکَ والفرجُ فیهِ للمومِنینَ عَلی یَـدیکَ و قَتَلَ الکافرینَ بِسَـیفِکَ وَ اَنا یا مولایَ فیهِ ضیفَکَ و جارَکَ وَ اَنتَ یا مولایَ کریمُ مِن اَولادِ الکِرامِ وَ مامورٌ بالضّیافَهِ والاجارَهِ فاضِفنی وَ اَجرنی صلواتُ اللهِ علیکَ و علی اَهلِ بیتِکَ الطّاهرینَ»

ای مولای من ای صاحب زمان که درودهای خدا بر تو و بر خانواده ات باد، این روز جمعه است، روزی که

توقع ظهورت می رود و روزی که امید داریم که برای مومنین به دست نازنین تو گشایش ایجاد شود و با سلاحت و با دو دستت، کافران از پای دراینـد و من ای مولای من اینک مهمان و پناهنده به تو هستم و تو ای مولای من کریمی از فرزندان کریمان و ماموری به مهمان نوازی و پناه داد، پس مرا پذیرایی کن و پناهم بده که درود خدا بر تو و بر خاندان پاکت باد.»

سید بن طاووس بعد از این زیارت به این شعر اشاره می کند:

*** ** ***

نَزیلُکَ حَیثُ مَا اتَّجَهَت رِکابی *** وَ ضَیفُکَ حَیثُ کُنتُ مِنَ البِلادِ

** *** **

من بر تو نازل می وم هر کجا بار بیاندازم و مرکبم مرا وارد نماید در حالی که میهمان تو هستم در هر کجا از شهرها که باشم.

آری اگر چون اویس قرن نسبت رسول خدا صلی الله علیه و اله با حضرت مهدی روحی له الفداء، باشیم که گفت: «در یمنی پیش منی، پیش منی در یمنی» همان طور که اویس ندیده عاشق پیامبر صلی الله علیه و اله شده بود آن گرامی نیز ندیده مشتاق دیدار اویس بود و می فرمود: «واشَوقاهُ یا اُوَیسَ قَرَنِ» ای اویس چقدر مشتاق دیدار تو هستم. ما نیز یر

پاکسازی زمین از وجود ستم و ستمگران

احیا دوباره احکام اسلام

ندیده را عاشق و یار ندیده مشتاق دیدارمان خواهد شد.

*** ** ***

چه خوش بی مهربانی هر دو سربی *** که یکسر مهربانی درد سر بی

** *** **

سخن از دولت کریمه حضرت(عج) بود و اینکه به شمه ای از خصوصیات آن اشاره کنیم:

۱. پاکسازی زمین از وجود ستم و ستمکاران.

امیرالمومنین علی علیه السلام فرمود: «خداوند، ناگاه به وسیله مردی از ما اهل بیت گشایشی برای مسلمانان به وجود آورد، پدرم فدای آن فرزند بهترین کنیزان باد... هم اوست که دشمنان ر مدت هشت ماه جز شمشیر و کشتار از او چیزی دریافت نخواهند کرد.» (۱)

کار امام علیه السلام نسبت به ستمکاران نه از روی قساوت و سنگدلی است بلکه یک عمل جراحی است که برای پاک سازی جامعه و بشریت ضرورت دارد و بدون آن بساط ظلم برچیده نخواهد شد و عدالت حاکمیت نیابد.

۱. احیا دوباره ی اسلام و احکام ناب محمدی صلی الله علیه و اله:

ص: ۱۳۷

۱- شرح نهج البلاغه ج ۱ ص۱۷۸.

تحول اقتصادی و ایجاد رفاه برای تمام طبقات جامعه

امام باقر علیه السلام فرمود: «گویا مشاهده می کنم دین شما را همچون پرنده ای که می گریزد و در خون خود می تپد کسی آن را به شما باز نمی گرداند مگر مردی از خاندان ما اهل بیت... در زمان او به حکمت دست می یابید بگونه ای زن در خانه اش بر اساس کتاب خدا و سنت رسولش صلی الله علیه و آله داوری می کند.» بحار ج۵۲ ص۳۵۲.

چه تشبیه زیبایی امام باقر علیه السلام از وضع اسلام و قوانین آن قبل از ظهور حضرت می کند. آری ضربه هایی را ظالمان بر بال و پر پیکر اسلام وارد می کنند که چون پرنده بال و پر شکسته و خون آلود می شود.

همان گرامی فرمود: « خداوند هر گونه بدعتی را به وسیله او از بین خواهد برد و هر گمراهی را محو و هر سنتی را زنده خواهد ساخت» (۱)

۳. تحول اقتصادی و ایجاد رفاه برای تمام طبقات جامعه:

امام باقر علیه السلام فرمود: «اموال و ثروت های دنیا از درون و بیرون زمین نزد او جمع آوری می شود و به مردم می گوید، بیایید به سوی چیزی که به خاطر آن قطع رحم نمودید و برای آن خون های حرام ریختید و به علت آن مرتکب محرمات خدا شدید» (۲)

۱- کافی ج۱ ص۴۱۲.

۲- بحار ج۵۲ ص۳۵۱.

در دولت کریمه دگرگونی در علوم به وجود می آید:

امام صادق علیه السلام فرمود: «دانش بیست و هفت حرف و شعبه است و مجموع آنچه پیامبران آورده اند دو حرف است و مردم تا آن روز بیش از آن دو حرف را نمی دانند و چون قائم قیام کند بیست و پنج حرف بقیه را بیرون اورده و در میان مردم منتشر می سازد و بدین ترتیب مجموع بیست و هفت جزء دانش را نشر می دهد. (۱)

تُعَزُّ بِها الاِسلامَ وَ اَهلَهُ وَ تُذِّلُّ بِها النّفاقَ وَ اَهلَهُ:

در دولت کریمه اسلام و منافقین ذلیل می شوند.

اقتدار اسلام و مسلمین در عصر مهدی روحی له الفداء، نمایان می شود، آن روزی که آوازه ی اسلام در تمام نقاط جهان طنین انداز می گردد چون این سنت الهی است که طبق بیان پیامبر صلی الله علیه و آله «اَلاِسلامُ یَعلُو وَ لا یُعلی عَلیهِ» (۲) اسلام برتر است و آیینی بالا دست آن نیست.

مولایمان علی علیه السلام فرمود: «همانا این اسلام دین خداست که برای خود برگزیده و آن را زیر نظر خود پرورد و بهترین آفریدگانش را مامور تبلیغ آن کرد و ستونهایش را بر پایه محبت خویش قرار داد و با

۱- بحار ج ۵۲ ص ۳۳۶.

۲- من لا یحضر الفقیه ج ۴ ص ۳۳۴

عزّت آن، ادیان دیگر را خوار کرد و با بلند کردن آن، آیینهای دیگر را فرود آورد». (۱)

رسول الله صلی الله علیه و آله اشارهئ به دولت کریمه امام مهدی (عج) می فرماید که زمانی فرا می رسد که هیچ خانه و اشیانه ای در روی زمین نمی ماند... مگر آنان را خداوند متعال از اهل کلمه ی اسلام قرار می دهد و با خفت و خواری در برابر آن گردن می نهند» (۲)

و اما سرکوب منافقین، چون امام زمان اواحنا فداه، مامور به باطن است بنابراین اگر کسی بخواهد به دروغ ادعای اسلام و ایمان کند حضرت او را از پای در می آورد و خوار و ذلیلش می کند.

قبل از حکومت و تشکیل دولت کریمه، مسلمانان شناسنامه ای فراوانند که از اسلام فقط اسمش را همراه دارند و به دروغ ادعای اسلام می کنند.

«وَ مِنَ النّاسِ مَن یَعبُدُ اللّه علی حرفٍ فَاِن اَصابَهُ خیرٌ اِطمَأنَّ بِهِ وَ اِن اَصابَهُ فِتنَهُ اِنقَلَبَ عَلیً وَجهِهِ، خَسِرَ الدُّنیا و الاخِرَهَ ذلک هوَ الخُسرانُ المبینٌ» (۳)

بعضی از مردم فقط خدا را با زبان عبادت میب کنند، وقتی خیری به آنها می رسد اطمینان پیدا می کنند و هنگامی که گرفتار ناراحتیها می شوند، در نتیجه در دنیا و آخرت زیانکار می گردند، این است زیان آشکار.

ص: ۱۴۰

۱- نهج البلاغه خطبه ۱۹۸.

۲- کنزالعمال شماره ۴۳۷.

۳- حج-۱۱.

امـام علیه السـلام آنانی را که فقط با حرف قبول اسـلام کرده و در دل و عمل با اسـلام نیسـتند شـناسایی می کنـد و از صـفحه روزگار بر می دارد و نابودشان می کند.

«اَینَ هـادِمُ الشِّرکِ و النّفـاقِ، اَینَ مُبِیـدُ اَهـلِ الفُسوقِ وَ العُصـیانِ وَالطُغیـانِ» کجـاست ویران کننـده ی بنیادهـای شـرک و نفاق، کجاست نابود کننده ی اهل فسق و گناه؟!

ص: ۱۴۱

۲۶. وَ یَسِّر بِهِ عُسرَناُ بَیِّض بِهِ وُجُهَنا:

خدایا به وجود نازنین امم عصر(عج) سختیهای ما را آسان و روی ما را سفید کن.

«فَانَّ مَعَ العُسرِ یُسراً، اِنَّ مَعَ العُسرِ یسراً» (۱)

از پی سختیها آسانی هست، از پی سختیها آسانی هست.

این تکرار خالی از لطف نیست و منظور آسانی در قیامت و جهان آخرت به تنهایی نیست بلکه پس از سختیهای همین دنیا برای مومن در همین دنیا، آسانی ها هست.

اسحاق بن بهلول چنین سروده:

*** ** ***

فَلا تَیأس، وَ اِن اَعسَرتَ یوماً *** فَقَد أیسَرتَ فی دَهرٍ طویلِ

وَ لا تَظنُن بِرَّبِکِ ظَنَّ سوءٍ *** فَاِنَّ اللهَ اَولی بالجَمیلِ

فَاِنَّ العُسرَ یَتبَعُهُ یَسارٌ *** وَ قولُ اللهِ أصدَقُ کُلِّ قیلِ

** *** **

مایوس نشو و اگر روزی بر تو سخت گذشت، به تحقیق روزگاری طولانی در آسانی گذرانده ای! هیچگاه به خدای خویش سوء ظن پیدا مکن زیرا که خداوند سزاوارتر است به خوشرفتاری، همواره در پی سختی

۱- ۵و۶ انشراح

آسانی است، و کلام خداوند از هر گفتار راست تر است.

*** ** ***

یوسف گمگشته باز آید به کنعان غم مخور *** کلبه ی احزان شود روزی گلستان غم مخور

این دل غمدیده حالش به شود دل بد مکن *** وین سر شوریده باز آید بسامان غم مخور

هان مشو نومید چون واقف نه ای ز اسرار حق *** باشد اندر پرده بازیهای پنهان غم مخور

ای دل ار سیل فنا بنیاد هستی بر کند *** چون ترا نوح است کشتی بان ز طوفان غم مخور

در بیابان گر بشوق کعبه خواهی زد قدم *** سرزنشها گر کند خار مغیلان غم مخور

گرچه منزل بس خطرناکست و مقصد بس بعید *** هیچ راهی نیست کان را نیست پایان غم مخور

حال ما در فرقت جانان و ابرام ریب *** جمله میداند خدای حال گردان غم مخور

حافظا در کنج فقر و خلوت شبهای تار *** تا بود وردت دعا درس قرآن غم مخور

** *** **

ص: ۱۴۳

وَ یَسِّر بِهِ عُسرَنا: این خواسته ای است مستند به قرآن شریف، همانطور که پروردگار وعده داده پس از هر سختی آسانی است ما نیز از درگاه الهی عاجزانه می خواهیم روزهای آسان را برایمان فراهم آورد و یوسف زهرا علیها السلام را به ما برساند تا به آمدنش رویمان سپید گردد. این رو سفیدی در برابر دشمنان است. آنانی که حضرتش را انکار می کنند و یا در وجود او تشکیک می نمایند.

شیخ طوسی در مصباح المتهجد ص۶۹۸ در بخش پایانی دعای عرفه امام سجاد علیه السلام چنین نقل می کند:

«اللّهُمَ صلّ عی محمَّد و عَلی آلِ مُحمَّد وَ اَصلِح لَنا اَمرَ اِمامَنا.... اللّهمَّ املأ الارضَ بِهِ عدلاً وَ قِسطاً کما مُلِئَت ظُلماً و جوراً، وامنُن بِهِ علی فُقراءِ المُسلمینَ وَ اراملِهِم وَ مَساکینِهِم وَاجعَلنی مِن خیارِ موالیهِ وَ شیعَتِهِ أشَدِّهِم.... وارزُقنی الشَّهادَةَ بینَ یَدیهِ»

خدایا امر امام ما را اصلاح فرما... خدایا زمین را به وسیله او پر از عدل و داد نما ... خدایا مرا از دوستان و شیعیان برگزیده اش قرار بده... و شهادت در محضر او را به من روزی فرم.

این عبارت از زبان امام معصوم حضرت سجاد علیه السلام درباره ی یوسف گمگشته، مهدی فاطمه(ع)

ص: ۱۱۴

است پس بر ماست که شب و روز برای تعجیل فرجش دعا کنیم و یسر بعد از عسر را طلب نمائیم.

یا اباصالح المهدی! ای امام مهربان، ای امید ناامیدان آسان کننده ی مشکل ها، ای پناه مستضعفان جهان، مردم دنیا امیدوارند که دادرس بیاید، منتقم بیاید و هر کس به هر زبانی سخن را از تو می گوید، مولای بزرگوار! تشنگان دیدارت را بیش از این منتظر مگذار، ما می دانیم که خود نیز برای تعجیل در ظهورت ذدعا می کنی، ولی چه کنیم سینه هایمان خسته و دردمند از فراق است و نیاز شدید به التیام و دوای تو دارد.

** *** **

بینوایم، نوای من، مهدی است *** دردمندم، دوای من مهدی است

من غریبم در این زمان، ولی *** مونس و آشنای من، مهدی است

گرچه از داغ هجر می سوزم *** راضیم، چون شفای من مهدی است

*** ** ***

وَ بَیِّض بِهِ وُجوهَنا: خدایا با آمدن مولا و ولی نعمتمان امام عصر ارواح العالمین لها الفدا رویمان را سفید کن، روی سفیدی از دو جهت یکی با دیدار آن گرامی و دیگر در برابر دشمنان که عمریست بر ما طعنه می زنند و می گویند و پس کو آقایتان.

ص: ۱۴۵

استجابت دعا به وسیله امام زمان علیه السلام

۲۷. وَ اسَجِب بِهِ دَعوَتَنا وَ اَعطنا بِهِ سُؤلَنا:

پروردگارا به وسیله امام زمان(عج) دعایمان را مستجاب و درخواست ما را عطا فرما.

شک نیست که بین ما و خداوند تبارک و تعالی هیچ حایل و مانعی وجود ندارد و او از رگ گردن به ما نزدیکتر است و او به پیامبرش فرمود: «اذا سَالَکَ عِبادی عَنّی فَانّی قَریبٌ اُجیبُ دَعوَهَ الدّاعِ اذا دَعانِ فَلیَستَجیبوا لِی وَلیؤمِنوا بی لَعَلَّهُم یَرشُدونَ» (۱)

هرگاه بندگانم سراغ مرا از تو گرفتند بگو: من نزدیکم، دعای دعا کننده را به هنگامی که مرا می خواند پاسخ می دهم، بنابراین باید از دعوت مرا بپذیرند و به من ایمان بیاورند، شاید ارشاد شوند.

ولی همان خدای مهربان توصیه می فرماید برای ارتباط با خودش با وسیله بیایند.

«یا ایُّها الذِّینَ آمَنوا اِتَّقوا اللهَ وَابتَغُوا اِلیهِ الوَسیلَهَ» (۲)

(شما که ایمان دارید از خدا بترسید و با وسیله به او تقرب جوئید.)

۱- بقره-۱۸۶.

۲- مائده-۳۵.

«وَ رُوىَ عَنِ النَّبِّى صلَّى اللهُ علیه و آله اِنَّه قال سَلو اللهَ لِی الوَسیلَةَ فَاِنَّها دَرَجَهٌ لایَنالُها اِلّا عَبدٌ واحِدٌ وَ اَرجو اَن اَکونَ اَنا هُوَ» (۱)

از پیامبر گرامی روایت شده که برای من از خداوند وسیله را مسالت کنید ک درجه ای است در بهشت که تنها یکی از بندگان خدا به انجا می رسد و من امیدوارم که همان بنده باشم.

مرحوم طبرسی رحمه الله علیه روایت دیگری را از امیرالمومنین علی علیه السلام نقل می کند که فرمود: در بهشت دو لولو در زیر عرش است یکی زرد و دیگری سفید، در هر یک از آنها هفتاد هزار غرفه است که درها و جامهای آن از یک ماده است. لولو سفید همان وسیله است برای محمد صلی الله علیه و اله و اهل بیتش و لولو زرد برای ابراهیم است و اهل بیتش (همان مدرک همان صفحه) پس برای استجابت دعا در عصر حاضر باید گفت: «وَاستَجِب بِهِ دَعوَتَنا وَ اَعطِنا بِهِ سُؤلَنا، خدایا به وسیله امام عصر روحی له الفداء دعای ما را مستجاب و حاجت ما را برآورده فرما.

پیروان اهلبیت در عصر هر امامی که بوند برای رسیدن به حاجات مادی و معنوی خود متوسل به امام زمان خود می شدند و به سرعت به آرزوی خویش

ص: ۱۴۷

۱- مجمع البیان ج۳ ص۱۸۶.

نایل می آمدند. ما هم مولا و سرور و امام داریم چرا برای رفع مشکلات و سرعت بخشیدن به استجابت دعاهایمان متوسل به آقا امام زمان ارواح العالمین له الفداء نمی شویم؟! درحالی که فرموده است «و اِنّی لَاَمانٌ لِاَهلِ الاَرضِ کَما اَنَّ النُّجومَ اَمانٌ باَهلِ السّماءِ» (۱)

من امان ساکنین کره زمین هستم همان طور که ستارگان امان ساکنان آسمانند. «اِنّا غَیرُ مُهمَلینَ لِمُراعاتِکُم و لاناسینَ لِذِکرِکُم» (۲)

بدانید که مراعات حال شما (دوستان و شیعیان را) می کنیم و هیچگاهشما را فراموش نمی کنیم.

۲۸. اِشفِ بِهِ صُدورَنا وَ اَذهِب بِهِ غیظَ قُلوبَنا:

سینه هایمان را به توسط امام عصر(عج) بهبود بخش سختی دلهایمان را به او برطرف فرما. این وعده ی الهی است که «وَ یَشفِ صُدورَقَومٍ مومِنینَ، وَ یُذهِبُ غَیظَ قُلوبِهِم» (۳)

سینه های اهل ایمان را شفا بخشد و خشم دلهای آنها را فرو نشاند.

درست است که نزول آیات فوق مربوط به مسلمانان صدر اسلام و ستیز با کافران است ولی آیه تعمیم دارد شامل زمان خاص نیست بلکه این سنت الهی است که دلهای خسته اهل ایمان را التیام بخشد و سختی دلهایشان را برطرف نماید.

ص: ۱۴۸

۱- احتجاج ج۲ ص۲۹۶.

۲- همان مدرک ص۳۲۴.

۳- توبه-۱۴و۱۵.

روزگـار مـا روزگـار عجیبی است کمتر کسـی را در آرامش و آسایش واقعی می بینیم. بسـیاری گرفتار اضـطرار و اضـطرابند، عصـبانیتها و تنـدی و خشونت زیاد شـده، عـده ای هم گرفتار افسـردگی و ناراحتیهای اعصاب و روان شـده اند همه مسایل هم مربوط به کمبودهای مالی نیست. عده زیادی با داشتن ثروت زیاد از نظر روحی و روانی مشکل دارند و دل مرده هستند.

اعتقاد ما بر این است دعا و نیایش به درگاه الهی و نماز اول وقت و توسل به اهل بیت بهترین التیام بخش به این ناراحتیهاست.

«اَلا بِذِکرِ اللهِ تَطمئنُ القُلوبَ» (۱)

بدانید که با یاد و ذکر خدا دلها آرام می گیرد.

آنانی که از یاد خـدا غافل نیسـتند نفس و قلبی مطمئن دارنـد و چنان ثابت و اسـتوارند که همانند کوه و بلکه محکمتر در برابر حوادث استقامت می کنند و هیچگاه در برابر حوادثی که در اطرافشان اتفاق می افتد متزلزل نمی شوند.

*** ** ***

خدایا مرا از من آزاد کن *** ضمیرم به عشق خود آباد کن

بروی خودت باز کن دیده ام *** دلم را به نظارت شاد کن

ص: ۱۴۹

۱- رعد-۲۸.

خرابم کن از مستی و بیخودی *** وجودم به ویرانی آباد کن

ز شیطان و نفسم پناهی بده *** ز جور را عادیم آزاد کن

بود فیض در بند خود تابکی *** خدایا مرا از من آزاد کن

** *** **

دل آزاد آن دلی است که در گرو حضرت باریتعالی باشد. صاحب این دل دیگر نیاز ندارد برای چند ساعت استراحت و خواب از قرص های مسکن و خواب آور استفاده کند و یا به اعتیادهایی از قبیل الکل و مواد مخدر و قرص های روان گردان مرگبار پناه برد.

یاد و گفتگوی با مولا حضرت مهدی سلام الله علیه آرام بخش دلهای خسته و آزرده ماست. تجربه ثابت کرده آن چند لحظه ای که با آن گرامی اُنس می گیریم و حضرتش را مخاطب قرار می دهیم دل بیمارمان شفا می یابد و غیظ قلوبمان برطرف می گردد. و این لطفی است که خداوند تبارک و تعالی در حق امام زمان علیه السلام فرموده که چنین تاثیری را برای دوستانش داشته باشد

در زیارت جامعه کبیره خطاب به امامان معصوم علیهم السلام عرض می کنیم: «وَ بِکُم یُنَفِّسُ الهَمَّ وَ یَکشِفُ الضُرَّ» به وسیله شماست که خداوند اندوه و

غم را از بین می برد و سختیها و ناراحتیها را برطرف می نماید.

«وَ بِکُم اَخرَجَنا اللهُ مِنَ الذُّلِ وَ فَرَّجَ عَنّا غَمراتِ الکُروبِ وَ اَنقَذَنا مِن شَفا جُرُفِ الهَلَکاتِ و مِنَ النّارِ»

به وسیله شماست که خداوند ما را از خواری رهایی داد و امواج گرفتاریهای ما را برطرف نمود و ما را از پرتگاه هلاکت و از آتش جهنم نجات بخشید. اگر به عبارت زیارت دقت کنید با قاطعیت عرض می کنیم، هم اینک ما به وسیله آن بزرگواران از خواری رهایی یافته و امواج گرفتاریهایمان برطرف شده و نجات یافته از هلاکت و آتش دوزخیم.

پس بیاییم شفای دردهای خود را با طبیب دلسوز و مهربان یعنی آقا امام زمان (عج) در میان بگذاریم و از حضرتش بخواهیم نگاه لطفش را از ما دریغ ندارد.

** *** **

سرم را پر کن از سودای عشق و سربلندم کن *** سویدای مرا سرشار شوق و مستمندم کن

سلیمانا، مرا دیو طبیعت کرده اند بند *** به اسم اعظم آزادم کن، مرا فارغ از بندم کن

بلاگردان خویشم کن بقربان سرت گردم *** بفرما جلوه ای بر آتش غیرت پسندم کن

خرابم کن ز جامی تا به آزادی زنم گامی *** مرا از خویشتن بیخود کن، از خود بهره مندم کن

پسند طبع والای تو نبود مفتقر هرگز *** ولی قطع نظر جانا ز وضع ناپسندم کن

** *** **

از غیبت آن بزرگوار به خدا شکایت بریم

۳۰. اللّهُمَّ اِنّا نَشکوُ إلیکَ فَقدَ نَبیّنا صَلواتُکَ عَلیهِ وَ آلِهِ، وَ غَیبَهَ ولیّنا، و کَثرَهَ عَدُوِنّا وَ قِلَّهَ عَدَدِنا وَ شِدَّهَ الفِتَنِ بِنا وَ تظاهُرَ الزَّمانِ عَلَینا:

خدایا ما شکوه داریم به درگاهت از فقدان پیامبرمان که درود تو بر او و آلش باشد و شکوه داریم از غیبت مولایمان(امام عصر(عج) و از فزونی دشمنانمان و کمی عددمان و حمله ور شدن فتنه ها به سوی مان و هجوم اوضاع زمانه بر علیه ما!

شکایت از خدا جایز نیست و شکایت به خدا بردن جایز است، بنابراین آنچه را از مادیات و وسایل زندگی خداوند برای ما مقرر فرموده باید راضی باشیم و زبان به شکایت باز نکنیم.

ولی می توانیم گاهی شکایت به خدا بریم به عنوان مثال بگوئیم «اِلهی اِلَیکَ اَشکو نَفساً بِالسُّوء امّارَهٌ وَ الیَ الخَطیئَهِ مُبادِرَهٌ» پروردگارا به سوی تو شکایت می آورم از نفسی که به بدی بسیار امر می کند و به نافرمانیت بسی حریص است.

و یا دعای مورد بحث در دعای افتتاح که شکایت به خدای می بریم از فقدان پیامبرمان و غیبت امام زمانمان و...

امرالمومنین علی علیه السلام فرمود: «اِذا ضاقَ المُسلِمُ فلایَشکونَ رَبَّهُ عَزَّوَجَلَّ، ولیَشکُ اِلی رَبِّهِ عَزَّوَجَلِّ، وَلیَشکُ اِلی رَبِّهِ الذّی بِیَدِهِ مقالیدُ الاُمورِ تَدبیرُها» (۱)

ص: ۱۵۲

۱- بحار ج ۷۲ ص ۳۲۶.

هر گاه مسلمانان در تگنا و سختی افتد، نباید از پروردگار عزوجل خود شکایت کند، بلکه باید به درگاه پروردگار خویش که زمام و تدبیر امور به دست اوست شکایت برد.

همان گرامی به هنگام رو به رو شدن با دشمن در میدان جنگ چنین دعا میکرد.

«اللّهُمَّ اِنّا نَشکو اِلیکَ غَیبَهَ نَبِّینا، وَ کَثرَهَ عَدُوِّنا، وَ تَشَتُّتَ أهوائِنا» (۱)

بار خدایا به تو شکایت می برم از نبود پیامبرمان و فراوانی دشمنان و پراکندگی خواسته هایمان.

در جای دیگر فرمود: «اِلی اللهِ اَشکو مِن مَعشَرٍ یَعیشونَ جُهّالاً وَ یَموتونَ ضُلّالاً» (۲)

به خدا شکایت می برم از جماعتی که نادان زندگی می کنند و گمراه می میرند. در دعای افتتاح نیز می فرماید: شکایت به خدا می برم از فقدان پیامبرمان و غیبت امام زمانمان و فراوانی دشمنانمان و کمی عددمان و فتنه ها و اوضاع زمانه. و این شکایت حقی است که ما بر خدا می بریم زیرا که تا قبل از غیبت مولایمان امام زمان علیه السلام مسلمانان به محضر امامان معصوم علیهم السلام شرفیاب می شدند.آنانی که در عصر رسول الله صلی الله علیه و اله بودند محضر آن گرامی را درک می کردند ولی ما چنین

۱- نهج البلاغه نامه ۱۵.

۲- نهج البلاغه خطبه ۱۷.

توفیقی را نیافتم بر همین اساس در یکی از دعاهای وارده عرض می کنیم:

«اللّهُمَ آمَنتُ بِمُحَمَّدٍ وَ آلهِ وَ لَم اَرَهُ فَلا تَحرمنی یومَ القیامَهِ رؤیَتَهُ وارزُقنی صُحبَتَهُ وَ توَفَّنی علی مِلَّتِهِ وَاستَغنی مِن حوضِهِ مَشرَباً روِیّاً سائِغاً هَنیئاً لا اَظماُ بَعدَهُ اَبَداً»

پروردگارا من به حضرت محمد و آل او ایمان آورده ام ولی آن گرامی را ندیدیم پس دیدارش را در روز قیامت بر من حرام نکن و توفیقم ده تا با او هم صحبت شوم و در آئین او بمیرم و مرا از حوض کوثرش چنان سیرابم کن که بر من گوارا باشد و هیچگاه بعد از آن تشنه نشوم.

در اینجا جا دارد عرض کنیم یا اباصالح المهدی روحی لک الفداء ما چه کرده ایم که از دیدار و هم صحبت شدن با شما و بوسیدن دستت و نگاه بر چهره ی نازنینت محروم شده ایم.

بزرگوارا! ما خود می دانیم که در رفتار و کردارمان نواقصی هست و پیرو خوبی برای شما نیسیم اما بیا و بد و خوب را یکجا خریدار باش، کنار گلها، خارها را نیز نگاهی کن که نگاه تو و دعای تو ما را حیات تازه می بخشد و همین که بدانیم مشمول لطف و عنایت هستیم ای جان جانان نیرو می گیریم و به آینده خویش امیدوار می گردیم.

محبوبا! غفلت سراسر وجودمان را فراگرفته، هر کدام ما به کاری مشغول یاد ذکرت را از یاد برده ایم. تو به بزرگی و آقایی خویش را ما ببخش و دست مهر و لطفت را از سر ما برمدار که سخت نیازمندیم.

*** ** ***

آن یار لاله رو گر ما را نمی نوازد *** سهلست، ار چه ما را چون شمع می گدازد

دل آب شد ز هجرش دیگر چسان بسوزد *** امید وصل او نیست تا با غمش بسازد

عمریست در نیازم در پای سرونازم *** تا کی نیاز آر تا چند او بنازد

غیر از نیازمندی از بندگان نشاید *** جانا تو نازنینی از تو می بردازد

ای یکّه تاز میدان در عرصه ملاحت *** آهسته تا که عاشق جان در رهت ببازد

گر مفتقر دهد جان در پای نازنینت *** سرتا به اوج کیوان از شوق برفرازد

*** ** ***

ص: ۱۵۵

زیارت عاشورا:

۳۰. فَاسئَلُ اللهَ الَّذی اَکرمَ مقامَکَ وَ اَکرَمنی بِکَ اَن یَرزُقَنی طَلَبَ ثارِکَ مَعَ اِمامَ منصورٍ مِن اَهلِ بَیتِ مُحَمَّدٍ صلی اللهُ علیه و آله :

وَ اَن یرزُقنی طَلَبَ ثارِکُم مَعَ اِمامٍ مَهدیٍ هُدیً ظاهرٍ ناطِقٍ بالحقِّ مِنکُم:

یا اباعبدالله!از خدایی که مقاومت را گرامی داشته و از ناحیه تو به من لطف فرموده می خواهم تا خونخواهی تو را همراه با امامی که پیروز است و یاری می شود از خاندان محمد صلی الله علیه و اله روزیم کند.

در جای دیگر زیارن عرض می کنیم: از خدا می خواهم که خونخواهی شما را همراه با امامی که مهدی و هدایتگر و ظاهر و ناطق به حق شماست روزیم نماید.

ملاحظه فرمودید که در دو جای زیارت عاشورا درخواست خونخواهی سالار شهیدان اباعبداله الحسین علیه السلام توسط امام عصر روحی له الفداء شده و جهت گیری اصلی آن موضوع مهدویت و تحقیق حکومت عدل حضرت بقیه الله سلام الله علیه است که ما نیز از خدا می خواهیم در اقامه چنین حکومت سهیم باشیم.

البته چنین لیاقتی با حرف و ادعا و خیال باقی و محبت خشک و خالی محقق نمی شود.

ص: ۱۵۶

بایـد هوشـیار باشـیم که ملازم رکاب امام زمان علیه السـلام شـدن شـرایطی دارد و مجمع الشـروط آن تقوا است. به طور قطع مولایمان از کسـی که خداوند از او راضـی نیست راضـی نخواهد بود و نمی شود کسـی را که خدا دوست ندارد آن حضـرت دوست داشته باشد.

نتیجه آنکه همراهی با امام علیه السـلام در گرفتن انتقام خون شهیدان کربلا و حضرت حسین علیه السلام، طاعت خدا و تبعیت از دسـتورات الهی را می طلبـد و حقیر بر این اعتقادم که اگر در این زمینه کمبودهایی داریم از خود حضـرت روحی له الفداء، کمـک بخواهیم که در قلوب مـا تصـرف ولایتی فرمایـد و دست ما را بگیرد تا از ظلات جهل و بی خبری و گناه بیرون آئیم و شایستگی ملازمت با حضرتش را پیدا کنیم ان شاء الله.

جابرین عبدالله انصاری می گوید: با عده ای محضـر امام باقر علیه السـلام شـرفیاب شدیم و به آن گرامی عرض کردیم ای پسر رسول خدا! توصیه های لازم را به ما بفرمایید؟ امام علیه السلام فرمود: « نیرومند شما به ناتوانتان کمک کند، ثروتمندان به فقرا انعطاف داشـته باشـند. نسـبت به خود هر چه را خیر و شایسـته می دانید همان را برای برادران ایمانی خود بخواهید، اسرار ما را کتمان کنید. به دستورات ما دقت کنید

خونواهی امام حسین علیه السلام

آنچه از ما برایتان نقل می کنند اگر با قران موافق بود به آن عمل کنید و اگر موافق قرآن نبود آن را رد کنیدو و هر آنچه برایتان مشتبه بود توقف کنید و به ما مراجعه نمایید تا برایتان شرح دهیم و از شبهه بیرون آیید.

«فَمَن ماتَ مِنکم قَبلَ اَن یَخرُجَ قائِمنا کانَ شَهیداً وَ مَن اَدرَکَ منکُم قائِمَنا فقُتِلَ مَعَهُ کَاَجرِ شَهیدینِ» (۱)

هر کس ز شما قبل از قیام قائم ما بمیرد در صف شهدا خواهد بود و هر که درک حضور قائم ما را بنماید و در ملازمت با آن حضرت کشته شود ثواب دو شهید برایش منظور خواهد شد.

«السَّلامُ علیکَ یا طالبَ ثارِ الَانبیاء وَ اَبنا الَانبیاءِ وَ الثائِرَ بِدَمِ المَقتولِ بِکربَلاء» سلام بر تو ای کسی که خون پیامبران و پسرانشان را طلب می کنی و به خونخواهی امام حسین علیه السلام که در کربلا کشته شده قیام می کنی.

شعار حامیان امام زمان علیه السلام در هنگامه ظهور «یا لَثاراتِ الحسین» است.

امام رضا علیه اسلام به پسر شبیب فرمود: اگر اراده کردی بر چیزی گریه کنی بر حسین بن علی علیهما السلام گریه کن که او و هجده نفر از اهل بیتش را به شهادت رساندند که شبیهی در عالم نداشتند، بر

۱- منتخب الاثر ص۵۱۲.

شعار یا لثارت الحسین علیه السلام

دعای دیگر سرداب

شهادت حضرت حسین علیه السلام آسمانیان و اهل زمین اشک ریختند و چهار هزار فرشته به یاریش فرود آمدند در حالی که او را کشته یافتند ولی آن فرشتگان تا روز قیام حضرت قائم (عج) در کنار قبرش هستند تا ظهور امام قائم فرا رسد و جزء یارانش باشند و شعارشان « یا لَثاراتِ الحسین» است. (۱)

در حدیث دیگری آمده که فضیل بن یسار از امام صادق علیه اسلام در حدیثی درباره ی اصحاب حضرت مهدی روحی له الفداء، چنین فرمود: «هُم مِن خَشیَهِ اللهِ مُشفِقون یَدعونَ بالشَّهادهِ وَ یَتَمَنَّونَ اَن یُقتَلوا فی سَبیلِ اللهِ شُعارُهُم یا لَثاراتِ الحُسینَ علیه السلام اِذا ساروا یسیرُ الرُّعبُ اَمامَهُم مسیر شَهرٍ» (۲)

ایشان خوف خدا را طالبند و برای رسیدن به مقام شهادت دعا می کنند و کشته شدندر راه خدا را تمنا می نمایند شعارشان (یا لثارات الحسین علیه السلام) است. وقتی حرکت می کنند به مسافت یک ماه راه رعب و وحشت در دلها ایجاد نمی نمایند.

دعای دیگر سرداب:

۳۱. السَّلامُ علیک یا وارثَ کنزُ العلومِ الالهِیَّهِ، السَّلامُ عَلیکَ یا حافِظَ مَکنون الاسرارِ الرَّبانیَّهِ:

ص: ۱۵۹

۱- عیون اخبارالرضا ج ۱ ص۲۹۹.

۲- امالی صدوق مجلس ۲۷.

سلام بر تو ای وارث گنجهای علوم الهی، سلام بر تو ای نگهبان رازهای پنهان ربانی، تعبیرهای مشابه کلمات فوق درباره ی علم مولایمان حضرت بقیه الله سلام الله علیه در دعاها و زیارات فراوان به چشم می خورد که مصداق روشن این آیه شریفه است، «وَ آتیناهُ الحُکمَ صبیّاً» (۱). در طفولیت او را حکمت دادیم.

علی بن اسباط می گوید در مدینه بودم و تصمیم سفر به مصر را داشتم، بر فرزند امام رضا محمد بن علی علیهما السلام وارد شدم در حالیکه پنج سال بیتشر نداشت و در فکر فرو رفتم و با خود می گفتم هنگام باز گشت به مصر برای یاران و دوستان از این آقازاده محترم تعریف و توصیف خواهم کرد. ناگهان آن حضرت به من نظر افکند و فرمود: ای علی بن اسباط (تعجب نکن) خداوند همان برنامه ای را که در منزه است از توصیف می فرماید « وَ آتیناهُ الحُکمَ صبیّاً » ما به یحی در طفولیت حکمت دادیم. (۲)

اتفاقا مولایمان امام عصر (عج) در سن پنج سالگی به مقام امامت رسد و در حالیکه عغالم به گذشته و حال و آینده بود.

بعضی از ان تعبیرها این است:

ص: ۱۶۰

۱- مریم-۱۲

۲- تفسیر برهان ج۳ ص۶.

علم امام علیه السلام

السَّلامُ علیکَ ایُّها العَلَمُ المَنصوبُ وَ العِلمُ المَنصوبُ»

سلام بر تو ای علمَ منصوب شده و علم قالب ریخته.

السَّلامُ علیکَ یا مَعدِنَ العُلومِ النَّبویَّهِ» سلام بر تو ای معدن دانشهای نبوت. «السَّلامُ علی الحَقِّ الجَدیدِ، وَ العالِمِ الذّی عِلمُهُ لا یَبیدُ » سلام بر حق تازه و بر عالمی که دانشش تمام نشود.

اللّهمَّ صلِّ علی، الصادِعِ الحِکمَهِ» بارالها بر آنکه آشکار کننده ی حکمت است، درود فرست.

حال به گوشه ای از خزانه علم امام علیه اسلام در کودکی بپردازیم:

سعد بن عبدالله قمی می گوید: اشتیاق فراوانی به گردآوری کتابهای حاوی علوم مشکله و نکات ریز آنها داشتم و درباره ی کشف حقایق از درون انها بسیار تلاش می کردم. آرزومند حفظ موارد خطا و اشتباه آنها بودم و سایل علمی را که برایم حادث می شد به اسانی به کسی بازگو نمی کردم و نسبت به مذهب امامیه (تشیع) تعصبی خاص داشتم. از راحتی و آرامش گریزان و همواره به دنبال بحث و مجادله با مخالفان بودم و گروه های مخالف امامیه را نکوهش می کردم و معایب پیشوایان را آشکارا بیان و از آن پرده دری می کردم، تا آنکه روزی گرفتار فردی ناصبی (اهانت کننده به حضرات ائمه علیهم السلام) شدم که در منازعه عقیدتی سخت گیرتر و در دشمنی کینه توز

ص: ۱۶۱

تر و در جدال و مخاصمه تندتر و در پیروی از باطل، از تمام کسانی که تا آن وقت دیده بودم متعصب تر بود.

سعد می گوید: با حیله ای خود را از دستش رهانیدم، ولی اندرونم از خشم لبریز بود و می خواست جگرم از غصه پاره شود.

پیش از این نیز وماری تهیه کرده بودم و در آن چهل و چند مسئله دشوار را که پاسخ دهنده ای برایش نیافته، نوشته بودم و می خواستم آنها را از عالم شهرمان احمد بن اسحاق که نماینده حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بود بپرسم.

لذا به دنبالش رفتم و وی را در حالی که برای رسیدن به محضر امام علیه السلام به قصد سامرا از قم خارج شده بود، در یکی از منازل بین راه دیدمبا او مصافحه نمودم و گفتم: اولا مشتاق دیدار شما بودم و ثانیا طبق معمول سئوالاتی از شما دارم. گفت: من نیز مشتاق ملاقات مولایم امام عسکری علیه السلام هستم و می خواهم اشکالاتی را که درباره ی تاویل و تنزیل دارم از محضرشان سئوال کنم. همراهیت با من مبارك است زیرا بدین وسیله به دریایی وصل خواهی شد که عجایب و غرایبش ناتمام و فنا ناپذیر است و آن امام علیه السلام است.

ص: ۱۶۲

با هم به سامرا رفتیم و به درب خانه مولایمان رسیدیدم و اجازه خواستیم، و اجازه فرمودند و به داخل شرفیاب شدیم. بر دوش احمد بن اسحاق کیسه ای بزرگ قرار داشت که محتوی ۱۶۰ کیسه دینار و در هم بود و سر هر کیسه آن را صاحبش مهر زده بود.

سعد می گوید: نمی توانم مولای خود امام عسکری علیه السلام را در آن هنگام که دیدارشان را نمودم و نور سیمایشان ما را فرا گرفته بود به چیزی جز ماه شب چهارده کنم.

بر زانوی راست امام علیه السلام کودکی نشسته بود که از نظر خلقت و منظر همچون ستاره مشتری، و فرق مبارکش مانند الفی بین دو واو گشوده بود.

در دست آن حضرن علیه السلام قلمی قرار داشت که بر صفحه کاغذی چیزی را می نوشت.

به آن حضرت سلام نمودیم و ایشان پاسخ گرمی دادند و اشاره کردند که بنشینیم هنگامی که از نوشتن فارغ شدند، احمد بن اسحاق آن کیسه ا از زیر عبایش بیرون آورد و در مقابل حضرت نهاد امام علیه السلام به آن طفل نگرستند و فرمودند: فرزندم، مهر را از هدایای شیعیان و دوستانت بردار.

و آن کودک فرمود: مولای من آیا رواست که دستی طاهر را به سوی هدایای آلوده و ناپاکی که حلال و حرام آن در هم آمیخته است دراز کنم؟!

ص: ۱۶۳

«یا مولای اَیجوزُ اَن اَمَدَّیَداً طاهراً الی هدایا نَجِسَهٍ و اَموالِ رِجسَهٍ قَد سَـیَّبَ بِأحرَمها»و مولایم فرمودند: ای پسـر اسحاق، آنچه در کیسه است را بیرون آور تا این (کودک) حلال آن را از حرامش جدا نماید.

همین که احمد اولین کیسه را از آن کیسه بزرگ خارج ساخت ان طفل فرمود:

این کیسه متعلق به فلان شخص، فرزند فلان و ساکن فلان محله قم است درون آن ۶۲ دینار است که ۴۵ دینارش از محل بهای ۹ لباس و ۳ دینار از اجاره دکانهاست.

مولایمان فرموندند:

راست گفتی فرزنـدم، اکنون این مرد را راهنمایی کن که حرام کـدام است. آن کودک فرمود: وارسـی کن که آن دیناری که مربوط به تاریـخ فلاـن سال که نقش یک طرف آن محو شـده و ان طلای آملی که وزن آن ربع دینار است، کجاست؟ سـببب حرمتش این است که صاحب این دینار ها در فلان ماه از فلان سال، یک من و یک چارک نخ را به همسایه ی خود داد تا آن را برایش ببافد ولی مدتی بعد دزد آن نخ ها را ربود. بافنده به صاحب آن خبر داد که نخ ها ربوده شده

ص: ۱۶۴

است، لمل صاحب آن گفته وی را تکـذیب کرد و به جای آنها یک من و نیم نـخ از او بازسـتاند و از آن نخ ها جامه ای بافت که این دینار و آن طلا بهای آن است.

وقتی که احمد بن اسحاق آن را گشود، درون آن نامه ای بود که در آن صاحب کال و مقدار آن نوشته بود و دینارها و طلا با همان نشانه دون آن قرار داشت.

سپس کیسه دیگری را بیرون آورد و آن کودک فرمود: این متعلق به فلان شـخص، فرزنـد فلانی، ساکن فلان محله قم است و درون آن ۵۰ دینار می باشد که دست زدن به آن بر ما روا نیست.

عرض نمودم: چرا؟ فرمود:

زیرا این از بهای گنـدمی است که صاحب آن ر کشاورزانش دربارهی تقسـیم آن سـتم کرده است و سـهم خود را با پیمانه ی کامل برداشته اما سهم کشاورزان را با پیمانهی ناقص داده است.

مولایمان فرمودند:

راست گفتی فرزندم. سپس به احمد بن اسحاق فرمودند:

همه اینها را بردار و به صاحبانشان بازگردان یا آنکه بسپار که آن را به صاحبانشان بازگردانند، زیرا ما به آن نیازی نداریم، و لباس آن پیرزن را بیاور.

ص: ۱۶۵

و احمـد گفت: آن لبـاس درون جامه دانی بود که آن را فراموش کردم، هنگامی که رفت تا آن را بیرون بیاورد، در آن هنگام امام علیه السلام به من نظری نمودند و فرمودند:

ای سعد، برای چه اینجا آمدی؟

عرض نمودم: احمـد بن اسـحاق مرا به دیـدار شـما تشویق نمود. حضـرت فرمودند: آن سـئوالاتی که می خواستی بپرسـی چه؟ عرض کردم. سرورم آن سئوالات نیز باقی است. آنگاه فرمودند:

پس آنها را از نور چشمم سئوال کن. و آن طفل فرمود:

از هر چه چه برایت پیش آمده سوال کن.

عرضه داشـتم: ای مولا و فرزند مولای ما، از شـما (اهل بیت) برای ما روایت کرده اند که رسول خدا صلی الله علیه و آله طلاق زنـان خود را به دست امیرالمومنین علیه السـلام قرار دادنـد، و حضـرت امیر علیه السـلام در روز جنـگ جمـل به سـراغ عایشـه فرسـتادند و به او فرمودند: «تو با فتنه گری خود بر اسـلام و مسلمین غبار ستیزه پاشیدی و فرزندانت را از روی نادانی به پرتگاه نابودی کشاندی، اگر دست از من برنداری، تو را طلاق می دهم در حالی که زنان رسول خدا صلی الله علیه و آله با رحلت ان حضرت مطلقه شده اند. امام زمان(عج) فرمود: طلاق چیست؟

عرض کردم: باز گذاشتن طریق ازدواج. فرمود: اگر طلاق آنها با رحلت رسول خدا صلی الله علیه و اله باشد، پس چرا برای آنها شوهر کردن حلال نبود؟

عرض کردم: زیرا خدای متعال شوهر کردن را بر آنها حرام نموده بود. امام زمان علیه السلام فرمود: چطور؟ در حالی که رحلت رسول خدا صلی الله علیه و اله راه را برای آنها بازکرد. عرض کردم: ای فرزند مولایم پس آن طلاقی که رسول خدا صلی الله علیه و اله به امیرالمومنین علیه السلام واگذار فرمودند چه بود؟ حضرشان فرمودند: خداوند متعال شان زنان پیامبر صلی الله علیه و اله را عظیم گردانید و آنان را به شرافت مادری امت مخصوص کرد و رسول خدا به امیرالمومنین فرمودند: ای باالحسن، این شرافت تا هنگامی برای آنها باقی است که به طاعت خدا مشغول باشند و هر کدام از آنها که پس از من از امر خدا نافرمانی و علیه تو خروج(شورش) کند، راه را برای شوهر کردنش باز بگذار و او را از شرافت مادری مومنان ساقط کن.

عرض کردم: معنای «فاحِشّهٌ مُبَیّنه» که اگر زن در مدّت «عدّه» آن را مرتکب شود، بر شوهر او رواست که او را از خانه اش بیرون براند، چیست؟ فرمودند:

منظور از فاحشه مبینه «مساحِقَه» است نه زنا، زیرا اگر زنی مرتکب زنا شود و حد بر او جای شود، نباید

مردی که می خواسته با او ازدواج کند، به خاطر اجرای حد از ازدواج با او امتناع کند اما اگر مساحقه کند، باید «رجم» شود و رجم، خواری است. و کسی که خداوند فرمان رحمش را بدهد، او را خوار ساخته و کسی را که خدا خوار سازد، وی را دور گردانیده است و هیچکس را نسزد که با او نزدیکی نماید.

عرض کردم: ای فرزند رسول خدا، معنای فرمان خدا به پیامبرش موسی علیه السلام که به او فرمود: «فَاخلَع نَعلَیکَ انَّکَ بِالوادی المقّدس طوی» نعلین خوذ را بدر آر که در وادی مقدس «طوی» هستی، چیست؟ زیرا فقهای شیعه و سنی می پندارند نعلین او از پوست مردار بوده است؟

امام عصر فرمودند: هر کس چنین گوید به موسی افترا بسته و او را در نبوتش نادان شمرده است زیرا امر از دو حال خارج نیست. یا نماز موسی در آن روا بوده یا نبوده است. اگر روا بوده طبعا جایز است که با نعلین در آنجا پای نهد، زیرا هر چند آن بقعه مقدس و مطهر باشد از نماز مقدس تر و مطهر تر نبوده است و اگر نماز موسی در آن نعلین جایز نبوده است، لازم می آید که موسی حلال و حرام را نداند و نداند که چه چیزی در نماز روا و چه چیز نارواست که این عقیده کفر است.

عرض کردم: پس مقصود از آن چیست؟ فرمود:

موسی در وادی مقدس با پروردگارش مناجات کرد و گفت بار الها من تو را خالصانه دوست دارم وئ از هر چه غیر از تو است دل شسته ام در حالیکه خانواده خود را بسیار دوست می داشت. خدای متعال به او فرمود«نعلین خود را به در ار» یعنی اگر مرا خالصانه دوست داری و از هر چه غیر از من دل شسته ای، قلبت را از محبت خانواده خود تهی ساز.

عرض کردم، ای فرزند رسول خدا تاویل آیه «کهیعص» چیست؟ فرمود: این حروف از اخبار غیبی است که خداوند زکریا را از آن اگاه نموده و سپس آن را به حضرت محمد (ص) بازگو نموده است و داستان آن از این قرار است که زکریا از پروردگارش درخواست کرد نام های پنج تن مطهر را به وی بیاموزد و داوند متعال جبرئیل را بر او فرستاد و آن نامها را به او تعلیم نمود.

زکریا هنگامی که محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین را یاد می کرد اندوهش برطرف شد و گرفتاریش زایل می گشت اما چون «حسین» را یاد می نمود، بغض و غصه گلویش را می گرفت و می گریست و مبهوت می شد روی گفت: بار الها چرا وقتی آن چهار نفر را یاد می کنم تسلی می یابم و اندوهم برطرف می شود، اما وقتی حسین را یاد می کنم اشکم جاری و ناله ام بلند می شود؟

خداونـد متعـال او را از این مـاجرا اگـاه کرد و فرمود: «کیهیص» کـاف اسم کربلا، ها رمز هلاک عترت و یاء نام یزیـد ظالم بر حسـین علیه السـلا و عین عطش و صـاد صبر اوست چون زکریـا این ملطب را شـنید نالان و انـدوهناک گردیـد و تا سه روز از عبادتگـاهش بیرون نیامـد و به کسـی اجـازه نـداد که نزد او بیایـد و گریه و نـاله سـر داد و نوحه ی او چنین بود: پروردگارا از مصـیبتی که برای فرزنـد بهترین خلایق خود تقدیر کرده ای، دردمندم. خدایا آیا این مصـیبت را در آسـتانه او نازل می کنی و آیا جامه ی این مصـیبت را بر تن علی و فاطمه می پوشانی و این فاجعه را بر ساخت آنها فرود آوری؟! و بعـد از آن می گفت: بارالها! فرزندی به من عطا کن تا در پیری چش به او روشن باشد و او را وارث و وصّـِی من قرار ده و منزلت او را نزد من مانند و مزنلت حسـین قرار بده و چون او را به من ارزانی داشتی، مرا شیفته ی او گردان و سپس مرا دردمند او نما همچنان که حیبت محمد را دردمند فرزندش گردانیدی.

و خداونـد یحی را به او داد و او را دردمنـد وی ساخت و دوره ی حمل یحی شـش ماه بود و بارداری حسـین علیه السـلام نیز شش ماه بود که آن نیز داستانی طولانی دارد. عرش کردم: سرورم، چرا مردم از انتخاب امام برای خویش منع شده اند؟

آن حضرت علیه السلام فرمود: امام مصلح یا مفسد؟

ص: ۱۷۰

عرض کردم امام مصلح. فرمودند: آیا امکان ندارد که انتخابشان فرد مفسدی را شامل شود در حالی که احدی از اصلاح و فساد درون دیگری آگاه نیست؟

عرض کردم: چرا ممکن است. حضرتش فرمود: علت آن همین است و برایت دلیل دیگری می آورم که عقلت آن را بپذیرد.

به من بگو رسولان الهی که خدای متعال آنان را برگزیده و کتاب بر آنها فرو فرستاده و وحی و عصمت را پشتیبان آنان نموده تا پیشوای ملت ها و برای برگزیدن انها هدایت یافته تر از دیگران باشند.

پیامبرانی مانند: موسی و عیسی علیهما السلام، آیا با وجود برتری عقلی و کمال علیمیشان ممکن است منافق را مومن بپندارند و او را انتخاب کنند، عرض نمودم: خیر. فرمودند:

این موسی- کلیم الله — است که با وجود تزاید عقل و کمال و نزول وحی بر او هفتاد تن از برجستگان قوم و شخصیت های سپاهش را برای میقات پروردگار خویش برگزید و در ایمان و اخلاص آنها هیچ گونه شک و تردیدی نداشت، اما انتخاب او بر منافقین تعلق گرفته بود. خداوند متعال می فرماید: « وَاختارَ مُوسی قَومَهُ سَبعِینَ رَجُلًا لِمیقاتِنا» (۱)

ص: ۱۷۱

۱- اعراف- ۱۵۵.

موسی هفتاد مرد از قوم خود را برای وعده گاه ما انتخاب کرد. تا آنجا که می فرماید «لَن نومِن لَکَ حَتّی نَری الله جَهرَةً فَاَخَذتکُم الصّاعِقَةُ» بقره-۵۵.

ای موسی ترا باور نکنیم تا خدا را آشکار ببینیم و صاعقه شما را بگرفت. وقتی که می بینیم انتخاب شدگان پیامبر فاسد بودند نه صالح، در حالی که او می پنداشت آنها صالح هستند در می یابیم که انتخاب اختصاص به کسی دارد که به ضمایر و سرایر وجود مردم آگاه است.

در جایی که منتخبین پیامبران به جای صالح، فاسد باشند، انتخاب هاجرین و انصار اعتبار و ارزشی ندارد.

سعد بن عبدالله قمی می گوید: سپس مولایمان، حضرت حسن بن علی، امام عسکری علیه السلام همراه با ان طفل مبارک برای اقامه ی نماز برخاستند و من نیز برگشتم و به جستجوی احمد بن اسحاق پرداختم و او گریه کنان به استقبالم آمد. از او پرسیدم: چرا تاخیر کردی و چرا گریان هستی؟ گفت جامه ای را که مولایم فرمودند گم کرده ام.

به او گفتم: تقصیری متوجه تو نیست، برو و حضرت علیه السلام را آگاه کن شتابان رفت و خندان برگشت و بر محمد و آلش علیهم السلام صلوات می فرستاد:

ص: ۱۷۲

پرسیدم خبر چیست؟ گفت: آن جامه را دیدم که زیر قدوم مولایم گسترده بود بر آن نماز می خواندند.

سعد می گوید: خدای را سپاس گفتم و پس از آن نیز چند روزی به منزل مولایمان رفتیم امام آن کودک گرانقدر را نزد آن حضرت مشاهده نکردیم.

(۱)

** *** **

دلبر برفت و دلشدگان را خبر نکرد *** یاد حریف شهر و رفیق سفر نکرد

یا بخت من طریق مروت فروگذاشت *** یا او به شاهراه طریقت گذر نکرد

شوخی مکن که مزغ دل بیقرار من *** سودای دام عاشقی از سر بدر نکرد

هر کس که دید روی تو بوسید چشم من *** کاری که کرد دیده ی من بی نظرنکرد

من ایستاده تا کنمش جان فدا چو شمع *** او خود ذر بما چو نسیم سحر نکرد

۳۲. السّلامُ علُیکَ یا کلَمه المَحمودُ، السّلامُ عَلَیکَ یا شَمسَ الشُّموسِ السّلامُ علیکَ یا مَهدیَّ الاَرضِ و عَینَ الفَرض:

۱- کمال الدین و تمام النعمه ص۴۵۱.

او کلمه الله است

سلام بر تو ای کلمه ی ستوده شده و سلام بر تو ای خورشید خورشیدها، سلام بر تو ای هدایت شده و هدایت کننده اهل زمین و ای چشمه دین.

او کلمه محمود است. خداوند تبارک و تعالی گاهی پیامبران خویش را تعبیر به کلمه فرموده است. «اِنَّما المَسِیحُ عِیسَی ابنُ مَریَمَ رَسولُ اللهِ وَ کَلِمَتُهُ» نساء ۱۷۱.

عیسی فرزند مریم به تحقیق فرستاده خدا و کلمه او بود.

«إذ قالت الملائکَهُ یا مریمُ اِنَّ الله یَبَشِّرُکَ بِکَلمَهِ مِنهُ اِسمُهُ المَسیحُ عیسی ابن مریمَ وَجیهاً فی الدُّنیا و الآخرَهَ و مِنَ المُقَّرَبینَ» (۱). زمانی فرشتگان گفتند: ای مریم! خداوند تو را به کلمه ای از خود که نامش عیسی بن مریم است، در دنیا و اخرت آبرومند و از مقربین است، مژده می دهد.

امام زمان کلمه الله است که «کَلِمَهُ اللهِ هِیَ العُلیا» توبه-۴۰. کلام خدا بلند مرتب است و او به قدرت لایزال الهی زنده و پا برجاست تا روزی که اذن پروردگار برای ظهورش صادر شود همان عیسی که نیز کلمه الله است در کنار حضرتش قرار گیرد و به او اقتدا نماید.

محمد بن مسلم می گوید از امام باقر علیه السلام شنیدم که فرمود: «حضرت قائم علیه السلام با رعبی که خدا بر دلهای دشمنان می اندازد، پیروز می شود، زمین برایش گشوده شده و گنجها و ذخایر نهانش آشکار

ص: ۱۷۴

۱- آل عمران-۴۵

خورشید خورشیدها

می گردد، سلطنت و احاطه حضترش شرق و غرب عالم را می گیرد و خداوند به توسط آن حضرت دین خود را جهانی می کند، اگرچه مشرکان کراهت داشته باشند و هیچ نقطه ای از زمین ویرانه نیست جز آنکه آن گرامی آباد می نماید بعد فرمود: «وَ یَنزِلُ روُحُ اللهِ عِیسی بنُ مَریَمَ علیهما السّلامُ فَیُصَلّی خَلفَهِ» و عیسی روح الله فرزند مریم علیهما السلام به زمین فرود می آید و پشت سر آن گرامی نماز می گذارند» (۱)

او شمس الشموس، خورشید خورشیدهاست:

*** ** ***

بیا به خانه که امید با تو برگردد *** هزار مرتبه خورشید، با تو برگردد

بیا شکوه شکفتن! که باز در نفسی *** بهار رفته به تبعید، با تو برگردد

من و غروب و غم و اضطراب چشمانی *** به راه مانده که امید با تو برگردد

بیا که کوچ کند ماتم از حریم دلم *** و شادمانه ترین عید، با تو برگردد

*** ** ***

رسول الله صلی الله علیه و اله می فرمود: «بهشت مشتاق چهار نفر از اهل بیت من است خداوند آنها را دوسا می دازد و مرا امر کرده است تا انها را دوست بدارم.

۱- بحار ج۵۲ ص۱۹۲.

علی بن ابی طالب، حسن و حسین علیهم السلام و مهدی (عج) که عیسی بن مریم علیه السلام پشت سر او نماز می خواند. (۱)

و نیز پیامبر صلی الله علیه و اله فرمود: مهدی علیه السلام، طاووس اهل بهشت است. (۲)

و هر که علاقه داشته باشد اهل بهشت باشد باید از نور شمس الشموس بهره مند باشد و تا نور ولایت و ارادت آن سرور بر دلش تابیده نشود مطمئن باشد که حتی بوی بهشت را استشمام نخواهد کرد و مرگ او مرگ جاهل است.

«مَن ماتَ و لَم یَعرِف اَمامَ زَمانِه ماتَ مِیتَهَ الجاهِلیّهِ» (۳). کسی که بمیرد و امام زمان خود را نشناخته باشد، مرده است مانند مردن اهل جاهلیت (یعنی در کفر و ضلالت).

از این روایت استفاده می شود که اولا بر هر مسلمان، امام شناسی واجب و لازم است و ثانیا شناختن امام مانند معرفت به خدا و رسول از اصول دین و ایمان است و اگر کسی به سراغ دیگران که صلاحیت و لیاقت چنین مقامی را ندارند برود اهل آتش و عذاب خواهد بود.

پیامبر صلی الله علیه و اله می فرمود: «مَعرفَهُ آلِ مُحمّد صَلّی الله و علیه و اله بَراهٌ مِنَ النّارِ وَ حُبُّ الِ مُحمَّدٍ جَوازُ

۱- مصباح الهدی ج۳ ص۳۰۴.
۲- بحار ج ۵۱ ص ۲۷۱.
۳- شرح المقاصد ج۲ ص۲۷۵

مهدی روی زمین و چشمه دین

الصرّاط وَالولایَهُ آلِ مُحمّدٍ امانٌ مِن العَذابِ» (۱)

معرفت به مقام والای آل محمد صلی الله علیه و اله برات آزادی از آتش جهنم است و دوستی آن بزرگواران جواز عبور از پل صراط و ولایت آن سروران امان از عذاب الهی است.

۱- ینابیع الموَدَّهص۲۲.

السّلامُ عَلیکَ یا مَهدِیَّ الاَرضِ وَ عَینَ الفَرضّ:

سلام بر تو ای مهدی روی زمین و ای چشم دین، عین در بین لغات عربی جزء لغاتی است که بیشترین معانی را دارد و در اینجا چه معنای چشم و یا چشمه گرفته شود وسعت علمی و عظمت مولایمان امام عصر (عج) را می رساند.

آنانی که تشنه معارف الهی و دین خدا هستند باید با دید ولایت و امامت به آن معارف آشنایی یابند و به سرچشمه ی زلال آن که در حال حاضر وجود نازنین حضرت بقیه الله روحی له الفداء است مراجعه کنند.

به سراغ غیر او رفتن دنبال سراب گشتن است و تشنه و ناکام برگشتن، همو فرمود: « اِنَّ الحَقَّ مَعنا و فِینا لا یَقُولَ ذالکَ سِوانا الّا کَذّابٌ مُفتَرٍ وَ لا یَدَّعیه غَیرُنا اِلا ضالٌّ غَویٌّ» (۱)

حق با ما و درباره ی ماست و کسی جز ما چنین ادعایی ننماید مگر آنکه دروغگو و افترا زننده باشد و غیر ما اگر چنین ادعایی را بنماید گمراه و فریبکار است.

پس خوشا به حال کسانی که هر چه دارند و سرمایه علمی و آگاهی آنان

ص: ۱۷۸

۱- بحار ج۵۳ ص۱۹۱.

نسبت به معارف الهی از طریق این خاندان مطهر است.

*** ** ***

گر همی جویی وصال یار را *** کن برون از قلب خود اغیار را

چونکه آن یعقوب شیخ المرسلین *** حب یوسف گشت در قلبش مکین

چونکه غیر آمدبه دل دلدار رفت *** شد مقام ظاهر و اسرار رفت

حقتعغالی خواست بیدارش کند *** فارغ از هر چیز جز یارش کند

مبتلایش کرد بر درد فراق *** ماه روی یوسفش شد در محاق

*** ** ***

امام رضا علیه السلام از شیعه ای پرسید: شما در قنوتنماز چه میخوانید؟

عرض کرد همـانکه بقیه مردم می خواننـد، فرمود: آنچه آنان (غیر شـیعه) میخواننـد تو مگو، بلکه اینگونه بخوان: «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ عَبْدَکَ وَ خَلِیفَتَکَ بِمَا أَصْلَحْتَ بِهِ أَنْبِیَاءَکَ وَ رُسُلَکَ وَ حُفَّهُ بِمَلَائِکَتِکَ وَ أَیِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ مِنْ عِنْدِکَ وَ اسْلُکْهُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ رَصَداً یَحْفَظُونَهُ مِنْ کُلِّ سُوءٍ وَ أَبْدِلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْناً یَعْبُدُکَ لَا یُشْرِکُ بِکَ شَیْئاً وَ لَا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ عَلَی وَلِیِّکَ سُلْطَاناً

أْذَنْ لَهُ فِی جِهَادِ عَدُوِّکَ وَ عَدُوِّهِ وَ اجْعَلْنِی مِنْ أَنْصَارِهِ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ» (۱)

بارالها، کار ظهور بنده ی شایسته و خلیفه راستینت (امام خدی) را اصلاح فرما.

همانگونه که کار پیامبران و فرستادگانت را اصلاح نمودی و از فرشتگانت نگاهبانی بر او بگمار و از سوی خویش با «روح القدس» او را یاری و پشتیبانی فرما و دیده بانانی از پیش رو و پشت سر همراه وی گردان تا از هر بدی نگاهش دارند و ترس و هراس او را به امن و امان دگرگون ساز که او ترا می پرستد و هیچ چیز را همتا و همانند تو نمی داند پس برای هیچ یک از آفریدگانت برتری و چیرگی نسبت به «ولّی» خودت قرار مده و او را در جهاد با دشمنت و دشمنش اجازت فرما و مرا از یاران او بشمار آور که همانا تو بر هر کاری توانائی.

*** ** **

ای وصل تو غایه المراد دل ما *** وی ذکر تو زیب و زیور محفل ما

اندر دل ما لشکر غم منزل کرد *** ز آنروز که دور گشتی از منزل ما

** *** **

۳۳. السّلامُ عَلیکَ یا وَجهُ اللهِ الذَّی لا یُهلَکُ وَلا یُبلی:

ص: ۱۸۰

۱- مکیال المکارم ج۲ ص۲.

وجه خدا

سلام بر تو ای وجه خدا که نه نابودی دارد و نه کهنه می شود.

«کُلَّ مَن عَلَیها فانٍ، وَ یَبقی وَجهُ رَبِّکَ ذُوالجلالِ وَ الاِکرامِ» (۱)

هر چه هست فانیشدنی است، وجه خدا ماندنیست که صاحب جلال و ارجمندی است. امام سجاد علیه السلام می فرمود: «نَحنُ وَجهُ اللهِ» تفسیر صافی ص۵۱۷.

مائیم وجه خدا. در دعای ارزشمند عرض می کنیم «اَینَ وَجهُ اللهِ الَّذی اِلَیهِ یَتَوجَّهُ الاَولِیا؟ کجاست آن وجه اللهی که اولیا و دوستداران حق به سوی او متوجه می شوند و به او روی می آورند؟ این بابویه سند خود از عبدالسلام بن صالح الهروی نقل می کند که به امام علیه بن موسی الرضا علیه السلام عرض کردم ای پسر رسول خدا صلی الله علیه و اله معنای این روایت چیست که ثواب «لا اله الا الله» نظر به وجه الله تعالی می باشد؟

فرمود: ای ابا صلت هر کس خدا را به وجهی از وجوه توصیف کند، به نحقیق کافر شده ولکن وجه الله پیامبران و رسولان و حجج اویند. اینها کسانی هستند که مردم توسط آنها به خدا توجه پیدا می کنند و نیز به دین و معرفت به او متوجه می شوند خداوند در این

۱- الرحمن-۲۴-۲۵.

باره می فرماید: «کُلَّ مَن عَلَیها فانٍ وَ یَبقی وَجهُ رَبِّک ذُوالجَلالِ و الِاکرامِ» (۱)

پس نظر به وجه الله یعنی نظر به ولی خدا امام عصر و روحی له الفداء، که مظهر صفات کمال و جلال الهی است، مولایمان امام زمان(عج) متخلق به اسماء حسنی است او از تمامی اسماء پروردگار بهره مند شده و در واقع وجه الله گردیده است.

صادق آل محمد صلی الله علیه و اله درباره ی کلام خدا عزوجل «وَ لِله الاسماءُ الحُسنَی فَادعُوُه بِها» (۲). برای خداوند اسما نیکی است خدا را با آن اسما بخوانید، فرمود: «نَحنُ و الله الاسماء الحُسنی الَّتی لا یَقبِلُ اللهُ مِنَ العِبادِ عَمَلاً اِلّا بِمَعرفَتِنا» (۳)

به خدا سوگند مائیم آن اسماء الحسنی که خداوند متعال عملی را از بندگان خویش قبول نمی کند مگر به سبب معرفت ما.

در توضیح حدیث باید گفت که اسم دال بر مسمس است و به قدر دلالت، معنی را نشان می دهد و چون ائمه طاهرین علیهم السلام ادلاّء علی الله هستند یعنی به وجود انها حق ظاهر گشته و ایشان نماینده و مظهر اتم اوصاف اویند پس برای معرفت حقتعالی و شناخت اوصاف و اسماء او باید از طریق اهل بیت علیهم السلام وارد شد.

۱- تفسیر برهان ج۴ ص۲۶۷.

۲- اعراف-۱۸۰

۳- کافی ج۱ ص۱۴۳.

دعای قنوت اباصالح المهدی(عج)

دعای قنوت اباصالح المهدی(عج)

۳۴. یا من لا یُخلِفُ المیعادَ اَنجِزلی ما وَعَدتَنِی وَاجمع لی اَصحابی وَ صبِّرهُم، وانصُرنِی عَلی اَعدائِکَ وَ اَعداءِ رَسُولِکَ:

ای خدایی که خلف وعده نمی کنی آنچه به من وعده داده ای، ادا کن! یارانم را گرد هم آور و به آنان استقامت و شکیبایی بده و مرا بر دشمنانت و دشمنان پیامبرت پیروز فرما.

از این دعا استفاده می کنیم که امام عصر روحی له الفدا، خود نیز برای فرج و پیروزیش دعا می کند و برای اصحاب و یاران صدیقش نیز دعا می کند و از خداوند برایشان صبر طلب می نماید.

انتظار بدون صبر معنا ندارد. انتظار یعنی شکیبایی در برابر تمام ناملایمات جسمی و روحی. شخص منتظر باید بسوزد و بسازد. غم فراق و اضطراب دل و لحظه شماری کردن برای آمدن مولا و از همه سخت تر حفظ ایمان در آخر الزمان همه و همه لازمه اش صبر است.

رسول الله صلی الله علیه و اله فرمود: «یَاتِی عَلَی النّاس زَمانٌ الصّابِرُ عَلی دِینِهِ مِثلُ القابِضِ عَلَی الجَمَرهِ بِکَفَّهِ» (۱)

ص: ۱۸۳

۱- مستدرک الوسایل ج۱۲ ص۳۳۰.

زمانی برای مردم فرا می رسد که اگر کسی بخواهد صابر بر دینش باشد مثل کسی است که جزئی از آتش را کف دست نگه دارد!

بیائیم کاری کنیم مشمول دعای سرور و مولایمان شویم که اگر او در حق ما دعا کند قطعا مستجاب است.

در دعای منسوب به حضرت (عج) می خوانیم:

«اللّهُم ارزُقنا تُوفیقَ الطّاعَهِ وَ بُعدَ المَعصِیَهِ وَ صِدقَ النیهِ و عِرفانَ الحُرمَهِ و اَکرمنا بِالهُدی و الِاستِقامَهِ... و عَلی الفُقراء بالصّبرِ و القِناعَهِ...

پروردگارا! توفیق طاعت و بندگی و دوری از گناه وصداقت در نیت و شناخت حرام عنایت کن و بر ما کرامت فرما راه درست و بردباری و شکیبایی را و برای فقراء صبر و قناعت را.

امام زمان علیه السلام نگران ناشکیبایی دوستان خود است که مبادا در چرخش روزگار تغییر ماهیت دهند و به گناه و نافرمانی پروردگار متعال مشغول شوند و در برابر شداید صبر و تحمل خود را از دست بدهند.

«رَبَّنا اَفرِغ عَلَینا صَبراً و ثَبِّت اَقدامَنا» (۱)

پروردگارا صبر و استقامت را بر ما فرو ریز و گامهای ما را استوار بدار.

۱- بقره-۲۵۰.

با مدعی مگوئید اسرار عشق و مستی *** تا بی خبر بمیرد در رنج خودپرستی

عاشق شو ار نه روزی کار جهان سرآید *** ناخوانده نقش مقصود از کارگاه هستی

دوش آن صنم چه خوش گفت در مجلس مغانم *** با کافران چه کارت گر بت نمی پرستی

آن روز دیده بودم این فتنه ها که برخاست *** کز سرکشی زمانی با ما نمی نشستی

** *** **

مسیح بن مریم علیهما السلام می فرمود: «اَنَّکُم لا تُدرِکونَنَّ ما تُحِبُّونَّ الّا بِصبرِکُم ما تَکرَهونَ» (۱)

شما به آنچه دوست دارید نخواهید رسید، مگر با صبر در برابر آنچه ناخوش دارید.

پیامبر صلی الله علیه و اله به اباذر فرمود: «فَاِنَّ فِی الصَّبرِ عَلی ما تَکرَهُ خَیراً کثیراً» (۲)

به تحقیق در صبر بر انچه ناخوش داری، خیر فراوانی نهفته است.

پس امام مهدی روحی له الفداء بهترین دعا را در حق یاران راستین خویش فرمود:

«وَاجمَع لِی اَصحابِی وَصَبِّرهُم» یارانم را گرد آور و به آنان شکیبایی ده.

ص: ۱۸۵

۱- میزان الحکمه ج۶ ص۲۹۸۵.

۲- مکارم الاخلاق ج۲ ص۳۷۷.

ساقیا برخیز و درده جام را *** خاک بر سر کن غم ایام را

دود آه سینه نالان من *** سوخت این افسردگان خام را

محرم را ز دل شیدای خود *** کس نمی بینم ز خاص و عام را

صبر کن حافظ به سختی روز و شب *** عاقبت روزی بیا بی کام را

*** ** ***

همان طور که در پیش گفته شد صبر یکی از شاخص های یاران و منتظران حضرت مهدی (عج) است.

انتظار، آماده باش و تحصیل آمادگی های لازم است برای آنچه که مورد نظر است. انتظار، آماده باشی در سایه صبر و مقاومت است. در همین زمینه امام صادق علیه السلام فرمود: «مَن دِینِ الائِمَّهِ اِنتِظارُ الفَرَج بِالصَّبرِ» (۱)

یکی از نشانه های دین امامان، انتظار فرجی است که به صبر حاصل آید. «وَ الصّابرینَ فِی الباساء وَ الضّراءِ وَ حینَ البَاس، اوُلئِکَ الَّذینَ صدقُوا وَ اولئِکَ هُمُ المُتَّقُونَ» (۲)

و صابرین در هنگام رنج و سختی به حقیقت راستگویان هستند و انها پرهیز کارانند. امام رضا

۱- بحار ج۵۲ ص۱۲۲.

۲- بقره-۱۷۷.

علیه السلام در ضمن حدیثی فرمود: «فَامَّا السُنّهُ مِن وَلیّهِ فالصبَرُ فِی البَاساءِ وَ الضَّرّاءِ» (۱)

سنتی که بایـد از امامن معصوم بیاموزیـد صبر در برابر سـختیها و ناملایمات است. همان طور که همه ائمه ما در سـختی به سـر بردند و مقاومت کردند و همگی به شهدت رسیدند ما نیز که مدعی پیروی آن عزیزان هستیم اگر دوست داریم نشانی از نشانه های یاران حضرت مهدی روحی ل الفداء، را داشته باشیم باید صبور و مقاوم باشیم.

صـبر از اخلاـق الهی است، خداونـد به حضـرت داود علیه السـام سـفارش می فرمود: « تَخَلَّق بِاَخلاـقِی وَ اِنَّ مِن اَخلاـقِی اَنّی اَنَا الصّبورُ» (۲)

به اخلاق من متخلق شو که همانا من از صابران می باشم.

و چقدر زیبا و محکم فرمود عبد کامل خدا امیرمومنان علیه السلا:

«فَاستَدرکُوا بَقیَّهَ اَیّامِکُم وَاصبِروُا لَها اَنفُسَکُم... وَلا تُرَخِّصُوا لِاَنفُسِکسم فَتَذهَبَ بِکُمُ الرُّخَصُ فِیها مَذاهِبَ الظَّلَمَهِ» (۳)

بقیه عمر خود را دریابید و در روزهای باقیمانده از عمر صبور و شکیبایی پیش گیرید و نفسهای سرکش خود را فرصت ندهید که این فرصتها، شما را به راه های ستمکاران می برد.

۱- بحار ج۷۵ ص۶۸.

۲- محجه البیضاء ج۷ ص۱۰۷.

۳- نهج البلاغه خطبه ۸۵.

خداوند تبارک و تعالی یک سلسله واجبات و محرمات و مکروهات و مستحبات برای ما مقرر داشته که رعایت انها را طاعت و بندگی نامند و همه خوبان عالم و کسانی که ملقب به لقب بندگی شدند و مدال پر افتخار عبد به آنها عنایت شده به خاطر ان بوده که در انجام فرامین و دستورات الهی ریاضت کشیده و تن خاکی را همراه با روح علوی به صبوری دعوت کرده اند.

مقید شدن به نماز اول توام با حضور قلب و انجم روزه ی ماه مبارک رمضان همراه با امساک زبان و چشم و گوش و دل از هر لغزش و گناه، رفتن به سفر ملکوتی و پر مشقت حج با ان همه مناسک، پرداخت زکات و خمس و سایر حقوق واجب و مستحب و گذشت از مال و ثروتی که به جان بعضی بسته شده و از همه مهمتر امر به معروف و نهی از منکر و جهاد در راه خدا با مال و جان و دفاع از حریم ولایت اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام همه و همه نامش طاعت و بندگی است و رمز صحت و قبولی اش صبوری است.

ص: ۱۸۸

یوسف حسنی تو این عالم چو چاه *** وین رسن صبر است از امر اله

حمد لله کین رسن آویختند *** فضل و رحمت را به هم آمیختند

امام باقر علیه السلام فرمودند: «مَن صَبَر واستَرجَعَ وَ حَمِدَ اللهَ عندَ المُصیبَهِ فَقَد رَضیَ بِما صَنَعَ اللهُ وَ وَقَعَ اَجرُهُ عَلی اللهِ وَ مَن لم یَفعَل ذلک جَری علیهِ القضاءُ و هوَ ذَمیمٌ وَ اَحبَطَ اللهُ اَجرَهُ» (۱)

هر کس صبر را پیشه خود کند و در هنگام وقوع مصیبت بگوید:

«اِنَا لِلهِ وَ اِنّا اِلَیهِ راجِعونَ» و حمد و سپاس پروردگار را نماید به تحقیق به آنچه را که خداوند برایش خواسته رضایت داده و پاداشش با باریتعالی است و هر کس چنین نکند قضاء الهی بر او جاری خواهد شد در حالیکه مورد مذمت واقع شده و اجرش نیز ضایع خواهد شد.

۱- بحار ج۱۷ ص۹۶.

دعای معرفت

دعای معرفت:

۳۵. «اللّهُمّ عَرِّفْنِی نَفْسَک فَإِنَّکَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِی نَفْسَکَ لَمْ أَعْرِفْ رَسُولَکَ اللّهُمّ عَرِّفْنِی رَسُولَکَ فَإِنَّکَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِی رَسُولَکَ لَمْ أَعْرِفْ حُجّتَکَ اللّهُمّ عَرِّفْنِی حُجّتَکَ فَإِنَّکَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِی حُجَّتَکَ ضَلَلْتُ عَنْ دِینِی اللهم لا تُمتنی میتَةً جاهلیَّةً و لا تُزِغ قلبی بعدَ اذ هدیتنی:

پروردگـارا! خود را به من بشـناسان که اگر تو را نشـناختم پیامبرت را نخواهـم شـناخت. الها پیامبرت را به من بشـناسان که اگر پیامبرت را نشـناختم حجت خود را نخواهم شـناخت. پروردگارا را حجتت را به من بشـناسان که اگر حجتت را نشناختم گمراه در دینم خواهم شد، خدایا مرا با مرگ جاهلیت نمیرن و پس از آنکه هدایتم نمودی دلم را گرفتار گمراهی مفرما.

ایـن دعـای مبسـوط و مفصـلی اسـت کـه معروف به دعـای معرفت در زمـان غیبت است. مرحـوم شـیخ طوسـی اعلی الله مقـامه الشـریف در مصباح المتهجد ص۴۱۱ از اَبـا عمر و العمری نقـل نموده است. آغـاز دعـا، همان طور که ملاحظه کردیـد ارتباط نزدیک و زنجیره ای با مبحث توحید و نبوت و امامت دارد.

کسـی که خدا را نشناخت قطعا پیامبر خدا را نیز نخواهد شناخت و کسی که پیامبر را نشناخت وصی پیامبر و حجت خدا را نیز نخواهد شناخت و در نتیجه

ص: ۱۹۰

گمراه ذدر دین شده و مرگ او مردن جاهلیت و گرفتار زیغ و انحراف در دین خدا خواهد شد.

احساس نیاز برای شناخت مقام ولایت و امامت از اینجا سرچشمه می گیرد که هر مسلمان حداقل این احتمال را می دهد که خداوند بعد از رحلت پیامبر اسلام صلی الله علیه و اله که برای امت سرپرست و راهبری معین نهموده و اگر کسی در شناختن ان مسامحه کند عذری در پیشگاه پروردگار نخواهد داشت.

و از آن گذشته رابطه ی عمیق و غیر قابل انفکاکی که بین شناختن خدا و رسول و امام موجود است ما را وادار به کاوش در شناختن مقام ولایت و امامت مینمایـد. به این دلیل که هر سه معرفت مکمل یکدیگرنـد، شناختن خدا وابسته به شناخت مقام نبوت است و شناخت مقام نبوت مربوط به شناخت حجت خداست و بی خبری از مقام حجت خدا گمراهی و ضلالت در دین است.

در کتاب شریف غبت نعمانی (ص۱۳۴) روایتی را از امام صادق علیه السلام آورده و از قول زراره نقل می کند که حضرت فرمودند: اگر زمان غیبت ما حضرت قائم علیه السلام را درک کردی این دعا (معرفت) را بخوان)!

ص: ۱۹۱

وقتی خداوند اطاعت امر را واجب می شمرد آیااین کار بدون شناخت او ممکن است در قسمتی از دعا بود که «اللّهُمَ لا تُمتنی میتَةً جاهِلّیَةً» دقیقا اشاره به روایت معروف نبوی است « مَن ماتَ وَ لم یَعرفُ اِمامَهُ ماتَ مِیتهً جاهِلِیَّةً » (۱)

هر کس بمیرد و امام خود را نشناخته باشد با مرگ جاهلیت مرده است. نتیجه انکه کسانی که امامت را از اعتقادات خود منها کردند گمراه در دینه شدند. البته اماتی که از جانب خدا و رسول تعیین و تایید شده باشد چون باید بین حجت و امام با رسول خداوند تبارک و تعالی سنخیت و ارتباط نزدیک وجود داشته باشد و هر کسی را نسزد مدعی این مقام باشد.

در آیه ولایت «انَّما وَلیّکُم الله و رسُولهُ و الَّذینَ آمَنوُا الّذینَ یُقیمُون الصَّلوه و یوتُون الزَّکوهَ و هُم راکِعون» (۲)

ولی شما فقط خداست و پیغمبر او و کسانی که ایمان دارند و کسانی که بر نماز مداومت کنند و در آن حال که رکوع می گذارند زکات دهند. و یا در ایه اولی الامر «اَطِیعُوا اللهَ و اطِیعُوا الرَّسُولَ و اَولِی الاَمرِ مِنکُم» (۳)

ص: ۱۹۲

۱- کافی ج۱ ص۳۷۷.

۲- مائده ۵۵.

۳- نساء-۶۲.

خدا را اطاعت کنید و پیامبر او و اولئی الامر خویش را اطاعت کنید.

براستی آیا نباید بین انکه در حال رکوع زکات داده در بحث ولایت و اولی الامر با رسول و خداوند متعال ارتباط نزدیک و سنخیت باشد و یا هر فرد نالایقی می تواند سرپرست و اولی الامر مردم باشد؟

جمله «و لاـتُزِغ قَلبِی بَعدَ اِذ هَدَیتَنی» اشاره به آیه ۸ سوره مبارکه آل عمران است«رَبَّنا لا تُزِغ قُلوُبَنا بَعدَ اِذهَدیتَنا وَهَب لَنا مِن لَّدُنکَ رَحمَهً اِنَّکَ اَنتَ الوَهّابُ» پروردگارا دلهایمان را بعد از آنکه هدایت فرمودی مایل به باطل مفرما و از جانب خویش به ما رحمت بخش، زیرا که بسیار بخشنده ای.

زیغ حالتی است که انسان همواره در مسائل زندگی اعم از مادی یا معنوی و اعتقادی به سراغ راه باط می رود.

دل زائغ با باطل سنخیتی پیدا می کند که همیشه بدون استثناء جذب باطل می شود.

« و اِذ قالَ مُوسی لِقَومِهِ یا قَومِ لِم تُوذُونَنی و قَد تَعلَمُونَ اِنِّی رَسُولُ اللهِ اِلیکُم فَلَمّا زاغُوا اَزاغَ اللهُ قُلوُبَهُم وَ اللهَ لاـ یَهدِی القَومَ الفاسِقینَ» (۱)

به یاد آور زمانی را که موسی به قوم خود گفت: ای قوم من! چرا مرا اذیت می کنید در حالیکه می دانید من رسول خدا برای شما هستم؟!

۱- صف-۵.

وقتی انها از راه حق منحرف شدند، خداوند هم دلهایشان را منحرف ساخت، زیرا که خداوند مردم فاسق را هداست نمی کند.

در عصر غیبت بسیاری راه زیغ را بر می گزینند و از راه راست و مسیر اهلبیت علیهم السلام جدا می شوند و درباره ی امام مهدی روحی له الفداء گرفتار تردید و انحراف می گردند.

مولایمان امیرالمومنان علی علیه السلام وضع اخر الزمان را اینگونه پیش بینی می فرماید:

« فَعِنْدَ ذَلِکَ أَخَذَ الْبَاطِلُ مَآخِذَهُ، وَ رَکِبَ الْجَهْلُ مَرَاکِبَهُ، وَ عَظُمَتِ الطَّاغِيَهُ، وَ قَلَّتِ الدَّاعِيَهُ، وَ صَالَ الدَّهْرُ صِيَالَ السَّبُعِ الْعَقُورِ، وَهَدَرَ فَنِيقُ الْبَاطِلِ بَعْدَ کُظُومٍ وَ تَوَاخَى النَّاسُ عَلَى الْفُجُورِ، وَ تَهَاجَرُوا عَلَى الدِّينِ، وَ تَحَابُّوا عَلَى الْکَذِبِ، وَ تَبَاغَضُوا عَلَى الصِّدْقِ.فَإِذَا کَانَ ذَلِکَ کَانَ الْوَلَدُ غَيْظا، وَ الْمَطَرُ قَيْظا، وَ تَفِيضُ اللِّئَامُ فَيْضا، وَ تَغِيضُ الْکِرَامُ غَيْضا، وَ کَانَ أَهْلُ ذَلِکَ الزَّمَانِ ذِئَابا، وَ سَلَاطِينُهُ سِبَاعاً، وَ أَوْسَاطُهُ أُکَّالاً وَ فُقَرَاؤُهُ أَمْوَاتاً، وَ غَارَ الصِّدْقُ، وَ فَاضَ الْکَذِبُ، وَاسْتُعْمِلَتِ الْمَوَدَّهُ بِاللِّسَانِ وَتَشَاجَرَ النَّاسُ بِالْقُلُوبِ، وَ صَارَ الْفُسُوقُ نَسَباً، وَ الْعَفَافُ عَجَباً، وَ لُبِسَ الْإِسْلَامُ لُبْسَ الْفَرْوِ مَقْلُوباً. » (۱)

در ان هنگام باطل راه های خود را می پیماید و ثبات پیدا می کند و جهل نفوذ می نماید و عمل ستمکار بزرگ جلوه خواهد کرد. در این موقع دعوت به حق

ص: ۱۹۴

۱- نهج البلاغه خطبه-۱۰۷.

اندک و کم خریدار و روزگارش مثل درنده ای خونخوار حمله ور می گردد.

باطل آرام، آرام برخیزد و چون شتر نر بانگ برآورد. مردم در انجام گناهان به یکدیگر کمک می کنند. ولی در کار دین و شریعت از هم دوری می جویند. در دروغگویی با هم دوستی می ورزند و در راستگویی با هم دشمنی می کنند.

در این موقع پسر وسیله رنج پدر و قطرات باران داغ و گرم می گردد. انسانهای پست زیاد می شوند و جوانمردان مثل آبی که در زمین فرو می رود از بین می روند.

مردم در آن زمان گرگان درنده می شوند، زمامداران هم خوی درندگی خواهند داشت. مردم ضعیف طعمه ی آنها شده، مستمندان چون مردگان خواهند بود.

سرچشمه ی صداقت خشک می شود و در عوض دروغ جریان پیدا می کند مردم به زبان با یکدیگر دوستی می کنند، ولی در دل با هم دشمن اند. گناه و نافرمانی وسیله الفت می شود. پاکدامنی موجب تعجب خواهد شد و اسلام همچون پوستینی وارونه می گردد!

ص: ۱۹۵

۳۶. وَلَیِّن قَلبِی لِوَلیِّ اَمرِکَ وَ عافِنِی مِمّا اِمتَحَنتَ بِهِ خَلقَکَ و ثَبِّتنِی عَلی طاعَهِ وَلِّی اَمرِکَ، اَلَّذی سَتَرتَهُ عَن خَلقکَ:

پروردگارا دلم را برای صاحب فرمانت مطیع و نرم کن و مرا در عرصه های امتحان هایی که از بندگانت می کنی عافیت بخش و در فرمانبری از صاحب امرت استوارم ساز، همان کسی که از دید بندگانت پنهانش کرده ای.

چه دعای زیبا و شیرینی« وَلَیِّن قَلبِی لِوَلیِّ اَمرِکَ »

*** ** ***

دل مرا پرنده محبت اوست *** دیده آیینه دار طلعت اوست

من که سر در نیاورم به دو کون *** گردنم زیر بار منت اوست

تو و طوبی و ما و قامت یار *** فکر هر کس به قدر همت اوست

** *** **

نرمی دل نسبت به یوسف زهرا(ع) نعمت بزرگی است و تا کسی به این مرحله نرسد از حلاوت و شیرینی آن مطلع نخواهد بود.

** *** **

فقیر و خسته به درگاهت امدم رحمی *** که جز ولای توام نیست هیچ دست آویز

ص: ۱۹۶

احیاء قرآن بدست او

باید دوستش داشته باشی تا دلت به او نرم و مطیع شود. چون حقیقت محبت رابطه ای است که محبت را به محبوب متصل می کنـد و اصولا جـذبه های محبوب است که محب را به خود جلب می کنـد و گاهی این جذبات ان قدر زیاد و فراوان است که آنی و کمتر از آنی محبت را از محبوب غافل نمی نمایـد. چه کنیم که دلمان نسبت به ولی امر خـدا حضـرت مهـدی ارواحح العالمین له الفداء مطیع و نرم شود.

بایـد دل را از اغیـار تخلیه کرده و رهـا و آزاد به او فکر کرد و ارتباط مـداوم معنوی با هر بهانه ای با حضـرتش برقرار نمود. تا مادامی که اسارتهای نفسانی هست و گرفتار پوچیها و عناوین پست دنیا هستیم چیزی به ما ندهند.

*** ** ***

تا هست غم خودت نبخشانیدت *** تا با تو، تو هست هیچ ننمایدت

تا از خود و هر دو کون فارغ نشوی *** این در مزن ای خواجه که نگشایندت

** *** **

۳۷. اللّهُمَّ و اَحیِ بِوَلیِّکَ القُرانَ... و اَحیِ بِهِ القُلوبَ المَیِّتَهَ، وَ اَحکِم بِهِ الحُدودَ المُعَطَّلَهَ وَ الاحکامش المُهمَلَهَ حَتّی لا یَبقی حقٌّ اِلّا ظَهَرَ:

ص: ۱۹۷

احیاء دلهای مرده به برکت او

خـدایا به واسـطه امام عصـر(عـج) قرآن را زنده کن و دلهای مرده را حیات بخش و احکام و حدود تعطیل و ترک شده را برپا کن تا حقی نماند مگر اینکه ظاهر گردد. زنده کردن قرآن به اقامه احکام و حدود تعطیل شده ی آن است آگر قران تنها مورد احترام و تبرک در کارها و قراردادهای اجتماعی ما قرار گیرد ولی واجبات و محرمات و دسـتورات حیات بخش ان ترک شود همان چیزی است که رسول الله صلی الله علیه و اله از ان گله داشتند.

«وَ قالَ الرَّسُولُ یا رَبِّ اِنَّ قَومَ اِتَّخَذُوا هذَا القُرآنَ مَهجُورًا » (۱)

پیامبر گفت: پروردگارا قوم من، قرآن را متروک قرار داده اند.

قرآن احکام قضاء و معاملات، قراردهای اجتماعی و خانوادگی، احکام سیاست داخل و خارجی داید که به بسیاری از آنها در سطح دنیا و حتی کشورهای اسلامی عمل نمی شود.

مولایمان علی علیه السـلام پیش بینی فرمود که زمانی فرا می رسـد: «کانَّهُم اَئِمَّهُ الکِتابِ وَ لَیسَ الکِتابُ امامَهُم، فَلَم یَبقَ عِندهُم مِنهُ اِلا اِسمُهُ وَ لا یَعرِفُونَ الّا خَطَّهُ و زِبرَهُ»(۲)

ص: ۱۹۸

۱- فرقان-۳۰.

۲- خطبه- ۱۴۷ نهج البلاغه.

گویی که آنـان پیشوایـان قرآننـد نه قرآن پیشوای آنـان، پس، در میـان آنـان از قرآن جز نامش، چیزی باقی نمانـدو جز خط و رسمش، چیز دیگری از آن نشناسند.

رسـول الله صـلی الله علیه و آله در تفسـیر آیه شـریفه ۱۲۱ سوره بقره «یَتلُونَهُ حَقَّ تِلاوَتِهِ» آن را چنـان که حث لاـوت ان اسـت تلاوت می کنند، فرمود «یَتَّبِعُونَهُ حَقَّ اِتّباعِهّ» (۱)

یعنی آنچنان که باید و شاید پیروی می کنند.

و این هم اه سرد مولایمان علی علیه السلام:

« أَوِّهِ عَلَی إِخْوَانِیَ الَّذِینَ تَلَوُا الْقُرْآنَ فَأَحْکَمُوهُ وَ تَدَبَّرُوا الْفَرْضَ فَأَقَامُوهُ أَحْیَوُا السُّنَّهَ وَ أَمَاتُوا الْبِدْعَهَ دُعُوا لِلْجِهَادِ فَأَجَابُوا وَ وَثِقُوا بِالْقَائِدِ فَاتَّبَعُوهُ » (۲)

دریغ و دردا، بر آن برادران من که قران را تلاوت کردند و استوارش گردانیدند و درباره ی فرایض آن، اندیشیدند و آنها را بر پا داشـتند و سـنت پیامبر را زنـده نگه داشـتند و بدعت را میراندند. به جهاد فراخوانده شدند و اجابت کردند و به رهبر خویش اطمینان کردند و از او پیروی نمودند.

و این هم گله حضـرت جواد علیه السلام «هر امتی، آنگاه که کتای اسمانی خود را رها کرد و دور افکند، خداوند علم ان را از انان گرفت و آنگاه که دشمنان

ص: ۱۹۹

۱- در المنثور سیوطی ج۱ ص۲۷۲.

۲- نهج البلاغه خطبه ۱۸۲.

خود را به دوستی و سرپرستی گرفتند، خداوند آن دشمنان را برایشان ولایت و حکومت داد.

دور افکندن کتاب، به این بود که حروف و کلمات آن را برپا داشتند و معنایش را تحریف کردند، کتاب را می خوانند و روایت می کنند امام آن را رعایت نمی کنند و به کار نمی بندند. نادانان از این که آن را خوب می خوانند و حفظ می کنند، خوشحالند و دانایان از این که آن را رعایت نمی کنند و به کار نمی بندند اندوهناکند. امام عصر(عج) قرآن را از مهجوری و احکام ان را از تعطیلی در می آورد و در عصر دولت کریمه اش قانون اساسی حکومت قرآن است.

امیرالمومنین درباره ی عصر ظهور حضرت مهدی روحی له الفداء، می فرماید: «یَعطِفُ الهَوی عَلَی الهُدی اِذا عَطَفُوا الهُدی عَلَی الهَوی، وَ یَعطِفُ الرَّایَ عَلَی القُرآنِ اِذا عطَفُوا القُرآنَ عَلَی الرَّایِ»

هوای نفس مغلوب هدایت و رستگای خواهد شد و این در حالی است که مردم هدایت را به هوای نفس تبدیل کرده اند و نیز رای آنها پیرو قران می شود و در حالی که تا ان زمان قران را تابع رای خود قرار داده اند.

«فَیُریکُم کَیفَ عَدلُ السِّیرَهِ، و یَحیِی مَیِّتَ الکِتابِ و السُّنَّهِ»

ص: ۲۰۰

زیارتی دیگر درباره ی آن حضرت

در آن زمان «حضرت بقیه الله علیه السلام» روش اجرای عدالت را به شما می آموزد و انچه از قرآن و سنت مرده زنده می نماید. (۱)

«اَینَ المُدَّخَرُ لِتَجدیدِ الفَرائِضِ وَ السُّنَنِ، اَینَ المُتَخَیَّرُ لِاِعادَه الملَّهٔ وَ الشَّریعَهِ، اَین المُومَّل لِاِحیاءِ الکِتابِ وَ حُدُودِهِ، اَین مُحیِی مَعالِمِ الدِّینِ و اَهلِهِ»

در فرازی از دعای ندبه عرض می کنیم: کجاست ان ذخیره الهی برای تازه کردن واجبات و سنتهای دین؟ کجاست، انتخاب شده برای بازگرداندن کیش و آیین؟ کجاست ان آقایی که آرمان زنده کردن قرآن و حدودش به دست او انجام می گیرد؟ و کجاست زنده کننده آثار دین، و اهل دین؟

** *** **

ای شمع جهان افروز بیا *** وی شاهد عالم سوز بیا

ای مهر سپهر قلمرو غیبت *** شد روز ظهور بروز بیا

ای طائر سعد فرخ رخ *** امروز تویی پیروز بیا

روزم از شب تیره تر است *** ای خود شب ما را روز بیا

ما دیده براه تو دوخته ایم *** از ما همه چشم مدوز بیا

ص: ۲۰۱

۱- نهج البلاغه خطبه ی -۱۳۸.

عمریست گذشته بنادانی *** ای علم و ادب آموز بیا

شد گلشن عمر خزان از غم *** ای باد خوش نوروز بیا

من مفتقر رنجور توام *** تا جان بل است هنوز بیا

*** ** ***

در قسمتی از دعای این فصل از خدای تبارک و تعالی خواستیم که «و اَحی بِهِ القلوب المیُّتهَ»خدایا دلهای مرده را به وجود مام عصر(عج) زنده کن.

دل مرده محروم از درک حقایق، بی عاطفه و بی درد نسبت به مسایلی است که در اطراف صاحب آن می گذرد.

دل مرده ها اسراف کار و متجاوز به بیت المال و حقوق مردمند.. برای آنان فرقی نمی کند که هموطنشان محتاج نان شب خود باشند و آنان غذاهای الوان و مراسمهای پر خرج برای برپایی جشن ها و مهمانی های خود بگیرند.

طبق آماری که به طور مستند در ساهلی اخبر به دست آمده فقرا فقیرتر و ثروتمندان هر روز ثروتمندتر می شوند.

ص: ۲۰۲

ولایت او سبب قبولی اعمال

اسراف کاری یکی از شاخصه های دل مردگی است. امام علی علیه السلام فرمود: «وَیَح المُسرِفِ ما اَبعَدَهُ عَن صلاحِ نَفسِهِ و استِدراکِ امرِهِ» غرر الحکم

بیچاره اسراف کار! چه دور است از اصلاح نفس و جبران کردن کار خود. همان گرامی باز فرمود: «مَن کانَ لهُ مالٌ فَایّاهُ و الفسَادَ، فَانَّ اِعطاءَکَ المالَ فِی غَیرِ وَجهِهِ تبذیرٌ و اسرافٌ و هُوَ یَرفَعُ ذکرَ صاحِبِهِ فی النّاسِ و یَضعُهُ عندَاللهِ» (۱)

هر که ثروتی دارد مبادا آن را تباه کند، زیرا صرف کردن بی مورد آن ریخت و پاش و اسراف است و این کار او در میان مردم بلند آوازه می کند اما نزد خدا بیمقدار می سازد.

زیارتی دیگر درباره ی آن بزرگوار:

۳۸. ، فَمَنْ جاءَ بِوِلایَتِکَ وَاعْتَرَفَ بِامامَتِکَ قُبِلَتْ اَعْمالُهُ وَصُدِّقَتْ اَقْوالُهُ وَتَضاعَفَتْ حَسَناتُهُ وَمُحِیَتْ سَیِّئاتُهُ، وَمَنْ عَدَلَ عَنْ وِلایَتِکَ وَجَهِلَ مَعْرِفَتَکَ وَاسْتَبْدَلَ بِکَ غَیْرَکَ کَبَّهُ اللهُ عَلی مَنْخَرِهِ فِی النّارِ، وَلَمْ یَقْبَلِ اللهُ لَهُ عَمَلاً وَلَمْ یُقِمْ لَهُ یَوْمَ الْقِیامَهِ وَزْناً:

مولای من ای صاحب الزمان هر که ولایت تو را بپذیرد و به امامت اعتراف کند اعمالش قبول گردد و گفتارش تصدیق شود و پاداش کارهای خوبش دو چندان و کارهای بدش محو خواهد شد.

۱- بحار ج۷۸ ص۹۷

و هر که از ولایت تو عدول کند و تو را نشناسد و تو را با دیگری عوض کند، خداوند او را صورت به آتش دوزخ خواهد انداخت و عملی را از وی نمی پذیرد و وزنه ی عملی و ارزشی در قیامت نخواهد داشت.

از عبارات فوق جایگاه بزرگ و نقش مهم ولایت و ارادت به چهارده معصوم و به ویژه حضرت صاحب الزمان (عج) معلوم می شود.

امروزه هزاران نفر از مردم جهان مشتاقند شیعه و امامان شیعه را بشناسند و درباره اهمیت معرفت به آنها مطالبی بدانند.

و این یک تکلیف است که ما را در معرفی آن بزرگواران و امام حی حضرت بقیه الله روحی له الفداء و رمز قبولی اعمال در پرتو قبول ولایت، با قلم و بیان و تبلیغات وسیع با وسایل ارتباطی جدید روز قدمی برداریم.

کوتاهی و قصور در این زمینه خشم و عذاب الهی را در بردغارد. این چیزی است که رسول خدا صلی الله علیه و اله بدان اشاره فرمودند:

«لا یعذب الله هذا الْخلْق الا بذنوب الْعلماء الذین یكْتمون الحق من فضْل علی و عتْرته علیه السلام، اَلا اِنَّهُ لَم یَمشِ فوقَ الارضِ بعدَ النّبیینَ وَ المرسَلینَ اَفضلُ مِن شیعَهِ علیِّ بن ابیطالب علیه السلام الّذینَ یَظهِرونَ اَمرهُ وَ

یَنشرونَ فَضلَهُ، اُولئِکَ تَغشاهُمُ الرَّحمَه وَ تَستَغفِرُ لَهُمُ الملائِکَهَ، الویلُ کلَّ الوَیلُ لِمَن یَکتُمُ فضلَهُ» (۱)

خداونـد تبارک و تعالی ملتی را عذاب نمی کند مگر به گناه و لغزش اندیشـمندان آنها، یعنی همانهایی که حقایق فضایل علی علیه السلام و عترت او را کتمان می کنند!

آگاه باشـید کسی بر روی زمین بعد از پیامبران و مرسلین افضل از پیروان علی بن ابی طالب علیه السلام نیست، همان هایی که معارف آن حضرت را آشکار می کنند و فضائلش را نشر می دهند.

اینهـا هسـتند کسانی که رحمت الهی بر سـرشان سایه گسترده و فرشـتگان برای آنها اسـتغفار می کننـد پس وای بر کسانی که فضائل علی علیه السلام را کتمان می نمایند.

بـا توجه به روایت فوق تـادیب نسـل امروز به ولاـی محمـد و آل یـک وظیفه است و بر پـدران و مـادران لاـزم است که درس ولایت و اهمیت آن را از کودکی به فرزنـدان خویش بیاموزند چنانکه باز پیامبر صـلی الله علیه و اله فرمود: «اَدّبُوا اَولادَکُم عَلی ثلاثِ خِصالٍ، حُبِّ نَبِیِّکُم وحُبِّ اَهل بَیتِهِ و عَلی قَراءهِ القُرآن» (۲)

ص: ۲۰۵

۱- الدِّمعه الساکبه ص۸۲.

۲- ینابیع الموده ج۲ ص۱۲۸

فرزندان خود را به سه چیز تادیت نمایید: دوستی پیامبرتان، دوستی اهل بیت گرامیش و تلاوت قرآن.

ابی ذر غفاری که اشکارا ولای علی علیه السلام را به مردم یادآوری می کرد پیرامون خانه های مردم مدینه به سان توفان می گذشت و با صدای بلند بانگ می زد که «اَدّبُوا اَولادَکُم عَلی حُبِّ علی و مَن اَبی فَانظُروا فِی شَانِ اُمّهِ» (۱)

آئین زندگانی را بر اساس حب و دوستی لی علیه السلام به فرزندان خود تعلیم دهید، آنکه از این کار خودداری ورزد درباره ی مادرش مطالعه به عمل آورید. یعنی حق دارید در طهارت مولد چنین فردی تردید نمایید.

امام شناسی واجب و لازم است همان طور که خداشناسی و پیامبر شناسی واجب و لازم است و بهترین گواه بر این ادعا روایتی است که به طور متواتر وارد شد و بارها بدان اشاره کرده ایم.

رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمود: «من ماتَ وَ لَم یعرف امام ماته ماتَ مِیتهً جاهلیهٍ» (۲)

کسی که بمیرد و امام زمان خود را نشناخته باشد مرده است مانند مردم اهل جاهلیت (یعنی در کفر و ضلالت)

ص: ۲۰۶

۱- تاریخ شیعه ص۴۸.

۲- شرح المقاصد ج۲ ص۲۷۵.

در عبارت دعا بود «فَمَن جاءَ بِولایَتِکَ واعتَرَفَ بِامامَتِکَ قُبِلَت اَعمالُهُ» هر که ولایت تو را بپذیرد و به امامت اعتراف کند، اعمالش قبول گردد.

پس رمز قبولی اعمال، ولایت و پذیرش امامت مولایمان حضرت صاحب علیه السلام و سایر ائمه طاهرین علیهم السلام است.

محمد بن مسلم می گوید: به امام جعفر صادق علیه السلام عرض کردم، بعضی از مردم را مشاهده می کنیم جدیت در عبادت دارند و با خشوع بندگی می کنند ولی اقرار به ولایت ائمه علیهم السلام ندارند و حق را نمی شناسند آیا این عبادات و خشوع، آنها را نفعی می بخشد؟

امام علیه السلام فرمود: محمد! مثل اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و اله مثل همان خانواده ای است که در بنی اسرائیل بودند. هر یک از آن خانواده که چهل شب عبادت می کرد و پس از آن دعایی می نمود، مستجاب می شد.

یک نفر از همان خانواده چهل شب را به عبادت گذرانید، بعد از آن دعا کرد ولی مستجاب نشد، خدمت حضرت عیسی علیه السلام آمد و از وضع خود شکایت کرد، آنگاه از خداوند راجع به آن مرد درخواست کرد. خطاب رسید عیسی! این بنده من از راه و دری

ص: ۲۰۷

که نباید وارد شده! او مرا می خواند با اینکه در قلبش نسیت به نبودت تو شک وجود دارد، اگر ان قدر دعا کند که گردنش قطع شود و انگشتانش از هم بپاشد، دعایش را مستجاب نخواهم کرد.

عیسی علیه السلام رو به او کرده و فرمود: «تَدعُو ربَّکَ و اَنتَ فِی شَکٍّ مِن نَبیّهِ؟ خدای خود را می خوانی در حالیکه درباره ی پیغمبرش شک داری؟! عرض کرد آنچ فرمودی واقعیت دارد از خدا بخواه این شک را از دل من بزداید. حضرت عیسی علیه السلام دعا کرد خداوند او را بخشید و «صارَ فی حَدِّ اَهل بیتهِ» به مقام سایر آن خانواده نایل شد. (۱)

«وَ مَن عَدلَ عَ وِلایَتِک وَ جَهلَ مَعرفَتَکَ وَ استبدلَ بِکَ غَیرَکَ کَبَّهُ اللهُ عَلی مَنخَرهِ النّار وَ لم یَقبلِ اللهُ لَهُ عَمَلاً و لَم یُقِم لَهُ یَومَ القیامَهِ وَزناً: و هر که عدول کند از ولایت و تو را نشناسد و بجای تو دیگری را پیشوا بداند خدا با صورت در آتش سرنگونش می کند و عملش را نپذیرد و ارزشی در قیامت نخواهد داشت.

*** ** ***

ز پیر عقل، سوال کرد و چه گفت *** ای ز نور تو روشن چراغ انسانی

به غیر حب علی طاعتی تواند بود *** که خلق را برهاند ز قید نیرانی

ص: ۲۰۸

۱- کافی ج۲ ص۴۰۰

جواب داد که لا والله این سخن غلط است *** دو بیت بشنو از من ار سخندانی

بحق قادر بیچون خدای سبحانی *** بحق جمله کروبیان روحانی

که دشمنان علی را نماز نیست درست *** اگر چو سینه اشتر کنند پیشانی

*** ** ***

رسول الله صلی الله علیه و اله فرمود: « لشو اَنَّ عَبداً عَبَدَ اللّه بَینَ الرُّکنِ وَالمقامِ اَلفُ عامٍ، ثُمَّ عام، وَ ل یَکُن یُحِبُّنا اَهلَ البیتِ لَکَبَّهُ اللّهُ عَلی مِنخَرِهِ فی النّار» (۱)

اگر بنـده ای خداونـد تبارک و تعالی را بین رکن و مقام هزار سال عبادت کنـد، و بار دیگر هزار سال عبادت کند ولی ما اهل بیت را دوست نداشته باشد. خداوند او با صورت به آتش خواهد انداخت.

۱- صراط مستقیم ج۲ ص۴۹.

۳۹. السَّلامُ علیکَ یا قطبَ العالمِ، السَّلامُ عَلیکَ یا امامَ المَسیح:

سلام بر تو ای محور عالم و سلام بر تو ای پیشوای حضرت مسیح علیه السلام.

امام عصر (عج) قطب و نقطه مرکزی جهان است؛ دایره ممکنات به اذن دا با محوریت و کرکزیت وجود نازنین او در حرکت و گردش است که اگر او باشد. «لَساخَتِ الاَرضُ بِاَهلها» زمین اهلش را فرو می برد و همه چیز بهم می ریزد.

اهل لغت، قطب را ملاک و مدار چیزها و مهمتر قوم و کسی که مدار کارها به وجود او باشد معنا می کنند.

در اصطلاح فیزیک دو انتهای پیل یا باتری الکتریکی و در اصطلح جغرافیا، هر یک از طرفین محور کره ی زمین که آنها را قطب شمال و قطب جنوب می گویند.

قطب به معنای مدار چیزها و مهمتر قوم مورد سوء استفاده عده ای منحرف و مرید باز قرار گرفته و مریدانشان تا حد شرک خاکسار و زبون مدعیان قطبی گری آنها شده اند.

تنها وجودی که لیاقت چنین منصب و عنوان را دارد وجود امام معصومس و منصوب از جانب خداست و هم اینک قطب عالم مولایمان بقیه الله ارواح العالمین له الفداء است.

ص: ۲۱۰

عنوان قطب عالم برای امام زمان علیه السلام چیزی شبیه قائم عالم است.

گرچه سایر امامان معصوم هم قطب عالم و هم قائم ئبودنـد ولی کیفیت برای امام زمان (عـج) با سایر ائمه فرق می کند و دایره حکومت و دولت کریمه حضرت جهانی است و وجود هر نوع مانع، از بین رفتنی و نابود شدنی است.

«و قُل جاءَ الحقُّ و زَهَق الباطل اِنَّ اباطلَ کانَ زَهوقاً» فرمود: زمانی که قائم علیه السـلام قیام نمایـد، دوران دولت سپری خواهد شد.

در حـالی که امـامن معصوم قبل از آن گرامی، گرفتار طاغوتهای زمان و دولت های باطل بودنـد و در میان ائمه طاهرین علیهم السـلام تنها کسـی که توانست حکومت اسـلامی تشکیل دهد امیرالمومنین علی علیه السلام بود ولی طبق گوه تاریخ در مدت چهار سال و نه ماه حکومت حضرت سه جنگ بزرگ را بر آن بزرگوار تحمیل کردند و بالخره به دست یکی از

حامیان جنگ نهروان یعنی خوارج، آن حضرت به شهادت رسید.

عبـدالعظیم حسـنی رضوان الله علیه می گویـد: به امـام جواد علیه السام عرض کردم، امیـدوارم شـما همان قائم اهل بیت محمد صلی الله علیه و اله باشید که زمین را از عـدل و داد پر می نمایـد همـان گـونه که مملـو از ظلم و بیـداد شـده باشـد فرمود: ای ابوالقاسم ما اهل بیت پیامبر صـلی الله علیه و اله جلگی قائم به امر خدا و هدایت کننده به دین خدا هستیم، اما من آن قائمی که خداوند به وسیله او زمین را از لوث وجود کفار و منکرین پاک می سازد. و سرسر گیتی را از عدل و داد سرشار می گرداند، نیستم، او کسی است که ولادتش از مردم مخفی او از دیده آنها پنهان و هم نام رسول الله صلی الله علیه و اله و هم کنیه اوت و او و کسـی است که زمین زیر پایش پیموده می شود و هر دشواری بر او آسن می گردد... یاران او به عدد اصحاب بدر سیصد و سـیزده تن می باشـند و از دورترین نقاط جهان گرد او جمع می شود و این فرموده خداوند است که در هر جا باشید خداوند همه شـما این تعـداد از مردم زمین گرد او جمع شونـد او ظهور می نمایـد و چون شـمار یـارانش به ده هزار رسـد به اذن خـدا خروج می نماید و پیوسته دشمنان خدا را

به هلاکت می رساند تا اینکه خداوند متعال خشنود شود، در اینجا عبدالعظیم فرمود گفتم: ای سرور من چگونه امام قائم از خشنودی خداوند آگاه می گردد؟ فرمود: چون خداوند، رحم در دل او افکند. (۱)

السَّلام علیکَ یا امام المسیح:

سلام بر تو ای پیشوای مسیح علیه السلام.

طبق روایاتی که از فریقین رسیده مقتدا و پیشوای حضرت مسیح علیه السلام، امام زمان علیه السلام است.

محمد به مسلم از امام باقر علیه السلام ذیل این آیه شریفه «وَ اِن مِن اهلِ الکتابِ اِلّا لَیُومِنُنَّ بِهِ قَبلَ مَوتهِ. وَ یَومَ القیامهِ یَکون عَلیهم شهیداً» نساء-۱۵۹.

هیچ کس از اهل کتاب نیست مگر آنکه پیش از مرگ خوی به مسیح ایمان میآورد و در روز قیامت مسیح بر آنها گواه خواهد بود.

نقل می کند که فرمود: «اِنَّ عیسی علیه السلام یَنزلُ قَبلَ یومِ القیامهِ اِلی الدُّنیا فلا یبقی اَهلُ مِلَّهٍ یَهودیّ وَ لا غیرُهُ اِلّا اَمَنوا به قبلَ مَوتِهم، و یُصلّی عِیسی خَلفَ المَهد علیه السلام.» (۲)

عیسی علیه السلام قبل از قیامت به دنیا نازل می شود تمام یهودیان و غیر آنها به او ایمان میآورند قبل از

۱- بحار ج ۵۱ ص ۱۸۷.

۲- ینابیع الموده ص ۴۲۲.

آنکه از دنیا بروند و عیسی علیه السلام در نماز پشت سر امام مهدی علیه السلام اقتدا می کند.

در روایت دیگر در تذکره الخواص ص۳۷۷ آمده: «یَجمعُ المَهدی و عیسی بن مریم فَیَجیُ وَقتُ الصَّلوه فَیقولُ المهدی لعیسی: تَقَدَّم فَیقولُ عیسی اَنتَ اَولی بالصَّلوه فَیُصلّی عیسی و رائه ماموماً» (نقل از منتخب الاثر) حضرت عیسی بن مریم و امام عصر روحی له الفداء کنار هم قرار می گیرند، وقت نماز فرا می رسد. امام مهدی علیه السلام به عیسی علیه السلام می فرماید: شما جلو بایستید! عیسی علیه السلام می فرماید: شما سزاوارترید به امامت و عیسی پشت سر آن گرامی می ایستد و به حضرت اقتدا می کند.

همین حرکت عامل می شود که عده ی زیادی از پیروان حضرت عیسی علیه السلام دست از مخالفت و ستیز با امام عصر علیه السلام بردارند و تسلیم حضرت شده و به حقانیت مکتب اسلام و اهلبیت علیهم السلام پی برده و مسلمان شوند. همسویی و یکدلی حضرت مسیح و حضرت بقیه الله سلام الله علیهما موج پشتیبانی مردمی زیادی را ایجاد می کند. ملتهای غربی و اروپایی که اکثریت مسیحیت را تشکیل می دهند با دولت حضرت مهدی علیه السلام اعلام همبستگی می کنند.

ص: ۲۱۴

دعای ندبه:

۴۰. لَیتش شعری اینَ اَستَقَرَّت بِکَ النّوی، بَل اَیُّ اَرضٍ تُقِلُّکَ اَو ثَری، اَبِرضوی اَو غَیرها، اَم ذی طُوی:

کـاش می دانسـتم دوری من بـا تو تـا کجـاست و در چه زمین و خـاکی سـاکن هستی، آیا در کوه رضوایی یا جایی دیگر یا در ذی طوی.

عَزیزٌ عَلَیَّ اَن اَرَی الخلقَ وَ لا تُری و لا اَسمَعُ لَکَ حسِیساً و لا نَجوی:

چه سخت است بر من که دیده باز کنم همه را ببینم و تو را نبینم و از تو نفسی و رازی را نشنوم:

یکی از مباحثی که درباره ی امام عصـر روحی له الفداء مطرح است. محل سـکونت حضـرت است و هیچکس نمی تواند ادعا کند که آن گرامی در جای معی سـکونت دارند و اگر حضرت را در هر نقطه ای از کره زمین زیارت کنند دلیل نمی شود که محل سکونت دائمی حضرت آنجاست.

در احادیث وارد شده است که در موسم حج امام علیه السلام حاضر می شود اعمال حج را بجا می آورد او مردم را می شناسد اما مردم او را نمی شناسند» (۱)

امام رضا علیه السـلام درباره ی حضـرت خضـر علیه السـلام فرمود: «وَ اِنَّهُ لَیحضُرَ المراسِمَ فیقَضی جَمیع المناسِکَ وَ یَقِفُ بِعرَفَهِ فَیُومِّنُ علی دُعاءِ المومنینَ

۱- بحار ج۵۲ ص۱۵۲.

آقا کجا سکونت دارد؟

وَ سَیونَس اللهُ بِهِ وَحشهَ قائمنا علیه السَّلام فی غَیبتهِ وَ یَصِلُ بِهِ وَحدته» (۱)

جناب خضر علیه السلام در مراسم حج شرکت می کند و تمام مناسک را بجا می آورد و در عرفات وقوف می کند و به دعای مومنین آمین می گوید و خداوند او را مانوس قائم ما علیه السلام در عصر غیبتش قرار می دهد تا حضرتش از تنهایی بدر آید.

بر همین اساس بیشترین جایی که در موسم حج اهل ایمان و شیعیان می توانند بوی عطر مهدی را استشمام کنند در وقوف عرفات است.

زیرا که در بقیه اعمال حج معمولا حجاج متفرق هستند ولی بدون استثناء در نیم روز عرفه همه حجاج حضور دارند چرا که این وقوف جزء ارکان حج است نتیجه آنکه قطعا امام عصر روحی له الفداء و حضرت خر علیه السلام نیز حضور دارند.

بَل اَیُّ اَرضٍ تُقِلُکَ اَوثَری. در چه خاک و سرزمینی ساکن هستی؟

مسکن آن گرامی تعیین نشده جزیره خضراء و سرداب و نقاط دور دست و اماکن مقدسه هیچکدام جای سکونت قطعی حضرن نیست.

او بین مردم زندگی و رفت و آمد می کند ولی حضرتش را نمی شناسند.

۱- بحار ج۵۲ ص۱۵۲. به نقل از کافی.

آیا زن و فرزند دارد؟

سدیر صیرفی از امام صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: «امام عصر (عج) از این جهت به حضرت یوسف علیه السلام شباهت دارد که برادران یوسف با اینکه عاقل و دانا بودند و قبلا هم با وی معاشرت داشتند، وقتی بر او وارد شدند؛ تا خود را معرفی ننمود او را نشناختند و با این که بین او و یعقوب بیش از هجده روز راه فاصله نبود، یعقوب از وی اطلاعی نداشت پس چرا این مردم انکار می کنند که خدا همین عمل را نسبت به حجت خود حضرت صاحب الامر نیز انجام می دهد؟ آن جناب هم در بین مردم تردد کند و در بازارشان راه می رود و بر فرششان قدم بگذارد ولی او را نشناسند و به همین وضعزندگی کند تا هنگامی که خدا اذنش دهد، خودش را معرفی نماید. (۱)

درباره ی داشتن همسر و فرزند برای امام زمان علیه السلام دلایلی در دست داریم که موضوع ازدواج آن جناب و وجود اولاد را برای حضرت اثبات کند. البته ممکن است آن حضرت به طوذ ناشناس ازدواج کرده و اولاد ناشناسی هم داشته باشد و هر طور صلاح بداند عمل کند چنانکه در بعضی از دعاها به ذریه و اهل ایشان اشاره شده است.

و ما هم حق انکار نداریم بنابراین امر ازدواج و داشتن فرزندان برای آن بزرگوا جزء اسرار است که

۱- بحار ج ۵۲ ص ۱۵۴.

هنوز فاش نشده است و قدر مسلم آن است امام علیه السلام اهل و عیال دارند.

در حدیثی امام صادق علیه السلام فرمود: «کَاَنّی اَری نُزول القائِمِ فی مَسجِدِ السَّهلَهٍ بأُهلِهِ و عیالِهِ» (۱)

مثل آن است که دارم می بینم قائم علیه السلام در مسجد سهله فرود آمده همراه با اهل و خانواده!

به هر تقدیر محل استقرار دائمی حضرت برای ما مشخص نیست و به تحقیق آن حضرت با طی الارض در هر مکان می توانند حضور یابند و داشتن زن و فرزند برای ایشان قابل نفی نمی باشد.

۴۱. بِنَفسی اَنتَ مِن تِلاءِ نِعَمٍ لا تُضاهی بِنَفسی اَنتَ مِن نصیفِ شَرَفٍ لا یُساوی، اِلی متی اَحارُفیکَ یا مولایَ:

جانم فدای تو که نعمت دیرینه ای هستی که مانند ندارد، جانم فدای تو که قرین شرافتی هستی که برابری ندارد تا کی مولای من سر گردانت باشم؟!

حماد بن ابی زیاد نقل می کند که از مولایم موسی بن جعفر علیه السلام در تفسیر کلام خدا «وَاسبَغَ علیکم نِعَمَهُ ظاهرَهً وَ باطِنَهً» (۲)

«نعمت های خویش آشکارا و نهان بر شما کامل کرده» پرسیدم، فرمود: «النِّعَمَهُ الظّاهِرَهُ الامامُ الظّاهرِ وَ الباطِنَهُ الِامامُ الغائبِ» (۳)

۱- بحار ج۵۲ ص۳۱۷.

۲- لقمان-۲۰.

۳- تفسیر برهان ج۳ ص۲۸۷.

نعمت دیرینه یا نعمت ولایت

نعمت ظاهری امام ظاهر و نعمت باطنی امام غایب می باشد.

نعمت ولایت و امامت سرمایه سعادت دنیا و آخرت ماست به این دلیل که امامت باطن نبوت و نبوت وابسته به توحید است.

نعمت وجود امام عصر روحی له الفداء نعمت دیرینه ای است که مانند ندارد و هر که از نعمت ولایت محمد و آل او بهره مند است فقیر نیست و هر که اول ثروتمند دنیا باشد و محروم از این نعمت فقیر است.

مردی از شیعیان به محضر امام صادق علیه السلام شرفیاب شد و از فقر و تنگدستی شکایت نمود، امام علیه السلام فرمود:

« اَنتَ مِن شیعَتِنا و تَدَّعی الفقرَ و شیعتُنا کُلُّهُم اغنیاء»

تو از دوستان مایی و اظهار فقر و تنگدستی می کنی با اینکه تمام شیعیان ما بی نیاز و غنی هستند.

آنگاه فرمود ترا تجارت پرفایده ای است که بی نیازت کرده عرض کرد آن تجارت چیست؟

فرمود: اگر کسی از ثروتمندان بگوید روی زمین را برای تو پر از ثروت می کنم و از تو می خوام دوستی و ولایت اهل بیت پیغمبر را از قلب خود خارج کنی و نسبت به دشمنان آنها دوستی و محبت پیدا نمایی آیا حاضر می شدی این کار را بکنی؟ عرض کرد: نه ای پسر رسول خدا اگر چه دنیا را پر از طلا بنماید!

ص: ۲۱۹

فرمود: پس تو فقیر نیستی، بینوا کسی است که سرمایه تو را نداشته باشد، آنگاه حضرت مقداری مال به او بخشید و مرخص شد» انوار نعمانیه ص۳۴۹.

امام علیه السلام نعمت الهی است آن هم نعمت دیرینه؛ نعمتی که از ابراهیم علیه السلام آغزا شد و «وَ اِذابتلی اِبراهیمَ رَبُّهُ بِکلماتٍ فاتَّمُنَّ قال اِنِّی جاعِلُکَ للناسِ اماماً» (۱)

و به یاد آورید آن زمانی را که خدای ابراهیم او را به اموری گوناگون امتحان کرد و او همه را به جا آورد. خداوند فرمود: من تو را امام مردم قرار دادم. آیات متعددی در قران است کع تفسیر نعمت به ولایت و امامت شده است ابن شهر آشوب از امام باقر علیه السلام در بیان کلام خداوند که می فرماید. «یَعرفونَ نِعمتَ اللهِ ثُمَّ یُنکرونها وَ اَکثَرُهُم الکافرونَ» (۲)

نعمت خدا را می شناسند و باز آن را انکار می کنند و بیشترشان کافرند روایت کرده که فرمود: «عَرَفَهُم ولایَةَ علیٍّ و اَمَرَهُم بِولایَتِهِ ثُمَّ اَنکَروا بعدَ وَفاتهِ» (۳)

ولایت علی علیه السلام را معرفت پیدا کردند ولی پس از وفات آن حضرت آن را انکار نمودند.

ص: ۲۲۰

۱- بقره-۱۲۴.

۲- نحل-۸۳.

۳- مناقب ابن شهر آشوب ج۳ ص۹۹.

قاسم بن ضحاک از ابی حفض صائغ از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: «ثُمَّ لَتُسئَلُنَّ یومَئِذٍ عنِ النَّعیمِ» تکاثر-۸.

آنگاه در روز قیامت از این نعمت بازخواست می شوید: «واللهِ ما هُوَ الطَّعامُ و الشَّرابُ و لکن ولایَتُنا اُهلَ البیتِ» تفسیر برهان ج۴ ص۵۰۳.

قسم به خدا مراد از نعیم، غذا و آب نیست بلکه ولایت ما اهل بیت است.

اِلی متی اَحارُ فیکَ یا مولایَ

مولای من تا کی سرگردانت باشم؟

واله و حیرانی در مسیر آقا خود حکایت از شوق و ذوق دوستان حضرتش می کند.

سرگردان امام روحی له الفداء به طور دائم در فکر اوست و برای فرجش دعا می کند و برای خود برنامه هایی را تدارک می بیند تا شاید روزی به مراد خود برسد.

گاهی با خواندن دعاهای مربوطه و زیارات و گا با تشرف به مشاهد مشرفه و گاه به نیت حضرت نیابت آن گرامی خدمت به خلق می کند.

چیزی که در ذکر و دل عاشق او وصف کردنی نیست التهاب و اضطراب و سوز و ناله ی شب و روز اوست.

نتوان به قلم نوشت شوقش *** گر پیر خاک شود از بیم

ص: ۲۲۱

پاک باختگان حضرت دوست خوب جایی زلف خود را گره زده انـد. بر خلاف دیگران که به جاهای غیر مطمئن و زودگذر و فانی شدنی دل بسته اند

*** ** ***

بیا که با تو بگویم ملامت دل *** چرا که بی تو ندارم مجال گفت و شنود

بهای وصل تو گر جان بود خریدارم *** که جنس خوب مبصّر به هر چه دید خرید

چو ماه روی تو در شام زلف می دیدم *** شبم به روی تو روشن چو روز می گردد

به لب رسید مرا جان و بر نیامد کام *** بسر رسید امید و طلب بسر نرسید

ز شوق روی تو حافظ نوشت حرفی چند *** بخوان به نظمش و در گوش کن چو مروارید

** *** **

سرگردانی در ره دوست بـا سـرگردانی مردمی که برای امرار معـاش و رسـیدن به خواسـته هـای مـادی و دنیایی خویش دارند متفاوت است.

ایـن سـرگردانی و حیرانی یعنی محبـت و ارادات بـه حضـرت (عـج) و او را واسـطه فیض و حامـل ولا-یت مطلقـه دانسـتن؛ این سرگردانی و واله بودن یعنی برطرف کردن موانع و فاصله بین خود و آقا و

مداومت بر تبعیت دستورات و آنچه مورد رضایت اوست.

سرگردان امام عصر روحی له الفداء، از نافرمانیهای که کرده غصه می خورد و در تلاش توبه نصوح است تا شاید جلب رضایت حضرت را بنماید.

در جامعه کبیره خطاب به ذوات مقدسه معصومین عرض می کنیم:

«یا اَولیاءَ اللهِ اِنّ بینی و بَین الله عزَّوَجَلَّ ذُنوباً لا یَاتی علیها اِلا رِضاکم، فَبِحقِّ مَن اَئتَمَنَکُم علی سِرّهِ وَاستَرعاکُم آمرِ خَلقِهِ وَ قَرَنَ طاعَتَکم بطاعَتِهِ لَمّا الستوهبتُم ذُنوبی وَ کُنتُم شُفعایی».

ای اولیای خدا، بین من و بین هدای عزوجل گناهانی هست که جز رضا و خشنودی شما آن گناهان را از میان بر نمیدارد پس شما را قسم می دهم به حق آن خدای که شما را امین سرّ خود گردانید، و محافظت امر خلق خود را به شما واگذار نمود، و طاعت شما را مقرون به طاعت خود فرمود، که نزد خدا برای من شفاعت کنید، و از او بخشش گناهانم را بخواهید.

البته این رضایت به آسانی به دست نمی آید و صلاحیت لازم است و این صلاحیت هم جز با اطاعت از خدای متعال و عمل به دستورات پیامبر و آل علیهم السلام حاصل نمی شود.

ص: ۲۲۳

راه رسیدن و تلاقی با او

فقیر و خسته به درگاهت آمدم رحمی *** که جز ولای توام نیست هیچ دست آویز

بیا که هاتف میخانه دوش با من گفت *** که در مقام رضا باش و ز قضا مگریز

میان عاشق و معشوق هیچ حایل نیست *** تو خود حجاب خودی حافظ از میان برخیز

** *** **

۴۲. هَل الَیکَ یابنَ اَحمَدَ سَبسلٌ فَتُلقی:

ای زاده احمد آیا به سویت راهی هست که به دست آید؟

راه رسیدن و تلاقی با امامان چیست، چه کنیم که چون سید بحر العلوم و شیخ مفید و شیخ انصاری و همه کسانی که توفیق دست یابی به حضرتش را یافتند ما نیز به توفیق دیدار او نایل آییم.

لازم نیست کارهای بسیار بزرگ و درشت انجام دهیم.

گاهی یک کار ساده ولی خالصانه مورد توجه حضرت قرار می گیرد و ما را مورد لطف و عنایت خویش قرار می دهد.

خدا رحمت کند حاج آقا فخر را که از مکروهات هم اجتناب می کرد ولی به گفته ی خودش هیچ کدام از اعمالش مثل این کار رضایت حضرت را جلب نکرد وی می گوید: من مادر علویه ای داشتم و فلج و زمین گیر شده بود، تمام خدمات او را خود برعهده

گرفتم، حتی حمام و شست و شوی او را؛ من گمان می کنم، خدمت به مادر، مرا مورد عنایت حضرت قرار داد.

گاهی مخالفت با هوای نفس و چیزی که مرا شدیدا مورد علاقه است وسیله ی راهیابی به اوست مولایمان علی علیه السلام از رسول الله صلی الله علیه و اله نقل می کند که فرمود: «اِنَّ الجَنَّهَ حُقَّت بِالمَکارهِ وَ اَنَّ النّارَ حُفَّت بالشَّهواتِ، وَاعلموا اَنَّهُ ما من طاعهِ اللهِ شَیٌ اِلّا یَاتی فِی کُرُه و ما مِن مَعصیَهِ اللهِ شیٌ الّا یَاتی فی شَهوهٍ فَرَحِمَ اللهُ رَجُلاً نَزَعَ عن شَهوَتهِ و قَمَعَ هَوَی نَفسِهِ، فَاِنّ هذهِ النَّفسَ اَبعَدُ شَیٍ مُنزِعاً و اِنَّها لا تَزال تنزعُ اِلی معصیهٍ فی هَوی» (۱)

رسیدن به بهشت تحمل سختی ها را می طلبد و آتش جهنم پیچیده به شهوات است. بدانید که به طور قطع طاعات الهی همواره با سختی ها انجام می گیرد و معمولا گناهان و نافرمانی از دستورات پروردگار با شهوات و میل و رغبت اتفاق می افتد.

بنابراین خدا رحمت کند آن انسانی را که شهوتش را مهار کند و هوای نفس خویش را سرکوب نماید بسیار دشوار است که این نفس را که پیوسته خواهان نافرمانی و بوالهوسی است از شهوت دور نماییم.

حالا اگر کسی این دشواری را تحمل کرد قطعا به بسیاری از خوبیها دست می یابد که از جمله آنها

۱- نهج البلاغه خطبه-۱۷۵.

راهیابی به اوست

او یادآور رسول الله صلی الله علیه و اله است

دست رسی به وجود نازنین امام عصر روحی له الفداء، خواهد بود.

-اللهمَ وَ نَحنُ عَبیدُکَ التّائِقونَ اِلی وَلیّکَ المذَکِّرِ بِکَ وَ بِنَبّیکَ خَلقتَهُ لَنا عِصمَهً وَ مَلاذاً وَ اَقمتَه لَنا قواماً وَ معاذاً و جَعَلتَهُ للمومنینَ مِنّا اماماً فَبَلِّغهُ مّنّا تَحیه و سلاماً:

خدایا ما بندگان توایم که شیفته به ولی تو هستیم همان که یادآور تو و پیامبرت می باشد. همان که خلقش کردی تا پناه و نگهدارمان باشد. همان که او را برای ما قوّت زندگی و پناهگاه قرار دادی و امام مومنانش نمودی پس تحیت و سلام ما را به آن عزیز ابلاغ فرما.

امام زمان سلام الله علیه یادآور خدا و رسول است، همه خدا پرستان عالم چشم انتظار مصلحی را می کشند که دین خدا و احکام خدا را در دنیا گسترش دهد و رهایی بخشد.

او یادآور رسول خداست زیرا که هر چه پیامبر در زمینه اسلام و حکومت اسلامی در کره زمین بیان کرد و به اجرا در نیامد، او لباس عمل بر آنها می پوشاند و نام و یاد جد بزرگوارش را زنده می کند.

او احیاگر تمام قوانین الهی و نبوی است او سیره جدش را به طور آشکار پیاده خواهد کرد.

ص: ۲۲۶

در عصر امام زمان (عج) علیم صیح در هر خانه ای وارد می ود و کانون های تحصیل و تدریس برای مردان و زنان همه جا تشکیل می گردد تا آنجا که امام باقر علیه السلام فرمود: «توتوُنَ الحکمَهَ فی زَمانهِ حَتّی اَنَّ المَرئَهَ لَتَقضیَ فی بَیتِها بِکِتابِ اللهِ وَ سُنّهَ رَسولهِ صلی الله علیه و اله» غیبت نعمانی ص۲۷۹.

در دوران حضرت مهدی (روحی له الفداء) حکمت به شما داده خواهد شد در حدی که زن در خانه ی خودش نشسته باشد و از روی کتاب خدا و سنت رسول خدا صلی الله علیه و اله قضاوت کند.

شاید گفته شود هم اینک که مولا و سرورمان در غیبت است آیات و نام او و سخن گفتن درباره حضرتش نیز یادآور خدا و رسول او خواهد بود؟

پاسخ آری است. به این دلیل که در تمام دعاها و زیارات مربوطه به حضرت (عج) در ابتدا استغاثه به پروردگار و بازگویی معارف و فرهنگی است که بنیان گذارش پیامبر عظیم الشان اسلام حضرت محمد صلی الله علیه و اله بوده است.

نمازی که معرف به نماز امام زمان علیه السلام است شیخ راوندی در دعوات راوندی ص۸۹، علامه ی مجلسی از سید بن طاووس در بحار ج۹۱ ص۱۹۱ و حسن بن مثله از امام زمان (عج) نقل می کند در کتاب صحیفه ی مهدویه ص۱۱۷ که البته منحصر به مسجد

او پناه و مایه قوت ماست

جمکران نیست همه جا می توان خواند. این نماز هم یادآور خداوند تبارک و تعالی است و هم یادآور رسول الله صلی الله علیه و اله. زیرا که همگی اتفاق نظر دارند که وقتی «اِیّاکَ نَعبُدُ وَ اِیّاکَ نَستعینُ» رسیدید آن را صد مرتبه بگویید و در پایان نماز صد مرتبه بر محمد و آل محمد صلوات بفرستید.

خَلَقتَهُ لَنا عِصمَهً وَ مَلاذاً، وَ اَقَمتَهُ لَنا قواماً وَ ملاذاَ و جَعَلتَهُ للمومنینَ مِنّا اماماً، فَبَلِّغهُ مِنّا تحیَّهً وَ سلاماً:

او پناه و مایه قوت و امام ماست. پشت گرمی به آن نازنین همه رغم و غصه ها را برطرف و باعث نیروی فوق العاده و استقامت ما در برابر هجوم فرهنگی و حتی نظامی دشمنانمان می شود.

باور داشتن به اینکه آقا دعا گوی دوستانش هست و آنها را فراموش نمی کند به انسان قوت قلب می بخشد.

سید بزرگوار علی بن طاووس رحمه الله علیه در کتاب مهج الدعوات می نویسد که در سامرا بودم، هنگام سحرگاه این مقدار از دعای حضرت را شنیدم و یادم ماند که می گفت:

«وَ اَبقِهم» و یا فرمود: «وَ اَحیهِم فی عزّنا و مُلکنا و سُلطانِنا وَ دولَتِنا» (۱)

خدایا دوستان و شیعیانم را باقی بدار یا فرمود: زنده بدار در روزگارت عزت ما و حکومت ما و دولت ما. بعد سید توضیح می دهد که این جریان در شب

۱- مکیال المکارم ج ص ۱۱۸.

چهارشنبه سیزدهم ماه ذی القعده سال ششصد و سی و هشت واقع شد.

*** ** ***

یا رب سببی سازم که یارم بسلامت *** بازآید و برهاندم از بند ملامت

خاک ره آن یار سفر کرد بیارید *** تا چشم جهان بین کنمش جای اقامت

فریاد که از شش جهتم راه به بستند *** آن خال و خط و زلف و رخ و عارض و قامت

امروز که در دست توام مرحمتی کن *** فردا که شوم خاک چه سود اشک ندامت

کوته نکند بحث سر زلف تو حافظ *** پیوسته شد این سلسله تا روز قیامت

** *** **

شیعیان همیشه مشمول دعای خیر اهلبیت علیهم السلام هستند. یکی از یاران و اصحاب نزدیک امام رضا علیه السلام به آن حضرت عرض کرد: برای من و خانواده ام دعا کنید. امام علیه السلام فرمود: «اَوَلَستُ اَفعَلُ» آیا چنین نمی کنم؟! (۱)

دعای خیر امام زمان روحی له الفداء همواره بدرقه ی دوستداران آن حضرت است و از جمله این عبارات است «خدایا کسانی که به یاری دین تو، از من پیروی می کنند، نیرومند کن و آنان را جهادگر در راه خودت

۱- اصول کافی ج ص۲۱۹.

جامعترین دعایی که امام زمان علیه السلام در حق ما کرده است

قرار ده و بر بدخواهان من و ایشان، پیروزشان گردان» (۱)

مولایمان ارواحنا فداه در نامه ای که به شیخ مفید نوشتند در حمایت از پیروان با ایمانشان چنین مرقوم فرمودند: « ما پشت سر مومنان شایسته کردار، با نیایش و دعایی که از فرمانروای آسمان ها و زمین پوشیده نمی ماند، آنان را حفاظت و نگهداری می کنیم. بنابراین، قلب های دوستان ما به دعای ما به بارگاه الهی، آرامش و اطمینان یابد و به کفایت آن آسوده خاطر باشند گرچه درگیرهای هراس انگیز، آنان را به دلهره افکند». (۲)

به نظر حقیر بهترین و جامع ترین دعای حضرت در حق ما این دعاست که امروز همه بدان نیازمندیم. امام بزرگوار ما ارواحنا فداه از راه دلسوزی و اصلاح ما از خداوند درخواست نموده است:

اَللّهُمَ ارزُقنا تَوفیقَ الطّاعهِ وَ بُعدَ المَعصِیَهِ وَ صِدقَ النیَّهِ و عرفانَ الحُرمَهِ:

خدایا توفیق فرمان برداری از خودت و دوری از معصیت و نافرمانی از تو ونیت راستین و شناخت حرمت را روزی ما کن.

وَ اَکرِمنا بِالهُدی و الاِستقامَه، الها ما را با هدایت و مقاومت گرامی بدار.

ص: ۲۳۰

۱- مهجّ الدعوات ص۳۰۲.

۲- احتجاج طبرسی ج ۲۰ ص۵۹۶

وَ سَدِّد اَلسِنَتِا بِالصَّوابِ وَالحِکمَهِ، وَ املَا قُلوبَنا بِالعلمِ والمَعرِفَهِ:

الها زبان های ما را جز بر روی سخنان درست و حکیمانه ببند و دل های ما را از دانش و شناخت حقایق پر کن.

وَ طَهِّر بُطوتَنا مِنَ الحرامِ و الشُّبهه واکفُف اَیدَینا عَنِ الظُّلمِ والسِّرقَهِ، و اغضُض اَبصارَنا عَنِ الفُجورِ وَ الخیانهِ وَ اسدُد اَسماعَنا عَن اللَغّو والغِیبهِ:

پروردگارا شکم های ما را از لقمه های جرام و شبهه ناک پاک گردان و دستان ما را از ستم و دزدی باز بدار و چشمانمان را از خیانت و تبه کاری فروبند و دروازه ی گوش ما را بر شنیدن مطالب بیهوده و غیبت دیگران ببند.

وَ تَفَضّل عَلی عُلَمائنا بِالزُهدِ والنَّصیحهِ، وَ علی المُتِعَلِّمینَ بالجُهدِ وَ الرَّغبَهِ و علیَ المُستَمعینَ بِالاِتِّباعِ وَ الموعِظهِ:

الها به عالمان ما زهد و خیر خواهی مرحمت کن و به دانش پژوهان تلاش و کوشش و میل و رغبت کرم فرما و به شنوندگان توفیق پیروی و پند پذیری ده.

وَ علی مَرضَی المُسلِمینَ بِالشِّفاءِ وَ الرّاحهِ وَ علی مَوتاهُم بالرَّافهِ وَالرَّحمَهِ،

ص: ۲۳۱

خدایا به بیماران مسلمانان شفا و راحتی از بیماری و به مسلمانان و مومنینی که از دنیا رفته اند رافت و رحمت عنایت فرما.

وَ عَلی مَشایِخِنا بِالوَقارِ وَ السَّکینَهِ، وَ عَلیَ الشَّبابِ بِالانابَهِ والتَّوبَهِ وَ علیَ النِّساءِ بالحَیاءِ وَ العِفَّهِ:

خدایا به بزرگسالان ما وقار و متانت ده و جوانان را موفق به توبه و بازگشت به درگاهت ساز و به زنان ما حیا و عفاف تفضل فرما.

وَ عَلی الاَغنِیاءِ بِالتَّواضُعِ وَ السَّعَهِ، وَ عَلی الفُقَراءِ بِالصَّبرِ وَ القَناعَهِ،

الها به ثروتمندان ما تواضع و دست و دل باز بودن ده و به فقیرانمان صبر و قناعت عطا کن.

وَ عَلی الغُزاهِ بِالنَّصرِ وَ الغَلَبَهِ وَ علی الاُسَراءِ بِالخَلاصِ وَ الرّاحَهِ:

پروردگارا به رزمندگان ما پیروزی و غلبه ی بر دشمن ده و شرایط رهایی اسرانمان و راحتی آنان را فراهم فرما.

وَ عَلیَ الاُمَراءِ بِالعَدلِ وَالشَّفَقَهِ وَ علی الرَّعیّهِ بِالاِنصافِ وَ حُسنِ السّیرَهِ:

الها به فرمانروایان ما توفیق اجرای عدالت و دلسوزی به مردم را بده و مردمان عادی جامعه را نیز دارای انصاف و خوش رفتاری گردان.

ص: ۲۳۲

«وَ بارِکْ لِلحُجّاجِ وَ الزُّوّارِ فی الزّادِ وَ النَّفَقهِ، وَاقضِ ما اوجَبتَ عَلَیهِم مِنَ الحَجِّ وَ العُمرَهِ بِفَضلِکَ وَ رَحمَتِکَ وَ رَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ»

خدایا زاد و توشه حاجیان را با برکت گردان و موفق شان کن تا حج و عمره ای را که بر آنان تکلیف کرده ای به درستی انجام دهند، همه این ها را به خاطر لطف و احسان و مهربانیت بر ما ارزانی دار، ای مهربان ترین مهربانان. (۱)

ملاحظه فرمودید که امام مهربان اروحنا فداه چه اندازه به فکر آحاد جامعه اسلامی است و برای هر گروهی از افراد اجتماع دعای ویژه دارد و کسی را از قلم نینداخته و برای همه دعا کرده است.

در دعای ندبه ای که مطلع بحث این بخش از کتاب است از خدا می خواهیم که

«وَ هَب لَنا رَافَتَهُ وَ رَحمَتَهُ وَ دُعائهُ وَ خیرَهُ ما نَنالُ بِه سَعَهً مِن رَحمَتِکَ وَ فوزاً عِندَکَ»

خدایا مهر و رحمت و دعا و خیرش را تا به جایی که به وسیله او به رحمت واسعه و کامیابی نزد تو برسم به من ببخش

در انتظار مقدمت لحظه شماری می کنم *** چون بلبلی کنج قفس چشم انتظاری می کنم

ذکرم دمادم مهدی است، در شادی و غم مهدی است *** مانند شمعی اشک خود از دیده جاری می کنم

۱- مصباح ص۳۷۴.

یابن الحسن آقای ما، پیدا و ناپیدای ما *** اندر دعای ندبه ها، من آه و زاری می کنم

تا کی نهان از دیده ای درد دلم بشنیده ای *** آیی اگر در مقدمت من جان نثاری می کنم

ای یوسف کنعانیم در چاه دل زندانیم *** از تو دمی غافل نیم، شب زنده داری می کنم

شمع جهان آرا تویی، نور دل زهرا تویی *** بی گلشن رویت بدان، احساس واری می کنم

ای خسرو کون و مکان، ای ماهتاب آسمان *** در سهل و در جمکران، اخترشماری می کنم

نام تو آقا بر لبم، ذکر و دعای هر شبم *** با ذکر یا رب یا ربم لحظه شماری می کنم

ای مهدی صاحب زمان مسندنشین آسمان *** گر خود دهی بر ما نشان شب زنده داری می کنم

(طالب) غلام کوی توست، عاشق به روی و خوی توست *** چشمش دمادم سوی تست، تا جان نثاری می کنم

** *** **

۴۴- وَاجعَل صَلوتَنا بِهِ مَقبولَةً وَ ذُنوبَنا بِهِ مَغفورَةً وَ دُعائَنا بِهِ مُستجاباً، وَاجَعَل اَرزاقَنا بِهِ مبسوطَةً، وَ هُمُومَنا بِهِ مَکفیَّةً وَ حوائِجَنا بِهِ مضیَّةً:

خدایا نماز ما را به خاطر (ولی نعمتمان) امام عصر (عج) قبول کن، گناهان ما را به وسیله ی او ببخش و دعای ما را به یمن وجودش مستجاب فرما. الها بخاطر

دعا اسلحه ی مومن

آن حضرت روزی ما را فراوان و غم و غصه ما را از ما برطرف و حاجتهایمان را برآورده ساز. از مجموع عبارات فوق این نتیجه به دست می آید که ما محتاج به دعا و وسیله ی استجابت آن برای تمام خواسته هایمان خواه مادی و یا معنوی هستیم و کسی نیست که ادعا کند که من بی نیاز از دعا می باشم.

دعا اسلحه ی مومن است همان طور که در حدیثی رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمود:

«اَلا اَدُلُّکُم عَلی سِلاحٍ یُنجِیکُمُ مِن اَعدائِکُم وَ یَدِرُّ ارزاقَکُم قالوا بَلی یا رَسُولَ اللهِ، قالَ: تَدعوُنَ رَبَّکُم باللَّیلِ وَالنّهارِ فَاِنَّ سِلاحَ المومِنِ الدُّعاء (۱)

می خواهید که شما را به سلاحی راهنمایی کنم تا شما را از دشمنانتان نجات دهد و روزی هایتان را بسیار نماید؟ گفتند: بلی ای رسول خدا.

فرمود: پروردگارتان را در هر روز و شب بخوانید، زیرا که دعا اسلحه ی مومن است.

امام صادق علیه السلام فرمود:

«الدُّعاءُ اَنفَذُ مِنَ السِّنانِ الحَدیدِ» (۲)

دعا نافذتر از نیزه آهنین است.

البته آن دعایی که از روی اخلاص و حضور قلب و همراه با طلب شفاعت محمد و آل علیهم السلام باشد.

ص ۲۳۵

۱- (کافی جلد۲ ص۴۶۸)

۲- کافی ج۲ ص۴۶۹.

امام کاظم علیه السلام می فرمود: «زمانی که حاجتی از خدا داشتی بگو: «اللّهمَ اِنّی اَسالُکَ بِحَقِّ ذلِکَ الشّانِ وَ بِحَقِّ ذلِکَ القَدرِ اَن تُصلیَّ عَلی مُحَمدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَن تَفعَلَ بی کَذا وَ کذا» (۱)

خدایا من از تو طلب و درخواست می کنم به حق محمد و علی، زیرا که آن دو بزرگوار در پیشگاه تو شان و منزلت و قدر و ارزش دارند. پس همانا به شان و مقامی که نزد تو دارند برایشان صلوات بفرست و برای من این خواست را انجام بده.

جا دارد در اینجا به دعای معروف و معتبر فرج امام عصر(عج) که باعظم البلاء آغاز می شود اشاره کنیم تا با دقت در عبارات آن نقش محمد و علی علیهما السلام و خاصه وجود نازنین حضرت بقیه الله اروحنا فداه را در استجابت دعایمان احساس کنیم.

مرحوم کفعمی در کتاب «البلد الامین» دعایی را برای حضرن ولی عصر(عج) نقل می کند و امام علیه السلام آن دعا را به مردی که زندانی بود یاد دادند و او بعد از خواندن از ندان آزاد شد.

«اِلهی عَظُمَ الْبَلاءُ وَ بَرِحَ الْـخَـفـآءُ وَ انْـکَـشَـفَ الْـغِـطآءُ وَ انْـقَـطَـعَ الـرَّجـآءُ وَ ضـاقَـتِ الاْ رْضُ وَ مُـنِـعَـتِ السَّـمـآءُ وَ اَنْتَ

۱- بحار ج۹۴ ص۲۲

الْ ـمُ ـسْ ـتَ ـع ـانُ وَ اِلَيْكَ الْ ـمُ ـشْ ـتَ ـك ـی وَ عَ ـلَ ـیْ ـكَ الْ ـمُ ـعَ ـوَّلُفِ ـی ال ـشِّ ـــدَّهِ وَ ال ـرَّخ ـــآءِ»

خـدایا مصـیبت و بلا بس بزرگ شـد و آنچه پنهان بود آشـکار گردید و پرده از کار ما برداشـته شد و امید قطع گردید. خدایا زمین بر مـا تنگ و آسـمان رحمتش را از مـا دریغ دارد و تویی یاری رسان. می توان به تو شـکایت برد و در هنگام سـختی و سستی بر تو اعتماد نمود.

«اَل ـلّ ـهُ ـــــمَّ صَ ـلِّ عَ ـلی مُ ـحَ ـمَّ ـد وَ الِ مُ ـحَ ـمَّ ـد اُولِ ـــی الا ـــــ ـْمْرِ الَّ ـــذی ـــــنَ فَ ـرَضْ ـتَ عَ ـلَ ـیْ ـنا ط ـاعَ ـتَ ـهُ ـمْ وَ عَ ـرَّفْ ـتَ ـن ـا بِ ـذلِ ـــــــــكَ مَ ـنْ ـزِلَ ـتَ ـهُ ـمْ فَ ـفَ ـرِّجْ عَ ـنّ ـا بِ ـحَ ـــقِّ ـــهِ ـــمْ فَ ـــرَج ـاً ع ـاجِ ـــلا ـــ قَ ـــری ـب ـاً كَ ـلَ ـمْ ـحِ الْ ـبَ ـصَ ـــ ـرِ اَوْ هُ ـوَ اَقْ ـرَبُ یـــا مُ ـحَ ـمَّ ـدُ ی ـا عَ ـلِیُّ ی ـا عَ ـلِ ـیُّ ی ـا مُ ـحَ ـمَّ ـدُ اِكْ ـفِ ـی ـان ـی فَ ـاِنَّ ـكُ ـمـــــا ك ـافِ ـیـــــانِ وَ انْ ـصُ ـران ـی فَ ـاِنَّ ـــكُما ن ـاصِ ـرانِ»

پروردگارا بر محمـد و آل محمد درود فرست، همان صاحبان امری که اطاعت آنها را بر ما واجب کردی و آنان را به این مقام و منزلت برای مـا شـناساندی پس به حق آنان برای ما گشایش فوری و نزدیکی چون چشم بر هم زدن یا نزدیکتر ا آن بـده ای محمد، و ای علی و ای علی و ای محمد، مرا کفایت کنید که همانا شـما کفایت کنندگان من هستید و مرا یاری کنید که همانا شما یاری کنندگان من هستید.

«ی ـــا مَ ـــوْلا ـن ـا ی ـا صاحِب الزَّمانِ الْ ـغَ ـوْثَ الْ ـغَ ـــوْثَ الْ ـغَ ـــوْثَ اَدْرِكْ ـن ـی اَدْرِكْ ـن ـی اَدْرِكْ ـن ـی ال ـسّ ـــاعَ ـةَ ال ـسّ ـــاعَ ـــةَ ال ـسّ ـــاعَ ـــةَ

الْـعَـجَـلَ الْـعَـجَـلَ الْـعَـجَـلَ یـا اَرْحَـــمَ الـــرّاحِـمـیـنَ بِـــحَـقِّ مُـحَـمَّـد وَ الِـهِ الـطّــــــاهِـــــــریـنَ» (۱)

ای مولای من ای صاحب الزمان به فریاد رس، به فریاد رس، به فریاد رس، مرا دریاب مرا دریاب، هم اکنون، هم اکنون، هم اکنون، به شتاب، به شتاب، به شتاب. ای خدایی که مهربان ترین مهربانان هستی به حق محمد و آل طاهرینش حاجتم را برآورده ساز.

در دعای ندبه از خدا چه خواستیم: خدایا نماز ما را به خاطر امام عصر (عج) قبول کن، گناهانمان را ببخش و دعایمان را مستجاب فرما. خدایا به خاطر آن گرامی روزی ما را فراوان و غم و اندوه را از ما برطرف و حاجتمان را برآورده ساز.

باید باور کرد ک اگر کسی همانند شیخ مفید رحمه الله علیه دوست واقعی امام عصر روحی له الفداء شود هر نوع حاجتی را از آن گرامی خواهد گرفت و انقدر با حضرتش صمیمی می شود که آقا برایش نامه می نویسد و تمامی راهنمایی های لازم را پیش پایش می گذارد.

شیخ مفید نامه های متعددی از امام سلام الله علیه و اله دریافت کرده که نخستین آنها در ماه صفر ۴۱۰ هجری بوده و متن آن این است:

۱- مصباح۲۳۵

بِسم الله الرّحمن الرحیم:

اما بعد، درود بر تو ای دوست پر اخلاص در دین خدا.

ای آنکه در عشق و ایمان به خاندان وحی و رسالت به اوج آگاهی و یقین پر کشیده ای، ما، در نامه ی خویش به سوی تو، آفریدگار بی همتایی را که جر او خدایی نیست، سپاس گفته و از بارگاه عظمت او بر سرور و سالار و پیام آورمان محمد صلی الله و آله و خاندان گرانقدر و پاک او درود و رحمت جاودانه می طلبیم.

و به تو که خداوند برای یاری حق توفیقت ارزانی داشته، (و خداوند پاداش ترا به خاطر سخنان جاودانه ای که با صداقت از جانب ما می گویی، کامل و افزون سازد) اعلام می داریم که به ما (از جانب آفریدگار هستی) اجازه داده شده است که تو را به افتخار دریافت نامه و پیام کتبی مفتخر ساخته و تو را مسئول سازیم که آنچه را به تو می نگایم، همه را به دوستان راستین ما که در قلمرو پیام رسانیت هستند، برسانی. به آن دوستان و شیفتگانی که خداوند به برکت فرمانبرداری از حق، گرامیشان بدارد و در پرتو حراست و عنایت خود به آنان، کارهایشان را کفایت و مشکلاتشان را مرتفع سازد.

از این رو به آنچه یادآوری کردیم، آگاه باش که خداوند با یاریش تو را در برابر دشمان که از

مرزهای دین او بیرون رفته اند، تایید فرماید و نیز در کار بزرگ رسانیدن آنچه که به خواست خداوند بر تو یادآوری و ترسیم خواهیم نمود به کسانی که بدانها اطمینان و اعتماد داری، عمل نما. گرچه ما اینک آنچه خداوند (براساس حکمت خویش) برای ما و پیروان با ایمانمان، صلاح اندیشیده است، تا هنگامی که حکومت دنیا در دست فاسقان و استبداد کران است، در مکانی دور از قلمرو بیدادگران سکونت گزیده ایم، اما بر اوضاع و اخبار شما و جامعه ی شما به خوبی آگاهیم. چیزی از رخدادهای زندگی شما بر ما پوشیده نمی ماند و شرایط غمبار و دردناکی که شما بدان گرفتار آمده اید، آنگونه که هست برای ما شناخته شده است، از آن زمانی که بسیاری از شما به راه و رسم ناپسندی که پیشینیان شایسته کردارتان از آن دوری می گزیدند، روی آورده و پیمان فطرت را، به گونه پشت سر انداختید که گویی هرگز بدان آگاه نیستید.

ما از سرپرستی و رسیدگی به امور شما کوتاهی نورزیده یاد شما را از صفحه ی خاطر خویش نزدوده ایم، که اگر جز این بود، موج سختی ها بر شما فرود می آمد و دشمنان بدخواه و کینه توز، شما را ریشه کن می ساختند. پس پروای خدا را پیشه سازید و از ما پشتیبانی کنید تا شما را از فتنه هایی که به سویتان روی آورده است و شما اینک در لبه ی پرتگاه آن قرار

گرفته اید نجات بخشیم. از نگون بختی و فتنه ای که هر کس مرگش فرا رسیده باشد، در آن ناوبد می گردد و آن کس که به آرزوی خویش رسیده باشد، از آن دور می ماند.

و آن فتنه، نشانه ی نزدیک شدن جنبش ماست و پخش نمودن خبر آن به دستور ما، به وسیله ی شماست. خداوند نور خود را، گرچه شرک گرایان را، خوش نیاید، کامل خواهد گردانید.

از برافروختن و شعله ور ساختن آتش پر شراره ی جاهلیت که گروه های اموی مسلک، آن را برافروخته و گروه هدایت یافتگان را به وسیله ی آن می ترسانند، به سپر دفاعی «تقیّه» پناه برده و بدان چنگ زنید. من نجات آن کسی را اتضمین می کنم که در آن فتنه برای خود موقعیت و جایگاهی نجویدو در انتقاد و عیبجویی از آن به راهی خدا پسندانه گام سپارد.

از رویدادی که به هنگام فرا رسیدن جامدی الاولی امسال روی خواهد داد، عبرت آموزید و از خواب گرانی که شما را ربوده است، برای رخدادی سهمگین تر از آن بیدار شوید.

به زودی نشانه ای روشن از آسمان و نشانه ای روشن از یمن پدیدار خواهد گشت.

در شرق عالم، رویدادهای اندوهبار و دلهره آور رخ خواهد گشود و آنگاه گروه هایی که از اسلام بیرون

رفته اند، بر عراق سلطه خواهند یافت. بر اثر سیاست ناهنجار آنان، مردم دچار تنگی معیشت و روزی می شوند و پس از مدتی بر اثر نابودی استبدادگری بدکار، رنج ها و دردها برطرف خواهد شد و آنگاه پرواپیشگان درست اندیش و شایسته کردار از نابودی او شادمان خواهند شد.

مردیمی که از نقاط مختلف کره ی زمین به زیارت خانه ی خا می روند، هر چه بخواهند در دسترس آنان قرار خاهد گرفت و ما در آسان ساختن سفر حج آنان مطابق دلخواهشان نقش و موقعیت ویژه ای خواهیم داشت که در پرتو نظم و تدبیر و انسجام، آشکار می گردد.

از این رو هر یک از شما باید با همه ی وجود و امکاات به کارهایی بپردازید که او را به دوستی ما نزدیک می سازد و از کارهایی که ناخوشایند و موجب خشم و ناراحتی ما میگردد، به شدت دوری جویید، چرا که فرمان ما به طور ناگهانی فرا می رسد، در شرایطی که بازگشت و توبه سودی نبخشیده و پشیمانی از گناه و زشتکاری، او را از کیفر ما رهایی نخواهد داد.

خداوند راه رشد و رستگاری را به شما الهام بخشد و وسایل پیروزی را به مهر و لطف خویش، برایتان فراهم آورد.

ص: ۲۴۲

هـان ای بردار پر مهر و پر اخلاـص و بـا صـفای در محبت! و ای یـار و یـاور باوفای ما، این نامه ما به سوی توست، خداونـد به چشم بیـدارش که هرگز آن را خواب نمی گیرد، تو را حفـظ کنـد، این نامه را نگهـدار و آنچه را برایت نگاشـته ایم به کسـی نشـان مـده و هیـچ کسـی را از محتوای آن آگـاه مسـاز و آنچه در این نـامه است تنهـا به افراد مورد اعتمـاد خویش بازگو و به خواست خداونـد پیروان ما را به عملکرد بر طبق محتوای آن سـفارش کن و درود خـدا بر محمـد و خانـدان پاک و پاکیزه اش باد. (۱)

*** ** ***

هر چه آید بسر ما همه از دوری تو است *** باگ رسوایی من نیز ز مستوری تواست

این خماری که مرا بر سر سودا زده است *** نشئه ی غمزه ی آن نرگس مخموری تواست

بلبل نطق مرا تا بدم نفخه صور *** هوس زمزمه بر شاخ گل سوری تواست

رنج رنجور ترا گنج محبت ز پی است *** به عجب گر دل من عاشق رنجوری تواست

رو مگردان ز من تیره دل ای چشمه ی نور *** که مرا روشنی دل ز رخ نوری تواست

مفتقر با همه آلایش پیدا و نهان *** طالب مرحمت معنوی و صوری تواست

۱- احتجاج طبرسی ج۲ ص۵۹۶

زیارت نواب امام زمان علیه السلام

زیارت نواب امام زمان علیه السلام:

امام عصر اروحنا فداه در زمان غیبت صغری چهار نایب خاص داشت به نامهای:

۱- ابوعمر و عثمان بن سعید بن عمری اسدی

۲- ابو جعفر محمد بن عثمان بن سعید عمری

۳- ابوالقاسم حسین بن روح بن ابوبکر نوبختی

۴- ابوالحسن علی بن محمد سمری

این بزرگواران نامه و دستورات امام (عج) را به مردم می رساندند و رابط بین حضرت حجت روحی له الفداء و شیعیان بودند.

شیخ طوسی رحمه الله علیه در کتاب تهذی الاحکام و سید بن طاووس رحمه الله علیه در کتاب مصباح الزائر آورده اند: مستحب است زیارت نایبان خاص و بزرگوار حضرت مهدی سلام الله علیه را با زیارتی که به جاب عثمان بن سعید رضوان الله تعالی علیه منسوب است، انجام دهیم.

در بخشی از خطاب خود به آن گرامی عرض می کنیم:

السَّلامُ عَلَیکَ یا عثمان بن سعید، اَشهَدُ اَنَّکَ بابُ المَولی، اَدَّیتَ عَنهُ و اَدَّیتَ اِلَیهِ، ما خالَفتَهُ وَ لا خالَفتَ علیهِ، قُمتَ خاصّیاً وَانصَرَفتَ سابقا، جِئتُکَ عارِفاً بالحقِّ الَّذی اَنتَ عَلیهِ وَ اَنَّکَ ما خُنتَ فی التّادِیَهِ وَ السِّفارهِ، السَّلامُ علیکَ مِن بابٍ ما اَو سَعَکَ وَ مِن سَفیرٍ ما

آمَنَکَ وَ مِن ثِقَهٍ ما اَمکَنَکَ، اَشهَدُ اَنَّ اللهَ اِختَصَّکَ بِنورِهِ حَتّی عایَنتَ الشَّخصَ فَاَدَیتَ عنهُ و أدَّیتَ اِلیهِ.

سلام بر تو ای عثمان بن سعید، گواهی می دهم که تو باب و راه رسیدن به مولای مان هستی، پیغام ها را از او به دیگران، و از دیگران به او رسانیـدی، نه بـا او مخالفت کردی و نه کسـی را علیه او به مخالفت برانگیختی، اولین نایب خاص بودی و از دنیا رفتی در حالی که بر همه سـبقت گرفتی، در حالی خدمتت شـریفیاب شده ام که حقی را که تو بر آن هستی می شـناسم و می دانم که در ادای رسـالت و انجـام وظیفه ی سـفیر بودنت هیـچ خیانتی انجامـخ نـداده ای، سـلام بر تو ای باب و واسـطه ای که دسـتت بسـیار باز است، و ای سـفیری که بسـیار امانت دار و مورد اعتماد بودی و ای مورد اطمینانی که قدرتت بسـیار بالا بود؛ گواهی می دهم که خداونـد تو را به نورش اختصاص داد تا آن که شـخص مبارک حضـرتش را با چشم دیـدی و بـدین سان پیغام ها را از او به دیگران و از دیگران به او رسانیدی.»

دوسـتان خواننده حتما توجه دارند که با مرگ نایب چهارم حضـرتت (عج) یعنی ابولحسن علی بن محمد سمری غیبت صغری و نیابت خاصه ولی عصر روحی له الفداء به پایان رسید.

ص: ۲۴۵

عثمان بن سعید

در اینجا لازم است برای شناخت بیشتر از این چهار گرانقدر مقداری به موقعیت ایمانی و اجتماعی و خانوادگی ایشان پردازیم:

۱- عثمان بن سعید در نزد امام هادی علیه السلام فردی مورد اعتماد و یکی از وکیلان و نمایندگان حضرت در شهر سامرا بوده است.

در زمان امام حسن عسکری علیه السلام نیز رئیس وکلای امام بود و تمام وجوهاتی که وکلای دیگر می فرستادند، همه به عثمان بن سعید تحویل داده میشد و او نیز خدمت امام علیه السلام تقدیم می کرد.

موقعیت ممتاز عثمان بن سعید در زمان امام دهم و یازدهم، باعث شد که وکلا و بزرگواران شیعه ادعای وی را بپذیرند بدون این که تردیدی نمایند و یا حجت و معجزه ای از او بخواهند.

عثمان بن سعید پس از شهادت امام حسن عسکری علیه السلام ضمن این که سازمان وکالت را به خوبی رهبری نموده، ارتباط خود را با امام زمان (عج) حفظ نمود و مشکلات و حوائج شیعیان را از طرف امام علیه السلام برطرف می نمود؛ شیوه فعالیت عثمان بن این سعید به این طربق بود که برای انجام وظایفش نایبانی برای خود انتخاب نموده بود که هر کدام از آنها در منطقه ای به فعالیت مشغول بودند. تمام این فعالیت ها

مخفیانه و به دور از چشم جاسوسان حکومت در طول سالیان متمادی انجام می گرفته است.

عثمان بن سعید پس از سالها خدمت خالصانه بنا بر مشهور در سال ۲۶۷ هجری در گذشت و شیعیان در غم و اندوه فراوان فرورفتند و با قلبی اندوهگین پیکر او را به خاک سپردند.

مراسم غسل و کفن و نماز او را فرزند برومندش محمد بن عثمان عهده دار بود. در غم چنین انسان متقی و پارسا امام زمان علیه السلام هم عزادار شد و از ناحیه مقدسه در این مورد توقیعی به این مضمون صادر شد:

«اِنّا لِلهِ و اِنّا اِلَیهِ راجِعونَ، تَسلیماً لِاَمرِهِ وَ رِضاءً بِقَضائِهِ عاش اَبُوکَ سَعیداً وَ ماتَ حمیداً فَرَحِمَهُ اللهُ و الحَقَهُ بِاَولیائِهِ وَ مَوالیهِ عَلَیهِمُ السَّلامُ، فَلَم یَزَل مُجتَهِداً فی اَمرِهِم ساعیاً فیما یُقَرِّبُهُ اِلی اللهِ عزّوجلَّ وَ اِلَیهم نَصرُ اللهِ وَجهَهُ وَ اَقالَهُ عَثرَتَهُ»

همه ما از خداییم و به سوی او برمیگردیم. تسلیم فرمان خداییم و راضی به قضاء او. پدرت سعادتمندانه زندگی کرد و به نیکی از دنیا رفت. خدای رحمتش کند و به اولیا و دوستدارانش ملحق نماید، که او همواره در راه آنها در تلاش بود و در به دست آوردن چیزی که به خداوند متعال نزدیکش می کرد، کوشا بود

ص: ۲۴۷

ابوجعفر محمد بن عثمان

خداوند روی او را درخشنده و از لغزش هایش درگذرد.

در قسمت دیگر همین توقیع چنین آمده: «خداوند، به تو اجر فراوان و صبر نیکو عنایت کند تو در غم از دست دادن پدرت عزاداری، ما نیز چون تو عزاداریم، فراق و جدایی او تو را مضطرب و نگران کرده ما هم در غم او نگرانیم. از کمال سعادت او این بود که خداوند فرزندی چون تو به عنایت فرمود که در جایش، نشینی و منصب او را به عهده گیری».

پیکر مطهر اولین نایب خاص حضرت مهدی ارواحنا فداه جناب عثمان بن سعید را در طرف غرب بغداد در محله ای معروف به «درب جبله» که در اول خیابان «المیدان» واقع شده دفن نموده اند.

۲- دومین نایب خاص حضرت مهدی علیه السلام در دوران غیبت صغری ابوجعفر محمد بن عثمان سید عهده دار این منصب گردید.

در تایید او مولایمان حضرت بقیه الله روحی له الفداء چنین نوشتند:

«او در همین حال مورد وثوق و اعتماد ماست و او در پیش ما مقام و منزلتی دارد که او را دلشاد می سازد.»

محمد بن عثمان در دوران سفارت و نیابتش در حال تقیه به وظایف خود عمل می کرد.

ص: ۲۴۸

حسین بن روح نوبختی

اموال و وجوه شرعیه را از شیعیان دریافت می کرد و به صورت پنهانی همه را به محضر حضرت مهدی (عج) تقدیم می داشت و یا به گونه ای که حضرت مقرر فرموده بود به مصرف می رسانید. وکالت او را به شیعیان راستین با دل و جان پذیرفته و در عدالت و وثاقت او تردیدی نداشتند.

محمد بن عثمان پس از چهل سال و اندی خدمت افتخار تصدی پست رفیع نیابت، سرانجام در سال ۳۰۵ هجری از دنیا رفت و در نزدیکی قبر پدر بزرگوارش به خاک سپرده شد.

۳- حسین بن روح نوبختی از صحابه مخصوص امام عسکری و وکیل و کارگزار محمد بن عثمان بود، در سال ۳۰۵ هجری به امر امام عصر روحی له الفداء به نیابت برگزیده شد.

حسین بن روح ایرانی و از خاندان نوبخت بود. در اولین نامه ای که از امام علیه السلام دریافت کرد چنین نوشته بود: ما وی را می شنایم. خداوند تمام خوبی ها و خشنودی های خود را به او بشناساند و با عنایات خود او را خوشحال کند. از نامه او اگاه شدیم و به او در مسئولیتی که واگذار کرده ایم، اطمینان داریم. او نزد ما مقامی دارد که سبب خشنودی اوست، خداوند احسامپنش را به او افزونتر کند.

علی بن محمد سمری

حسین بن روح که بیست و یک سال نیابت امام علیه السلام را بر عهده داشت از مقام علمی بالا برخوردار بود. او کتابی در فقه به نام «التادیب»نوشت که علمای آن روز حوزه علمیه قم در آن عصر با تمام علم و فقاهت از وی پیروی می کردند. «علی بن بابویه» محدث نامدار قم، برای دیدار با حسین ین روح به بغداد رفت، و پاسخ پرسشهایش را از وی دریافت کرد و به قم باز گشت.

از ابوسهل نوبختی سوال کردند که چطور شد امیر نیابت به شما واگذار نشد و به حسین بن روح واذار شد.

در پاسخ گفت اگر امام زمان روحی له الفداء را در زیر لباس خود پنهان داشته باشد و بدنش را قطعه قطعه کنند تا او را نشان دهد هرگز چنین کاری را نخواهد کرد.

حسین بن روح سرانجام در ۱۸ شعبان سال ۳۲۶ وفات یافت و در محل نوبختیه بغداد به خاک سپرده شد.

۴- حسین بن روح پس از ۲۱ سال تلاش، به دستور امام عصر (عج) شخصیت گرانقدر بغداد به نام علی بن سمری را به نیابت معرفی کرد.

علی بن محمد از شعبان ۳۲۶ تا نیمه شعبان ۳۲۹ هجری نیابت امام علیه السلام را بر عهده گرفت ولی

هنگام مرگ کسی را به عنوان جانشین خود معرفی نکرد. او به آنچه حسین بن روح انجام می داد اقدام نمود و وقتی عده ای از شیعیان نزد وی جمع شدند و گفتند که وکیل بعد از شما کیست؟ سخنی در این باره اظهار نداشت گفت من مامور نیستم که کسی را بعد از خود به عنوان نایب امام علیه السلام به مردم معرفی کنم، یک روز عده ای از بزرگان اطرافش بودند ناگاه گفت خداوند به شما در مصیبت علی بن بابوبه قمی (پدر شیخ صدوق) اجر عنایت فرماید، او در این ساعت از دنیا رفت. آنان ساعت و روز و ماه را یادداشت کردند. ۱۷ یا ۱۸ روز بعد خبر رسید که همان ساعت علی بن بابویه قمی رحلت نموده است.

چند روز قبل از وفاتش نامه ای به این مضمون از حضرت بقیه الله اروحنا فداه او رسید:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ يَا عَلِيِّ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّمُرِيِّ أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَ إِخْوَانِكَ فِيكَ فَإِنَّكَ مَيِّتٌ مَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ سِتَّةِ أَيَّام فَاجْمَعْ أَمْرَكَ وَ لَا تُوصِ إِلَى أَحَدٍ فَيَقُومَ مَقَامَكَ بَعْدَ وَفَاتِكَ فَقَدْ وَقَعَتِ الْغَيْبَةُ التَّامَّةُ فَلَا ظُهُورَ إِلَّا بَعْدَ إِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى ذِكْرُهُ وَ ذَلِكَ بَعْدَ طُولِ الْأَمَدِ وَ قَسْوَةِ الْقُلُوبِ وَ امْتِلَاءِ الْأَرْضِ جَوْراً وَ سَيَأْتِي إِلَى شِيعَتِي مَنْ يَدَّعِي الْمُشَاهَدَةَ أَلَا فَمَنِ ادَّعَى الْمُشَاهَدَةَ قَبْلَ خُرُوجِ السُّفْيَانِيِّ وَ الصَّيْحَةِ فَهُوَ كَذَّابٌ مُفْتَرٍ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ»

ص: ۲۵۱

(مدارک هر چهار نایب بحار ج ۵۱ و غیبت شیخ طوسی و کمال الدین صدوق)

به نام خداوند بخشنده و مهربان، ای علی بن محمد سمری خداوند در مصیبت تو پاداش برادرانت را بزرگ دارد، تو تا شش روز دیگر از دنیا خواهی رفت، پس امور خویش را فراهم آور و به هیچ کس وصیت مکن که پس از تو جانشین تو شود، به تحقیق «غیبت کبری» واقع شد و ظهوری نخواهد بود تا آنگاه که خدای متعال فرمان دهد و آن پس از مدت طولانی و قساوت دلها و پر شدن زمین از ستم است و به زودی افرادی نزد شیعیان من مدعی مشاهده (و ارتباط با امام غائب به عنوان نایب خاص) می شوند. آگاه باشید که هر کس پیش از «خروج سفیانی» و پیش از «صیحه» (خروج سفیانی و صیحه دو علامت قطعی از علاماتی هستند که نزدیک ظهور امام عصر ارواحنا فداه واقع می شود) چنین ادعایی نماید دروغگو و افترا زننده است «لا حولَ وَ لا قُوَةَ اِلّا بِاللهِ العَلیِّ العَظیمِ»

درست روز ششم آخرین سفیر خاص امام علیه السلام ابوالحسن علی بن محمد سمری از دنیا رفت و غیبت کبری آغاز گردید.

با پایان یافتن غیبت صغری که جمعا ۶۹ سال بود (و اگر مبدا آن را میلاد امام علیه السلام حساب کنیم ۷۴ سال بوده) غیبت کبری آغاز شد، در غیبت صغری

ص: ۲۵۲

رابطه ی مردم بـا امـام روحی له الفـداه به طور کلی قطع نبود ولی محـدود بود و هر کسـی از شـیعیان می توانست به وسـیله ی نواب خاص حضـرت با آن بزرگوار ارتباط برقرار کرده و مشکلات و مسائل خود را به عرض امام علیه السلام برساند و توسط آنـان پاسـخ دریافت دارد و گاهی هم برای بعضـی مقـدور بود که به محضـر امام زمان سـلام الله علیه شـرفیاب شونـد. ولی در دوران غیبت کبری ارتباط قطع شـد و مردم مکلف شدنـد در مسائل خود به نواب عام و مراجع تقلید و آگاهان به احکام شـرع مراجعه کنند.

مرحوم طبرسـی در کتاب احتجاج از امام صادق علیه السلام حدیث مفصلی را نقل می کند که عمر بن حنظله از حضرت سوال نمود، آنگاه حضرت در بخشی از پاسخ چنین فرمود:

«مَن کانَ مِنکم مِمَّن قَدرُوِیَ حَدیثُنا، وَ نَظَرَ فِی حَلالِنا وَ حَرامِنا، وَ عُرِفَ اَحکامُنا، فَلیَرضِیا بِهِ حُکما، فَاِنّی قَد جَعَلتُهُ عَلیکم حاکماً فَـاِذا حَکَمَ بِحُکمٍ وَ لَم یَقبِلهُ مِنهُ فَاِنَّمـا بِحُکمِ اللهِ اِسـتَخَفَّ وَ عَلَینـا رَدَّ وَ الرّادُ عَلَینا کافِرٌ وَ رادٌ عَلَی اللهِ وَ هُوَ علی حَدٍ مِنَ الشِّرکِ بِاللهِ» (۱)

هر کس از میان شـما احادیث ما را نقل کند و در حلال و حرام ما صاحب نظر باشد و آشـنای به احکام ما باشد به حکم فتوای او رضایت بدهید. زیرا که من

ص: ۲۵۳

۱- سفینه البحار ج۲ ص۳۸۱

ایشان را بر شما حاکم قرار داده ام و اگر ایشان حکمی را صادر نمایند و کسی آن را قبول نکند بداند که حکم خدا را سبک شمرده و در واقع ما ائمه را رد کرده و تا حد شرک به خدا پیش رفته است.

نتیجه آنکه در زمان غیبت کبری امور مسلمین به دست ولی فقیه است و باید حلال و حرام خدا با نظر آنها بین شود و بر کسی که به درجه اجتهاد و استنباط احکام نرسیده واجب و لازم است که از آن بزرگواران که تایید شده ائمه و خاصه حضرت بقیه الله علیه السلام هستند تبعیت و تقلید نماید.

زیارت امام عصر(عج) در حرم مطهر امام رضا علیه السلام

۴۳. السَّلامُ عَلَیکَ یا صاحبَ الزَّمانِ، السَّلامُ عَلَیکَ یا خَلیفَهَ الرَّحمانِ، السَّلامُ عَلیکَ یا شریکَ القُرآنِ، السَّلامُ عَلیکَ یا قاطِعَ البُرهانَ السَّلامُ علیکَ یا امامَ الاِنسِ وَ الجانِّ السَّلامُ عَلیکَ وَ علی آبائِکَ الطَّیبینَ وَ اَجدادِکَ الطاهِرینَ المَعصومینَ» (۱)

سلام بر تو ای صاحب زمان، سلام بر تو ای جانشین خدای رحمان، سلام بر تو ای شریک و هم سنگ قران، سلام بر تو ای چیره شونده بر دیگران با برهان و دلیل، سلام بر تو ای امام آدمیان و جنیان، سلام بر

۱- صحیفه ی مهدیه به نقل از صفات الصالحین ص۲۴۳.

شریک القران به چه معناست

تو و بر اجداد پاک و پدران پاکیزه ات که معصوم بودند، و رحمت و برکت های الهی نثارتان باد.

السَّلامُ علیکَ یا شریک القرآن:

امام زمان علیه السلام چگونه شریک قرآن است؟ این شرکت در هدایت خلق و انتصاب داشتن به خداوند تبارک و تعالی است. یعنی همان طور که قرآن و وحی فقط از جانب پروردگار متعال است ائمه طاهرین علیهم السلام نیز به امر الهی و اراده او منصوب به امامت می شوند و آنچه از علوم و کمالات و مقام عظمت دارند عنایت شده ی از جانب خداست.

قرآن و عترت دو شریک مطمئن و از هم جدا ناشدنی و غیر قابل تفکیک هستند.

حدیث ثقلین که مورد اتفاق جمیع گروه های اسلامی و از نظر سند محکم و قاطع است این حقیقت را تایید می کند.

«اِنّی تارکٌ فیکُمُ الثَّقَلینِ کِتابَ اللهِ وَ عِترَتی اَهلُ بَیتی ما إن تَمَسَّکتُم بِهِما لَن تَضِلوُّا اَبَداً وَ اِنَّهُما لَن یَفتَرِقاَ حَتّی یَردا عَلَیَّ الحَوضَ» (۱)

من در میان شما دو امانت گرانبها می گذارم یکی کتاب خدا، قرآن و دیگری عترت و اهل بیت خودم شما تا وقتی که به این دو تمسک جویید گمراه

۱- کنز العمال ۸۷۰ و بحار ج۲۳ ص۱۰۶ و فضائل الخمسه ص۵۶.

نخواهید شد و این دو یادگار من هیچگاه از هم جدا نمی شوند.

امام صادق علیه السلام فرمود:

اِنَّ اللهَ جَعَلَ وَلایَتُنا اَهلَ البیتِ قُطبَ القُرآنِ، وَ قُطبَ جَمِیعِ الکُتُبِ عَلیها یَستَدیرُ مُحکَمُ القرآنِ وَ بِها نَوَّهَتِ الکُتُبُ وَ یستَبینُ الایمانُ» تفسیر عیاشی ج۱ ص۵.

خداوند ولایت ما، اهل بیت، را قطب همه ی کتابهای آسمانی قرار داده است که قرآن محکم بر گرد آنمی چرخد و به وسیله ی آن ولایت، کتابهای الهی عظمت می یابد و ایمان روشن و آشکار می شود.

امیرمومنان علی علیه السلام فرمود: «ذلِکَ القُرآنَ فَاستَنطِقُوهُ، وَ لَن یَنطِقَ، وَلکِن اُخبِرُکُم عَنهُ» (۱)

این قرآن است، پس آن را به زبان آورید، اما او هرگز خودش سخن نخواهد گفت، بلکه من شما را از آن آگاه می کنم.

حالا تا حدی متوجه شریک القران بودن امام عصر روحی له الفداء می شویم چرا که آن نازنین بیان کننده و مفسر قرآن است آنچه را قرآن شریف تا عصر دولت کریمه اش مجهول مانده توسط او ظاهر و آشکار خواهد گشت. مولایمان علی علیه السلام در خطبه ۸۷ نهج البلاغه وقتی عترت پیامبر صلی الله

۱- خطبه ۱۵۸ نهج البلاغه

امام انسان و جنیان

علیه و اله را توصیف می کند می فرماید: «هُم أزِمَّهُ الحَقِّ وَ اَعلامُ الدِّینِ وَ اَلسِنَهُ الصِّدقِ، فَاَنزِلوهم بِاَحسَنِ مَنازِلِ القُرآنِ»

آنان زمام های حق هستند (شما را به سوی حق می کشانند) و نشانه های دین و زبانهای راستی و راستگویی. پس آنان را در بهترین منزلگاه های قرآن فرود آورید. و در یک کلام عرض می کنم که شریک القرآن یعنی همان کاری را که قرآن می کند امام عصر روحی له الفداء انجام می دهد.

السَّلام عَلَیکَ یا امامَ الانسِ وَ الجانِّ:

امام زمان سعلیه السلام همانطور که امام همه انسانهاست امام جنیان نیز هست.

ابوحمزه ی ثمالی می گوید: برای رسیدن به خدمت امام باقر علیه السلام اجازه خواستم. به من گفته شد عده ای نزد آن حضرت هستند. کمی صبر کن تا بیرون بیایند (پس از چندی) افرادی بیرون آمدند که من آنها را نشناختم. آن حضرت به من اجازه شرفیابی داد. خدمت رسیدم و عرض کردم: فدایت شوم، اینک زمان بنی امیه است و از شمشیرهایشان خون می چکد و شما با ایشان ملاقات می کنی؟! فرمود: ای اباحمزه! آنها هیاتی از جنیان شیعه ما بودند که برای پرسش از مسائل دینی خود آمده بودند.

ص: ۲۵۷

السَّلامُ علی اَبائِکَ الطَّیبینَ وَ اَجدادِکَ الطّاهرینَ المَعصومینَ.

سلام بر پدران پاکیزه و اجداد طاهرین و معصومت.

پـدران و اجـداد امـام عصـر (عـج) نسـل قبل نسل همگی پاک و پاکیزه بودنـد همه از صـلبهای پاک به رحمهای پاکیزه منتقل شدند.

«اِنَّما یُریدُ اللهُ لِیُذهِبَ عَنکُمُ الرِّجسَ اَهلَ البَیتِ وَ یُطَهِّرُکُم تطهیراً» (۱)

حق این است که خدا می خواهد نا پاکی را از شما اهل بیت ببرد و پاکیزه تان کند.

ابن عباس روایت کرده که «ما نه ماه همه روزه شاهـد این جریان بودیم که رسول خـدا صـلی الله علیه و اله هنگام هر نمازی به در خانه علی بن ابی طالب علیه السـلام آمد و گفت: «سـلام بر شـما اهل بیت و رحمت خدا و برکات او « اِنَّما یُریدُ اللهُ لِیُذهِبَ عَنکُمُ الرِّجسَ اَهلَ البَیتِ وَ یُطَهِّرُکُم تطهیراً»

در زیارت مطلقه حضرت سید الشهدا امام حسین علیه السلام شهادت می دهیم که:

«اَشهَدُ اَنَّکَ کُنتَ نوراً فی الَاصلابِ الشّامِخَهِ وَ الَارحامِ المُطَهَّرَهِ لَم تُنجِسکَ الجاهِلِیَّهُ بِاَنجاسِها»

شهـادت می دهم که تـو نـوری بودی در صُـلبای انسانهـای بزرگوار و در ارحـام پـاکیزه به پلیـدی هـای دوران جـاهلیت آلوده نشدی.

ص: ۲۵۸

۱- احزاب-۳۳

زیارت شب نیمه شعبان

السَّلامُ علیك یا صاحبَ الزَّمان، السَّلامُ عَلیکَ یا خَلَفَهَ الرَّحمان:

*** ** ***

یا رب گواه باش که از نسل فاطمه *** هشت است و چهار سرور و هادی و رهبرم

جز بر امام غائب وحی، پورعسکری *** پیری و مرشدی نبود هیچ در برم

یا رب ز جرم و معصیتم در گذر که نیست *** غیر از امید تو امید دیگرم

**** ** ***

ای جانشین خدای مهربان!جز مهربانی از تو انتظار نداریم، ما را دریاب که در منجلاب گناه و هوای غبار آلوده از معصیت غوطه وریم، دستمان را بگیر و از این امواج خروشان فتنه های آخر الزمان، ای غریق نجات، نجاتمان ده: «اَلغوثَ، اَلغوثَ، اَلغَوثَ، اَدرِکنی، اَدرِکنی، اَدرِکنی، اَلسّاعَهَ، اَلسّاعَهَ، اَلسّاعَهَ، اَلعَجَلَ، اَلعَجَلَ، اَلعَجَلَ.

زیارت شب نیمه شعبان:

شب نیمه شعبان همانند شبهای قدر در ماه مبارک رمضان دارای فضیلت و ارزش است خصوصا که مصادف با شب میاد امام عصر روحی له الفداء است. چند دعا و زیارت برای آن شب نقل شده که به یکی از آنها و به بعضی از فرازهایش که درباره ی معرفی شخصیت امام بزرگوارمان هست می پردازیم.

ص: ۲۵۹

۴۴.«اَللّهُمَّ بِحَقِ لَیلَتِنا هـذِهِ ـ مَولُودِها، وَ حُجَّتِکَ وَ مَوعودِها، اَلَّتی قَرَنتَ اِلی فَضلِها فَضلاً فَتَمَّت کَلِمَتُکَ صِدقاً وَ عَدلاً، لا مُبَدِّلَ لِکَلِماتِکَ وَ لأمُعَقِّبَ لایاتِکَ:

خدایا به حق امشب ما و مولود آن حجت تو و موعود آن که قرین کردی به فضل آن فضلی و تمام شد کلمه ی تو براستی و عدالت مبدلی نیست بر کلمات و پیگردی نیست برای آیاتت.

جمعه پانزدهم شعبان سال دویست و پنجاه و پنج هجری در شهر سامراء حضرت بقیه الله امام عصر روحی و ارواح العالمین له الفداء چشم به جهان گشود.

حکیمه دختر امام محمد تقی علیه السلام نقل می کند که امام حسن عسکری علیه السلام مرا خواست و فرمود: عمه امشب نیمه شعبان است نزد ما افطار کن که خداوند در این شب فرخنده شخصی را متولد می سازد که او حجت در روی زمین می باشد.

عرض کردم: مادر این فرزند مبارك کیست؟ فرمود: نرجس. گفتم: فدایت شوم اثری از حاملگی در این بانوی گرامی ندیدم!

فرمود: برای همین می گویم نزد ما باش. وارد خانه شدم سلام کردم بانوی عالی مقام نرجس خاتون آمد و کفش پای من را بیرون آورد و گفت: ای بانوی من شب بخیر! گفتمک بانوی من و خاندان ما تویی! گفت:

ص: ۲۶۰

نه من کجا و این مقام بزرگ گفتم: دختر جان امشب خداوند پسری به تو عنایت می فرماید، که سرور دو جهان خواهد بود تا این کلام را از من شنید با کمال حجب و حیا نشست. پس از اقامه نماز افطار کردم و خوابیدم، سحرگاه برای انجام نماز شب برخاستم. بعد از نماز دیدم نرجس وابیده و از وضع حمل او خبری نیست. پس از تعقیب نماز دوباره خوابیدم که بعد از چند لحظه ای با اضراب بیدار شدم دیدم نرجس نیز بیدار است ولی هیچگونه علامتی در وی مشهود نیست.

نزدیک بود که در وعده ی امام علیه السلام تردید کنم که ناگهان امام علیه السلام در مکانی که تشریف داشتند با صدای بلند مرا صدا زده فرمودند:

«لا تَعجَلی یا عَمَّةَ فَاِنَّ الاَمرَ قَد قَرُبَ» عمه! تعجیل مکن که وقت نزدیک است.

همین که صدای مبارک امام حسن عسکری علیه السلام را شنیدم مشغول خواندن سوره ی (الم سجده و یس) شدم. در این موقع نرجس با حال اضطراب از خواب برخاست. من به وی نزدیک شدم و نام خدا را بر زبان جاری کردم و پرسیدم: آیا خود چیزی احساس می کنی؟ گفت: آری. گفتم: ناراحت مباش و دل قوی دار، این همان مژده است که به تو دادم.

ص: ۲۶۱

اندکی بعد صاحب الامر سلام الله علیه متولد شد آن ماه پاره را دیدم که مواضع هفتگانه سجده را روی زمین گذاشته و ذکر حق می گوید: او را در آغوش گرفتم در حالی که برخلاف نوزادان دیگر از آلایش ولادت پاک و پاکیزه بود.

در این هنگام امام عسکری علیه السلام صدا زد: عمه جان!فرزندم را نزد من بیاور، او را نزد پدر بزرگوارش بردم، او را به سینه چسبانید و زبان در دهانش گذارد و دست بر چشم و گوش او کشید و فرمود: «تَکَلَّم یا بُنَیَّ» فرزندم حرف بزن. آن مولود مسعود گفت: «اَشهَدُ اَن لا اِلهَ اِلّا الله وَحدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَ اَشهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً رَسولُ اللهِ ثُمَّ صَلیّ عَلی اَمیرالمُومِنینَ عَلیهِ السَّلامُ وَ علیَ الاَئِمَهِ اِلی اَن وَقَفَ عَلی اَبیهِ ثُمَّ اَحجَمَ»

شهادت می دهم به وحدانیت پروردگار و رسالت حضرت محمد صلی الله علیه و اله سپس بر امیرالمومنین و ائمه طاهرین علیهم السلام درود فرستاد و چون به نام پدرش رسید دیدگان گشود و سلام کرده.

امام علیه السلام فرمود: عمه جان: او را نزد مادرش ببر تا به او نیز سلام کند و باز نزد من برگردان. او را نزد مادرش بردم سلام کرد. مادر نیز جواب سلامش

ص: ۲۶۲

را داد سپس او را پیش امام حسن عسکری علیه السلام برگرداندم» (۱)

مرحوم میرجهانی صاحب کتاب مواهب الدهور فی علائم الظهور چنین سروده است:

*** ** ***

در دل کشدم آتش هجر تو زبانه *** آخر کشدم از غمت این آه شبانه

خونم چکد از دیده ز دوری تو تا کی *** تا چند روم در طلبت خانه به خانه

هر سو نگرم مهر دل آرای تو جویم *** هر جا گذرم می طلبم از تو نشانه

دل بر سر آن شد که به پای تو دهد جان *** گر دست دهد وصل تو ای درّ یگانه

آیا رسد آن طالع فیروز که روزی *** روزی شودم دولت دیدار تو یا نه

سخت است به هر جمع پریشان تو بیند *** یاران همه مشغول و تو غایب ز میانه

برخیز بساط ستم و جور تو برچین *** برهان همه یاران خود از جور زمانه

حیران به امید است که دیدار تو بیند *** روزی که زنی تکیه بر اورنگ شهانه

*** ** ***

۱- بحار ج۵۱ ص۲

مولود نیمه شعبان

ای مولود نیمه شعبان ای آنکه با وجودت کلمه الله کامل شد نسل امروز ما را دریاب و آنان را دستگیری کن ت هر جایی نروند و به هر اندیشه و باوری رو نیاورند و هر فرد بی هویتی را الگوی خود قرار ندهند.

به سراغ انسان کامل آمده و از جام جلوه های قدسیش بنوشند و به شوق آمده و واله و حیران تو گردند.

مولا جان، جوانان ما در آزمایش سختی قرار گرفته اند دشمنان با انواع وسایل روز به جنگ اعتقادات و اخلاقیاتشان آمده و دارند از دست می روند.

بزرگوارا، به آه سوز دل پدران و مادران متعهّد و با ایمانشان سوگندت می دهیم که لطف و عنایتت را از ما دریغ نفرمایی که بی تو بودن یعنی تهی شدن از همه چیز!

درد جانسوز مرا از کرمت درمان کن *** مشکلات من را ماتمزده را آسان کن

عمر من طی شده در حسرت دوران وصال *** آنچه باقی است از این عمر در آن دوران کن

چه خطرها که ز دریای فتن موج زن است *** در امانم تو از آن مهلکه طوفان کن

تیشه در آن دست خداوندی گیر *** کاخ کفر و ستم از پایه و بن ویران کن

ای عزیزی که نهان از نظری، ظاهر شو *** جلوه گر عزت آل علی و قرآن کن

ص: ۲۶۴

درخواست درک ظهور حضرت(عج)

من ندانم که چ خواهم ز تو، ای معدن حسن *** در خور مرحمت خویش به من احسان کن

تا که در چهره نورانی تو محو شود *** ملتجی را به سراپرده خود مهمان کن

*** ** ***

۴۵. اَللهُمَ فَصَلِّ عَلی خاتَمِهِم وَ قائِمِهِمُ المَستورِ عَن عوالِمِهِم، اَللهُمَّ وَ اَدرِک بِنا اَیّامَهُ وَ ظُهورَهُ وَ قیامَهُ وَاجعَلنا مِن اَنصارِهِ وَاقرِن ثارَنا بِثارِهِ وَ اکتُبنا فی اَعوانِهِ وَ خُلَصائِهِ وَ اَحیِنا فی دَولَتِهِ ناعِمینَ وَ بِصُحبَتِهِ غانِمینَ وَ بِحَقِّهِ قائِمینَ وَ مِنَ السُّوء سالمین، یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ:

خدایا درود فرست بر خاتم معصومین و قائم آنها که پناهن است از عوالم آنها، الها ما را به دوران آن حضرت برسان تا درک ظهور و قیامش کنیم و ما را از یاران او قرار ده و خونخواهی ما را به خونخواهی آن گرامی قرین کن و ما را جزء یاران و ارادمتندانش بنویس و ما را در دولت کریمه حضرت زنده کن تا متنعم از نعمت وجودش باشیم و با او هم صحبت و همراه گردیم و به حق او پا رجا و از بدی کنار بمانیم ای مهربان ترین مهربانان.

بیشترین پیام این بخش دعای شب نیمه شب درواست درک ظهور امام عصر روحی له الفداء است که افتخار بزرگی است هم صحبتی با آن حضرت و جزئ یارانش شدن.

تلاش کنیم که اگر جزء ۳۱۳ نفر نیستیم جزء آن ده هزار نفری باشیم که در روایت آمده است:

«روی المفضّل بن عُمر قالَ: سَمِعتُ اَبا عبدالله علیه السلام یقول: اذا أذِنَ عزَّ وَجَلَّ للقائم فی الخروجِ، صَعَدَ المنبر، و دَعا الناسَ اِل نَفسهِ و ناشَدَهُمُ باللهِ صل الله علیه و آله و یَعمَلُ فیهم بِعَمَلِهِ، فَیَبعَثُ اللهُ جَلَّ جلالهُ جبرئیلَ علیه السلام حتی یاتیهِ فَلَینزلُ علی الحطیم ثُمَّ یقولَ اِلی اَیُّ شی ء تَدعو؟ فَیخبِرهُ القائِمُ علیه السَّلامُ فیقولُ جبرئیلُ علیه السَّلامُ اَنا اَوَّل مَن یُبایعُکَ اَبسِط یدَکَ، فَیَمسَحُ علی یدِهِ و قدوافاهُ ثلاثِمائه وَ بَضعَهِ عَشَرَ رجلاً فیُبایعُهُ وَ یقیمُ بِمَکَّهِ حتّی یُتِمَّ اَصحابُهُ عَشرَهَ اَلافِ اَنفُسٍ ثُمَّ یسیرُ مِنها المَدینَهِ» (۱)

مفضل بن عمر روایت می کند که امام صادق علیه السلام شنیدم که فرمود: هنگامی که خداوند اجازه قیام به حضرت قائم (عج) می دهد به منبر می رود و مردم را به خود دعوت می کند و مردم را به خدای سوگند می دهد درباره ی حق خودش و در بین آنان روش جدش رسول الله صلی الله علیه و اله را به اجرا در می آورد و همان طور که پیامبر عمل کرد عمل می کند.

خداوند جل جلاله جبرئیل را مبعوث می کند تا اینکه به سراغ امام عصر علیه السلام در نقطه حطیم کعبه

۱- بحار ج۵۲ ص۲۳۷.

آید. به امام علیه السلام می گوید به چه چیز مردم را دعوت می کنی؟ حضرت قائم (عج) برای جبرئیل علیه السلام بازگو می کند. جبرئیل علیه السلام می گوید من اول کسی هستم که با تو بیعت می کنم دستت را باز کن جبرئیل دستان امام را لمس می کند و سپس ۳۱۳ نفر با آن حضرت بیعت می کنند.

امام زمان علیه السلام در مکه می ماند تا تعداد یارانش ب ده هزار نفر می رسند آنگاه به سوی مدینه حرکت می کند.

برای رسیدن به جایگاهی که حداقل جزء ده هزار نفری باشیم که در مکه به امام علیه السلام ملحق می شوند تهذیب نفس، تصفیه اخلاف و تبعیت از احکام شرعی الزامی است؛ اول وظیفه داریم نسبت به مولایمان معرفت پیدا کنیم و بعد رهرو و مبلغ آقا باشیم.

در همین راستا از اصلاح خویش و خانواده غافل نباشیم که به طور قطع و یقین آن ده هزار نفر افراد پاک و دور از گناه هستند که لیاقت اعوان و انصار شدن آن گرامی را پیدا می کنند.

مولایمان امیرالمومنان در نامه ۴۵ نهج البلاغه نشانه های یاران دین خدا و حزب الله را اینچنین بیان می فرماید:

«طوبی لِنَفسٍ أدَّت اِلی رَبِّها فَرضَها... فِی مَعشَرٍ اَسهَرَ عُیونَهُم خَوفُ مَعادِهِم، و تَجافَت عَن مَضاجِعِهِم جنوبُهُم،

وَ هَمهَمَت بِذِکرِ رَبِّهِم شِفاهُهُم، وَ تَقَشَّعَت بِطولِ اِستِغفارِهِم ذُنوبُهُم، اولئِکَ حِزبُ اللهِ هُمُ المُفلِحونَ».

خوشا اسنی که وظیفه خود را به پروردگارش ادا کرد... آنان که خوف روز قیامت، شب هنگام چشمانشان را بیدار نگه داته و پهلوهایشان را از بستر نرم دور ساخته و لبهایشان به ذکر داوند می جنبد و از بسیاری استغفار گناهانشان زدوده شده است. آنان حزب و گروه خداوندند و بدانید که حزب خدا پیروز است.

حقیر عرض می کنم امام زمان علیه السلام نمونه هایی از آن یاران در زمان معاصر ما داشته و دارد تا معیار یار حضرت شدن را ب دست آوریم.در اوایل ماجرای کشف حجاب در دوره ی رضا خان ملعون در رابطه ی با نحوه ی مبارزه با آن هر یک از علما نظر خاصی داشتند. مرحوم آیت الله گلپایگانی رحمه الله علیه می گفت: من بسیار ناراحت بودم از اینکه نمی داستم وظیفه ما چیست، راهی ندیدم جز اینک به حضرت ولی عصر ارواحنا فداه توسل پیدا کنم و از آن حضرت استمداد بطلبم. عرض کردم: یابن الحسن وظیفه مرا معین فرمایید.

شب در عالم رویا تابلوی بسیار بزرگی را دیدم که با خطی درشت و خوانا بر آن نوشته شده بود «فَإذا ظَهَرَ

عَلَیکَمُ الفِتَن فَعَلَیکم بِشیخ عَبدُالکریم» هر وقت فتنه ها ظاهر شد، بر شما باد مراجعه به شیخ عبدالکریم.

از خواب بیـدار شـدم و خدمت مرحوم حاج شـیخ عبدالکریم حائری رسـیده، خوابم را گفتم. ایشان فرمود: «باید کمر همت را بست تا از هر راه ممکن اقدام نماییم» (۱)

*** ** ***

گرچه مورم تو سلیمانی نما *** بحر جودی وصف رحمانی نما

بین خرابم در خرابات غمت *** لطف کن شاها به من از مرحمت

ذره ام گر تابشی سویم کنی *** آفتاب آسمان رویم کنی

بر رهت آشفته حالم می نگر *** بر درت سوز مقالم می نگر

*** ** ***

عباد مداینی می گوید به امام صادق علیه السلام عرض کردم: فدایت شوم، آیا این طور نیست که برای خویش دعا نمودید؟

فرمود: برای نور آل محمد صلی الله علیه و اله غایب و انتقام گیرنده از دشمنان آل محمد بر امر خدا، دعا کردم.

گفتم فدایت شوم، کی خروج می کند؟

۱- میرمهر ص۵۹.

دعا برای ظهور حضرت بعد از نماز ظهر

فرمود: هر گاه آن که خلقت و امر در دست اوست بخواهد. (۱)

امـام صادق علیه السـلام در دعای فوق بیشترین چیزی را کهاز خداونـد برای حضـرت مهـدی ارواحنا فـداه درخواست می کند نصرت و پیروزی اوست.

دعا برای ظهور امام عصر روحی له الفداء بعد از نماز ظهر.

۴۶- اَللّٰهُمَّ اَیِّدهُ بِنَصرِکَ، وانصُر عَبدکَ، وَ قَوِ أصحابَهُ وَ صَّبِرهُمُ، وافتَح لَهُم مِن لَدُنکَ سُلطاناً نَصیراً وَ عَجِّل فَرَجَهُ وَ اَمکِنهُ مِن اَعدائِکَ و اَعداءِ رَسولِکَ یا اَرحَمَ الرّاحمین:

با یاری خودت (امام مهدی (عج) را تایید کن و بنده ات را یاری نما و اصـحابش را قوت و شکیبیی بخش و برای ایشان از نرد خودت چیرگی و نصـرت عطا فرما و در فرجش تعجیل کن و او را بر دشمنانت و دشمنان پیامبرت امکانات ده ای مهربان ترین مهربانان.

در کتاب «فلاح السائل» امده است: از اذکار مهم در تعقیب نماز ظهر، اقتدا کردن به امام صادق علیه السلام در دعا کردن برای حضرت مهدی صلوات الله علیه السلام، امامی که رسول خدا حضرت محمد صلی الله علیه و اله در روایات صحیح به امتش

ص: ۲۷۰

۱- بحار ج۸۶ ص۶۲

بشارت او را داده است و به امتش وعده داده که آن حضرت در آخر الزمان ظهور می کند.

چنان که محمـد بن رهبان دبیلی این مطلب را این گونه روایت کرده است: ابوعلی محمـد بن س بن محمـد بن جمهور و او از احمد بن حسـین سـکری و او از عیاد بن محمد بن مداینی نقل کرد که او به ما گفت: در مدینه بر امام صادق علیه السلام وارد شدم هنگامی که از نماز ظهر فارغ شده بود، او دستها را به سوی آسمان بلند کرده بود و دعای مذکور را می خواند.

در اکثر دعاهایی که مربوط به آن نازنین می شود این جمله عجل فرجه و یا مشابه آن به چشم می خورد که حکایت از اهمیت مطلب دارد و تکلیف را برای ما مشخص می کند که هر صـبح و شام در ابتدا و شـروع هر نماز و بین و پایان آن فرج آقا را از خدا بخوایهم که فرج او فرج خود ما نیز هست.

*** ** ***

فکر بلبل همه آنست که گل شد یارش *** گل در اندیشه که چون عشوه کند در کارش

دلربایی همه آن نیست که عاشق بکشند *** خواجه آنست که باشد غم خدمتکارش

بلبل از فیض گل آموخت سخن ورنه نبود *** این همه قول و غزل تعبیه در منقارش

ص: ۲۷۱

آن سفر کرده که صد قافله دل همره اوست *** هر کجاهست خدایا به سلامت دارش

صحبت عافیتت گرچه خوش افتاد ای دل *** جانب عشق عزیزست فرومگذارش

دل حافظ که به دیدار تو خوگر شده بود *** ناز پرورده وصالست مجو آزارش

*** ** ***

اَللّهُمَ عَجِّل لِوَلیِّکَ الفرَجَ وَ العافِیَهَ وَ النَّصرَ وَاجعَلنا مِن اَعوانهِ وَ اَنصارِهِ وَ المُستَشهَدینَ بَینَ یَدَیهِ «آمینَ رَبَّ العالَمینَ».

** ** *** ** **

ص: ۲۷۲

فهرست کتابهای انتشار یافته توسط موسسه تحقیقاتی انتشاراتی فیض کاشانی

عنوان- مولف- بها/تومان

قرآن ترجمه ذیل(اندیکس) عثمان طه- مهدی الهی قمشه ای -۵۰۰۰

قرآن ترجمه ذیل بدون اندیکس عثمان طه - مهدی الهی قمشه ای -۴۰۰۰

قرآن ترجمه ذیل اندیکس قابدار عثمان طه -مهدی الهی قمشه ای -۶۰۰۰

قرآن کریم بدون ترجمه -خط عثمان طه-وزیری -۴۰۰۰

قرآن کریم بدون ترجمه - خط عثمان طه-رحلی-۶۰۰۰

قرآن کریم ترجمه ذیل(بدون اندیکس)- خط عثمان طه-رحلی -۶۰۰۰

قرآن کریم ترجمه بدون اندیکس - خط عثمان طه-رحلی -۶۵۰۰

قرآن کریم ترجمه ذیل با اندیکس قابدار - مهدی الهی قمشه ای-رحلی -۱۰۰۰۰

قرآن کریم با ترجمه مقابل- سید کاظم ارفع-وزیری- ۵۵۰۰

قرآن کریم با ترجمه مقابل - مهدی الهی قمشه ای-جیبی -۳۵۰۰

قرآن کریم با ترجمه مقابل - مهدی الهی قمشه ای-۵۵۰۰

قرآن کریم با ترجمه ذیل - مهدی الهی قمشه ای-یک شانزدهم -۲۰۰۰

قرآن قاب دار ترجمه ذیل - مهدی الهی قمشه ای-کیفی -۲۵۰۰

قرآن قاب دار ترجمه ذیل(خط شریف) -مهدی الهی قمشه ای-۶۵۰۰

قرآن قب دار ترجمه ذیل(اندیکس) - مهدی الهی قمشه ای -۵۰۰۰

قرآن ساده شریف - مهدی الهی قمشه ای-۴۵۰۰

نهج البلاغه - سید کاظم ارفع-وزیری -۷۰۰۰

نهج البلاغه - سید کاظم ارفع-جیبی -۴۵۰۰

آموزش قرآن سهل -کاظم سعید پور -۱۲۰

راز حافظ -مهدی محسنی -۷۰۰

بوف بیمار -علی جلال لو -۱۸۰۰

از بلوغ تا یائسگی - مریم گوهری-۱۳۰۰

رسالت بی کران- ریاحی فرد -۱۲۰۰

کشکول ریاحین- ریاحی فرد- ۱۵۰۰

به یاد روز واپسین- شمس الدین متجی کجوری-۱۵۰۰

۲۰۰ پرسش و ۲۰۰ پاسخ - سید کاظم ارفع-۱۲۵۰

کوثر خون-امیر خاکسار-۷۰۰

صد صلوات-مهندس انتظاری-۱۵۰۰

افسانه پریان -فاطمه فیروز بخت-۸۰۰

صحیفه شادی-احمد سمیع-۱۴۰۰

یکصد روش برای تدریس انشاء و نگارش - یعقوب محمودی-امیر نظری -۲۰۰۰

کتاب کار انشاء و نگارش -یعقوب محمودی-امیر نظری-۱۵۰۰

نی ناله عشاق-احمد سمیع -۱۴۰۰

بر آستان اشک-حاج یوسف طالبی -۲۵۰۰

شناخت اباصالح در آموزه های دعا و زیارت-سید کاظم ارفع -۲۰۰۰

نشانی: خیابان انقلاب، پیچ شمیران، خیابان صفی علیشاه

بعد از چهار راه هدایت- پلاک ۱۶۲ و ۱۶۴

تلفن: ۷۷۵۲۳۰۰۹-۷۷۵۲۸۷۹۳ تلفکس: ۷۷۵۳۵۶۱۲ همراه: ۰۹۱۲-۱۲۵۳۸۲۸

WWW.INFO@FKASHANI-PUBS.COM

E.mail: WWW.INFO@FKASHANI-PUBS.COM

ص: ۲۷۴

درباره مرکز

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِی الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند ؟

سوره زمر/ ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ.ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب « مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱.بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)

۲.تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی

۳.جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...

۴.سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو

۵.گسترش فرهنگ عمومی مطالعه

۶.زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱.عمل بر مبنای مجوز های قانونی

۲.ارتباط با مراکز هم سو

۳.پرهیز از موازی کاری

۴.صرفا ارائه محتوای علمی

۵.ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱.چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲.برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳.تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴.تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵.ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶.تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷.راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸.طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹.برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰.برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

۱.JAVA

۲.ANDROID

۳.EPUB

۴.CHM

۵.PDF

۶.HTML

۷.CHM

۸.GHB

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

۱.ANDROID

۲.IOS

۳.WINDOWS PHONE

۴.WINDOWS

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

درپایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان -خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی -پلاک ۱۲۹/۳۴- طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۸۸۳۱۸۷۲۲ ـ ۰۲۱

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانه‌ای
قائمیه
اصفهان
www
برای داشتن کتابخانه های‌تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹